

özgür gelecek

15 Günlük Siyasal Gazete 16-31 MAYIS 1995 SAYI: 51 FİYATI: 20.000 TL (KDV DAHİL)

PROLETER DEVRİMCİLER REFORMİZMI VE
PASİFİZMI PARÇALAMALIDIR
SAYFA 3
ÜÇ KIZIL KARANFİLİN ANISINA
SAYFA 4-5
MEHMETÇİKLE DEĞİL DEVRİMLE ELELE
SAYFA 9
BND-MİT İŞBİRLİĞİ
SAYFA 10
DEVİRİMCİ AVUKAT ALİ KARAHAN VE
AVUKATLARIMIZ
SAYFA 11
TKP'İN DEVAMI OLAN İŞÇİ PARTİSİ DEĞİŞTİMİ
SAYFA 12-13
KAMU EMEKÇİLERİNDEN BASKILARI PROTOSTO
SAYFA 14
EMPERYALİZME BAĞIMLILIĞIN SONUCU İŞSİZLİK
SAYFA 15

KOMÜNİST ÖNDER KAYPAKKAYA'NIN 22. ÖLÜM YILDÖNÜMÜNDE BİR TKP(ML) ÜYESİYLE YAPILAN RÖPORTAJ:

“0 bir sınıf-devrim önderiydi”

Enternasyonal proletaryanın Türkiye kolu olan TKP(ML)'nin kurucusu komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın faşizmin işkencehanelerinde katledilişinin 22. yıldönümü. 22 yıl önce 18 Mayıs 1973'te, faşizme, işkencehanelerinde-inlerinde doksan gün, doksan kere diz çöktürmüştü. Çaresizdiler cellatlar, yenilgiyi kabullenip katletmeliydiler ve katlettiler. Katledilişinin 22. yıldönümü nedeniyle onu şahsen tanımayan, ancak O'nun izinden yürüyen bir TKP(ML) üyesiyle röportaj yaptık.

"İbrahim Kaypakkaya'nın perspektifi, sadece üniversite-gençlik çevresini ve esas olarak içten gelen tepkiyi dışavurma perspektifini aşamayan hareketleri; sınıfların tahlili, sosyo-ekonomik yapı tahlili, devrimin yolu, (...) örgütlenmeyi hareket koordine etmesi noktasındaki ısrarlılığı çabası ile fersah fersah aşmıştır."

HAVAŞ İŞÇİLERİ

“Haklarımızı alana kadar greve devam”

Sıfır (0) zam ve varolan sosyal hakların gaspı nedeniyle 20 şubat'tan bu yana grevde olan HAVAŞ işçileri, bugüne dek haklarını alabilmek için birçok değişik eylemliliklerde bulunmalarına rağmen henüz bir sonuç alamadılar. Ancak, işçiler, "haklarımızı alana kadar greve devam edeceğiz ve bu noktada farklı eylem biçimleri geliştireceğiz" dediler.

Sayfa 14

YDG'DEN KIR GEZİSİ

“Bahara, isyana, kavgaya merhaba!”

Yeni Demokrat Gençlik tarafından düzenlenen "Bahara Merhaba" kır gezisi büyük bir coşkuyla gerçekleştirildi. Geziye katılan yaklaşık 2 bin 500 kişilik kitle, sunulan etkinliklerde, kâh duygulandı, kâh güldü, kâh öfkeleni, yunus'un havaya kaldırıp düzene kinlerini haykırdı.

Sayfa 8

Serbest Kürsü

Yoldaşlar

24 Nisan 1972'de temelleri atılan; çeşitli milliyetlerden Türkiye Proletaryası ve emekçi halkının öncüsü, bugün 23 yaşında!... Özgür bir gelecek için, mücadele dolu bu zorlu yolda ilerleyen Öncü'yü selamlıyor. Bu anlamlı günde hepinize kızıl selamlar gönderiyoruz...

Kayseri Cezaevi
TKP(ML) Davası Tutsakları

Mücadelemizde yaşayacaktır

Ülkemizde ulusal ve sınıfsal mücadelenin yükseldiği bir dönemde egemen sınıfların her türlü baskısına karşı yerini yükselen halk muhalefetinin yanında yer alan Av. Ali Karahan'ı mücadelemizde yaşatacağız.

İlhan Kozan
Özeltip Cezaevi- Bursa

"Okuyucusuyla bütünleşmiş bir gazete için; bir yazı da benden"

"Dağıtım engeline karşı; bir karşı koyuş da benden"

"Ekonomik ablukayı boşa çıkartmak için; bir destek de benden"

şiarlarıyla "ÖZGÜR
GELECEK'İ
GÜÇLENDİR"
KAMPANYASINA
KATIL!

Partizan sorumluluğu bunu gerektirir...

Haydi görev başına!..

Erdal Çiçek
Yapı Kredi Bankası/
Çemberlitaş Şubesi
Mark Hs. 3002500- 7
İsviçre Frangı Hs. 3002502- 3
Türk Lirası: 0097454-3

Merhabalar

Dersim'den Özgür Gelecek, Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik çalışanlarına, devrimci, demokratlara, faşist TC devletine esir düşmüş yoldaşlarımıza en derin devrimci duygularımızla, selamlar, sevgiler, saygılar.

Öncelikle Parti ve ordu içerisinde meydana gelen darbe ve tasfiye olayına değinmek istiyoruz. Biz darbeci-tasfiyeci kanatın dergilerde yayımlanmış olan ve özellikle Dersim sınırları dışında yaygın bir şekilde propağandasını yapmış oldukları konularla ilgili şunları söylemek istiyoruz. Dersim halkı ve gençlik olarak partide meydana gelen darbe ve tasfiye olayına karşı olduğumuzu bildirmek isteriz. Biz tavrımızı darbeci ve tasfiyeci kanattan değil, KOK'ten yana koyduk. Darbeci ve tasfiyeci kanata şunu söylemek istiyoruz: Sizler, TKP(ML) TIKKO'nun gerillalarını kaçırıp tehdit etmekle ve milislerimizi, sempatizanlarımızı kaçırmakla elinize hiçbirşey geçmez tam aksine kaybedersiniz. Sizler gerillanın silahlarını alarak devrime değil, karşı devrime hizmet ediyorsunuz. Siz gerillayı resmen düşmana teslim ediyorsunuz. Bize göre en büyük ihanet budur. Dersim'de gerilla yok diye naralar attınız. Dersim'de gerillamızda var, halkımızda. Şiddetle hiçbir yere varamazsınız. Sizler yapmış olduğunuz ve uygulamış olduğunuz şiddetten dolayı Dersim Halk mahkemesinde olduğunuzu sizlere Özgür Gelecek aracılığıyla bildiriyoruz. Şimdiye kadar yazmamamızın sebebi; Dersim'e şu ana kadar sosyalist yayınların gelmemesidir. Ancak dolaylı yollardan elimize geçmektedir.

DERSİM ANADOLU LİSESİ
DERSİM ATATURK LİSESİ
DERSİM CUMHURİYET LİSESİ
DERSİM NAMIK KEMAL TEKNİK
VE ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİ
HOZAT KAZIM KARABEKİR
LİSESİ
PERTEK LİSESİ
ÖĞRENCİLERİ'nden
TKP(ML) TIKKO Sempatizan ve
tarafدارları adına Ali Bozdağ

Dostlar,

İşçi sınıfı ve ezilen halkların birlik ve zaferi için savaş bayrağının yükseldiği, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm idealinin haykırıldığı gün olan 1 Mayıs, bugün her zamankinden daha fazla doğru yaklaşımı zorunlu kılıyor. Emp. burjuvazinin ve uşaklarının "Sosyalizm öldü" söylemine karşı, ağız dolusu YAŞASIN SOSYALİZM diye haykırmak ve yaşamın her alanında pratik bir olgu haline getirmek 1 Mayıs'a en özlü yaklaşımdır. Bu sorumlulukla 1 Mayıs'ı, tutsak edilemeyen coşkulu yüreklerimizle selamlıyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Mustafa TAN
Özel Tip Cezaevi Bursa

Yüreğim bu kavganın içinde
Kazanacak halkım
Bütün halklar kazanacak bir bir
P. Neruda

Merhaba Dostlar,
Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü olan 1 Mayıs bayramınızı kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

MLKP-K Davası Tutsakları
Çanakkale

Özgür Gelecek gazetesi

Emekçilerin işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs bayramını kutlar, çalışmalarınızda ve mücadelenizde başarılar dilerim.

L. Gürsel Alev
16 Haziran Hareketi

Sayın Özgür Gelecek emekçileri,

Proletaryanın ve emekçi halkların, burjuvaziye karşı birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 MAYIS bayramınızı selamlar, sevgi ve saygılarımızla çalışmalarınızda üstün başarılar dileriz.

PKK'li Savaş Esirleri
İskenderun

Değerli Umut Yayımcılık emekçileri

Proletaryanın birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs; tarihine mal olmuş, proletarya

ve burjuvazi arasında kıyasıya devam eden amansız çatışmalardan biri ve en önemli kavga günüdür. '95 1 Mayıs'ın yürüttüğümüz sömürsüz ve sınıfsız bir dünya kurma mücadelemizde burjuvaziye ölüm, işçi sınıfı ve emekçi halklarımıza atılım ve zafer görünen başlangıcı olması inancıyla, birlik, mücadele ve dayanışma günümüzü kutlar, devrimci coşkumuzla selamlar, mücadelenizde başarılar dileriz.

TIKB Tutsakları adına
Mustafa Yaşar

GÜN ACIMASIZ, GÜN ZEHİR
AÇLIK KOKAR NEFESİN
TÜKÜRÜRSÜN KARANLIĞA
HIRÇINLAŞIR SEVDAN...
HAYKIRIRSIN.
VE HASRET DUYAR GÖNLÜN
TEK BİR AYDINLIĞA!..

İLAN

Süheyla DAĞDEVİREN

Halil ÇAKIROĞLU

Munzur KESKİN

Doğacak güneşin
doğacak elbet
ve kemiklerini sızlatmayacak
kanımı su ettiğin
biricik fidanların

Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve yüce komünizm yolunda; iktidar namlunun ucundadır şiarıyla hareket ederek, elde silah faşizme karşı savaşırken, bir hain pusuda şehit düşen yoldaşlarımızı saygıyla anıyor ve mücadelemizde yaşatacağız diyoruz.

Partizan
Özgür Gelecek
Yeni Demokrat Gençlik

Proleter devrimciler reformizmi ve pasifizmi parçalamaladır

Kavga bayrağını yükseltmekte kararlı olanlar, hak ve özgürlüklerine sahip çıkmak isteyenler, özgürlüklerini ve kurtuluşlarını örgütlü mücadelede görenler ve bu sistemi bütünlüklü olarak yıkıp sınıfsız, sömürsüz bir dünya kurmak isteyenler bugün birkez daha derinden düşünmek ve kendi dışındaki gelişmeleri objektif olarak belirlemek durumundadırlar.

Nedir dışımızdaki gelişmeler?

Toplumdaki çelişkiler şiddetleniyor. Şiddetin boyutları hemen herkesi her tabakayı etkiliyor. Bazılarını derinden sarstıyor, bazılarını bekle gör konumuna getiriyor, bazılarını zavallılaştırıyor, bazılarını saldırganlaştırıyor. Çelişkiler şiddetlendikçe her kesimi bağlı bulunduğu esas sınıfsal (proletarya- burjuvazi) kesimin çıkarlarına göre tavır almaya zorluyor. Giderek tarafsızlık konumundan taraf olmaya zorluyor. Kim zorluyor? Çelişkilerin şiddeti ve boyutu...

Tarafsızlık açık biçimde taraf olmaya yönelmiştir. Bunu belirlemek önemlidir. Ancak belirlemek kendi başına yetmiyor. Eğer böyle olsaydı devrimci aydın ve burjuva aydın arasında bir fark olur muydu? Ne diyor Marks, "Devrimci aydın belirlediğini yıkan, değiştiren ve yeniyi inşa edendir" Demek ki belirleme bunun için yapılmalıdır.

Devrimci aydınların (MLM'lerin) görevi mevcut çelişkileri belirlemek ve onları yumuşatmak olabilir mi? Hayır! Aksine çelişkileri şiddetlendirmek ve bundan proletarya davası için yararlanmaktır. Çelişkileri yumuşatmak, ara formüller bulmak, düzenin sınırları içinde çözümler aramak, bazı kazanımlarla çelişkilerin şiddetini düşürmek ve bunun karşılığında kendisinin varolma koşullarını burjuvaziden dilemek, düşmanla dengeler oluşturmak, statükolar kurmak reformizmin kendisidir. Bunu devrimcilik olarak göstermeye çalışanlar kendi sınıfsal karakterini gizlemeye çalışırlar. Kendi ruhi şekillenmesinin teorilerini yapanlardır. Bu türleri herşey olabilirler, ancak, proleter devrimciler olamazlar asla...

Evet, toplumsal çelişkiler şiddetleniyor. Süreç farklılaşıyor. 12 Eylül AFC'nin yarattığı toplumsal ruh hali değişiyor. Yaşanan ekonomik, politik, kültürel, sosyal çıkmaza, bunalıma, çürümüşlüğe, dejenerasyona herkes çözüm bulmaya çalışıyor. Mevcut politik, ekonomik, sosyal şekillenme ihtiyaca yanıt vermektense, düzeleceği yönünde güven ve umut olmaktan uzaklaşmaktadır. Bu durum yeni arayışlara neden olmaktadır.

Toplumun hemen her kesiminde yeni arayışlar, yeniyi, farklı olana ilgi artmakta, farklı olana umut diye yönelinmektedir. Çevremize baktığımızda bunun somut örneklerini her yerde görebiliriz.

- İşçi sınıfı tüm saldırılara rağmen, sını ve gerici sendikaların ihanetine rağmen, reformizmin engellemelerine, pasifikasyonuna rağmen grevlere işgallere, dayanışma eylemlerine başvurmadan kaçınıyor. Giderek hükümete yönelik şiarlara dönüşüyor şiarları... Giderek üretimden gelen gücün kullanılmasına başvuruluyor.

- Kamu emekçileri önlerindeki reformist, revizyonist engellere rağmen grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelesinde geri durmuyor. Faşist hükü-

▼ Bugün "Reformizm mi- Devrimcilik mi?" sorusu her zamankinden daha önemli bir soru olarak karşımızda durmaktadır. Ancak MLM'lerin her tarihsel süreçte olduğu gibi bugünkü yanıtı da açık ve nettir: DEVRİMCİLİK... Sınıfsız, sömürsüz bir dünya yaratana kadar DEVRİMCİLİK ve MAOİZM.

metin tüm tehdit, sürgün ve saldırılarına, tutuklamalarına rağmen boyun eğmiyor.

- Emekçi halkın gerek yoksulluğa, gerekse faşist saldırılara karşı geliştirdiği tepkilerin yer yer patlamaları görülüyor. İstanbul'da, Ankara'da İzmir, Bursa, vb illerde Gazi Mahallesi ve Ümraniye'deki faşist devletin katlimlarından sonra harekete geçen ve faşist polis nezdinde devlete yönelen tepki ve başkaldırının anlamını bilmek, sonuçlarını görmek gerekir.

- Öğrenci (yüksek öğrenim) gençliğin devletin ve sivil faşist güçlerin saldırılarına karşı yeniden geliştirdikleri paralel, ortak tepkileri ve karşı duruşların önemini ve diğer toplumsal kesimlerle bağlantısını görmek gerekir.

- Orta öğrenim gençliği bugün çok daha farklı bir zeminde yoğun bir arayış içinde. 12 Eylül'ün gençlik tipini yadsır bir dinamige sahip. Yeni bir gençlik tipinin önceli olacak durumdadır. Tepkili ve duyarlı. Bu çok önemli bir özelliktir. Bunun önemi görülmelidir. Mevcut durum yani faşist eğitim sistemi, onu kabında tutamıyor. Yeni arayışlara yönelmiş durumda. Kim sağlıklı ve atak politika üretirse oraya gidecektir. Dinci-gerici akımlar, sivil faşistler bunun önemini bilerek orta öğrenim gençliğini kazanmaya çalışıyor. Ancak henüz kazanan yok.

- Aydınlar, sanatçılar TC tarihi boyunca ilk kez bu kadar kapsamlı ve yer yer radikal tepkiler göstermektedirler. Yaşar Kemal, Aziz Nesin, Orhan Pamuk gibi edebiyatçılar TC'nin vahşetlerine karşı çıkma ihtiyacı duyuyor ve Aziz Nesin "İhtiyar olmasaydım dağlara çıkardım" diye söyleten nedir, harekete geçiren nedir? Önemli olan bu yönün iyi görülmesidir. Yoksa sadece sonuçlar değerlendirilirse önemsiz bir burjuva aydın tepkisi olarak değerlendirilebilir. TC tarihi boyunca ilk kez devletin uygulamalarına bu radikal tepki niye?

- Yakılan, yıkılan Kürdistan ve köyleri, sürgün edilen halk tepkilerini örgütlemekte, gerilla mücadelesine sahip çıkmakta ifade ediyor. Ki Kürt Ulusal Mücadelesi'nin mevcut önderliğinin kitlesel eylemine sıcak bakmaması ve bundan uzak durmasına rağmen...

- Tüm bunların karşısında egemenlerin mevcut çıkmazları ve giderek derinleşen çıkar çelişkilerinin siyasi arenadaki klikler arası kapışmaya yansımalarının boyutu da küçümsenmeyecek noktadadır. Bunun karşısında egemen klik varlığını devam ettirmek, toplumsal dinamiklerin yönünü saptırmak, dalgayı boşa çıkarmak için olmadık yöntemlere başvuruyor. Bunlardan ön plana çıkan şudur: Kendi yedek güçlerini harekete geçirmek, karşılıklar yaratmak, çelişkilerin şiddetini yumuşatmak, çelişkinin yönünü saptırmak, toplumsal kesimleri birbirine düşürmek ve kırdırmaktır. Böylelikle kendini - devleti- hakem rolünde hedeften çıkarma çabasındır.

Öbür taraftan milliyetçiliği, ırkçılığı içte ve dışta körüklemek, Kürdistan'a se-

ferler düzenlemek, bazı bölgelere "gerekirse..." tehditleriyle gündem oluşturmak, TC devleti açısından yeni ve hayali "tehdit odakları" oluşturarak tüm dikatini buralar üzerinde yoğunlaştırarak milliyetçilikle güçlenme çabasındır. Söz gelimi PKK'nın Ermenistan'dan sızacağı gerekçesiyle Kars Digor'da sınıra yığınak yapması yukarıdaki anlayışın bir ürünüdür. Keza S. Demirel'in her zamankinden daha farklı bir çıkışı bu dönem açısından anlamlı ve yukarıdaki anlayışla bütünlüklü olarak değerlendirilmelidir. Avrupalı emperyalistlerden bazılarının çıkar çelişkilerinden ötürü Kürdistan'daki TC vahşetine çeşitli biçimlerde tepki göstermelerine Demirel "Avrupa bize Sevr'i dayatıyor" diye şiddetle tepki gösteriyor. Yani Avrupa bizi bölmek ve ortadan kaldırmak istiyor demektir. Bu çok ciddi bir iddiadır. Aynı zamanda diplomatik ilişkilerde de sert bir tavidir. Ancak bunu söyleten nedenler ve amaç nedir? Önemli olan budur.

Mevcut şekillerinin bir yanını oluşturan milliyetçiliğin güçlenmesinde Kürt Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı oluşturulan faşist ırkçı cephenin etkisini ve bu cephe içinde "sosyal demokrat"ların önemini ve bunların sınıf uzantılarını görmek gerekir. Keza ulusal devrimci hareket olma özelliğini hala koruyan PKK'nın politik-ideolojik şekillenmesindeki Kürt milliyetçiliğinin ağır etkileri sonucu geliştirilen eylem çizgisinin de çok olumsuz sonuçlar doğurduğunu da görmek gerekir. Giderek masum insanların hatta devrimci- demokratların, aydınların ölmesi, öldürülmesi toplumda çok ciddi tepkilere ve bu tepkinin Türk milliyetçi, ırkçı çizgiyi güçlendirmede kanal olmaktadır. Bu yanlış çizgi, devrim, halka, proletaryaya ve Kürt Ulusal Mücadelesine zarar vermektedir. Bu görülmeli ve karşı durulmalıdır. TC'nin istediği zeminde, bu değil mi zaten?

Yukarıda belirlediğimiz mevcut durumu iyi kavramak ve bu mevcut durumda devrim ve Parti için yararlanmak ama en üst boyutta yararlanmak MLM'lerin tarihsel sorumluluklarından en büyüğüdür.

Mevcut durumu pasifize etmeye çalışan reformist bir hatta tutunmaya çalışan yasal ve parlamenterist anlayışların güçlenmesinin de belli bir zemini vardır. Bu zemin esas olarak sınıf savaşımının hedef ve amaçlarının karartılmasından kaynaklıdır. Öbür tarafta yaşanan çıkmaz karşısında sistemle bütünleşmeyi bir çıkar yol olarak görmek ve kabullenmektedir. Yani çıkmazın çıkarı olarak daha büyük bir çıkmaz.

Bunu uzun zamandan beri yapan İşçi Partisi ve Aydınlikçılardır. Bu şaşkırtıcı değil. Zaten sınıf savaşımında onlardan bunun dışında bir şey beklemek ahmaklık olur. Biz ahmak değiliz. Peşinde, Kurtuluş, TKEP vb.leri

1989-90'dan beri eski Dev-Yol çizgisini tasfiye etme süreci- "tartışma süreci"- başlatan Dev-Yol'un önemli bir kesiminin bu süreçle bütünleşmesi ve sınıf

savaşımından esas olarak kopması ise reformizm ve tasfiyecilik sürecini hızlandırmış ve belli oranda da güçlendirmiştir. Tutturulan ve tekrarlanan söylemlerin fazla bir anlamı yoktur. "Biz yeni bir Devrimci Yol yaratacağız" söylemi belli radikal kesimleri bünyede tutma, kazanma söylemidir. Süreç pratik, politik yaklaşımlar, ideolojik duruş bunu tam da doğrular niteliktedir. Ve sonuçta Devrimci Yol ardıkları ve belirleyenleri bir "çıkış yolu" bulmuşlardır. Ancak bu kesinlikle "Devrimci" bir "Yol" değil. Reformist, parlamenterist bir "Yol"dur. Kötü bir "Yol"dur.

Bir başka reformizm ve tasfiyecilik ise TDKP'de yaşanmaktadır. Şimdilik "illegal yapıyı koruma" iddiaları vardır. Bunlar geçici şeylerdir. Zira politik-ideolojik şekilleniş, hedef ve amaç neyse örgüt onun ihtiyacı olarak şekillenir. Ve bu kocaman bir aygittir. Rotasına girdi mi herşeyi ona göre şekillendirir, şekillendirmek zorundadır. Bazı şeyler vardır ki iradi olarak onları bir yerlere çekmek veya niyetlerle gidişatı belirlemek mümkün değildir.

Yaşanan çıkmazı iki yolla aşmaya çalıştı TDKP. Silahlı mücadele ve gerilla mücadelesinin geliştiği ve prestij kazandığı bir aşamada- 90'ların başında daha dün en keskince karşı çıkan ve "terör" olarak adlandırılan TDKP birden "gerilla birlikleri" adı altında Dersim'e silahlı birlikler çıkardı. Politikasız, hedefsiz, amaçsız, şekilsiz. Böyle olunca yenildi. Tutmadı. Çıkmaz aşamadı. Yeni bir şey, yeni bir çizgi TDKP'de uzun zamandır var olan öbür çizgi yani yasalci-parlamenterist çizgi avantajlı hale geldi. Ve şimdi bu çizginin hakimiyeti böyle bir rotaya, kötü bir rotaya sokmuş durumda.

Dünyadaki revizyonist, reformist ve güçlü olan tüm anti MLM akımların yaşam bulmasından objektif koşulların varlığı gözönünde bulundurulduğunda Türkiye'de ve Türkiye Kürdistanı'nda bu akımların temsilcilerinin peşpeşe sıralanması anlaşılır. Bu durum devrimimiz ve Proletarya Partisi açısından dezavantajdır. Burjuvaziyi güçlendirir. Sınıf ve halkı pasifize eder. Düzen dışı eğilimleri düzen içine hapseder. Radikal mücadeleyi reformize, pasifize eder. Hele tüm bunlar "devrim" ve "kitleselleşme" adına yapılıyorsa, bu dahada olumsuz etkileyecektir. Dolayısıyla MLM'lerin önüne daha zor görevleri koyacaktır.

Bugün "Reformizm mi- Devrimcilik mi?" sorusu her zamankinden daha önemli bir soru olarak karşımızda durmaktadır. Ancak MLM'lerin her tarihsel süreçte olduğu gibi bugünkü yanıtı da açık ve nettir: DEVRİMCİLİK... Sınıfsız, sömürsüz bir dünya yaratana kadar DEVRİMCİLİK ve MAOİZM.

Her türlü soruna çözüm gücü olabilen devrimcidir. Çözumsuzlüğe, mevcut koşullara teslim olmayan, onu yıkıp yeniyi yaratma bilinci ve pratiğine, cesaretine sahip olan DEVRİMCİDİR.

Reformizm, parlamentarizm, çözümsüzlüğün, çürümüşlüğün anası-babasıdır.

Türküler DAĞLAR için söyleniyor. Bunu düşünün ve cevap verin: NİÇİN?

Üç kızıl karanfili

ÖN AÇIKLAMA:15 Nisan 1995 günü, Halil Çakıroğlu, Süheyla Dağdeviren ve Munzur Keskin'in şehit düştüğü, TC güçlerine girilen silahlı çatışma hakkında gazetemize PTT kanalıyla gönderilen TKP(ML) KÖK ve Sağmalcılar Cezaevi TKP(ML) tutsakları imzalı iki ayrı yazıyı konunun önemi açısından kısaltarak yayınlıyoruz.

Yoldaşlar,
Çeşitli Milliyetlerden Yoksul Türkiye Halkı, İşçiler, Emekçiler,

Partimiz TKP(ML)'nin Kızıl Siyasi İktidarlar kurma yolunda sınıf mücadelesinin engin pratiğinde gerek düşmanla olan amansız mücadelesi gerekse de partimiz içindeki her türlü anti MLM düşüncelerle yaptığı siyasi ve ideolojik mücadelenin en kızgın ve en çetin sürecinde üç kızıl komünistini şehit vermiştir.

21. yüzyıla geline şu aşamada, faşizme, emperyalizme feodalizme ve her türden gericiğe karşı kararlı mücadele ivmesiyle gelişen, kök salan ve ülke topraklarında gerilla savaşının öncüsü partimiz TKP(ML) dönem dönem şu zor günlerini yaşasada, MLM gibi engin bir ideolojiyle dışta ve içte gelebilecek her türlü saldırı ve dejenerasyona karşı mücadele etmesini bilmiş, bunu dosta ve düşmana ispatlamıştır.

Yaşadığımız bu süreci değerlendirmede temel düşüncemiz, Maoist ideolojiyi alabildiğince bilince çıkararak yaşam bulmasını sağlamak ve üzerimize düşen görevleri layıkıyla yerine getirmektir.

Bu mücadelemizin temel ilişkisi olan sınıf savaşının başarıya ulaşması, rehber ideolojimizin hayata geçmesinin temel koşulu kendi iç mücadelemizde diyalektik- materyalist dünya görüşünün zafer kazanmasıyla mümkündür.

Şehitlerimizin kızıl kanlarıyla sulanmış bu ülke topraklarında yaşayan yoksul ve emekçi halkların kurtuluşu ancak Proletarya Partisi önderliğinde hiçbir özveriden kaçmadan kendi iç devrimimizin ateşiyle mümkün olacağı gerçeğiyle partimize sahip çıkmak, parti önderliğimizle halk savaşını MLM bilimiyle donatarak gerilla mücadelemizi yaygınlaştırarak harekete geçirmek ve yeri geldiğinde ölümsüzler kervanına katılmaktan çekinmemektir.

Bizler sınırsız- sınıfsız ve sömürsüz bir dünyayı kurmaya and içtik. Şehitlerimiz bu bilinçle, gerek savaşın yarattığı zor şartlarda olsun, gerekse doğanın zor şartlarına karşı komünist direnişle destanlar yaratmıştır. Her yoldaşın bunu kavraması proletaryanın çelik disipliniyle yeri geldiğinde, bir sıra neferi olarak, yeri geldiğinde birer önder olarak devrim mücadelemizde yerini alması tarihi bir zorunluluk

ve sorumluluktur.

- Bizler; Proletarya Partisi'nin çelik disipliniyle hayatın her alanında yüzlerce şehitlerimizle and içtik kavgaya,

- Bizler; düşmanın onlarca tankı, topu ve her türlü teknolojik üstünlüğüne karşı son nefesimizde dahi proleter disiplinle, kalkanlara bin selam olsun" şiarıyla ölümsüzleştik.

- Bizler; işkencehanelerde komünist önderimiz İbrahim KAYPAKKAYA'NIN direnişiyile bütünleştirdik yaşamımızı,

- Bizler; alanlarda, sokak infazlarında ve her türlü ideolojik sapmalarda partimize, yoldaşlarımıza ve devrime olan bilinçli ve inatçı mücadelemizle örnek teşkil ettik tüm devrimcilere.

Yoldaşlar!

- Şehitlerimizi anmak; onların Proletarya Partisi önderliğinde verdikleri Halk Savaşı'nda, kızıl bayrağı dağlarda dalgalandırmaktan,

- Şehitlerimizi anmak; her yönüyle yaşamımıza girmeye çalışan burjuva- feodal sistemin tüm pisliklerini proleter bilinçle yok ederek saflarımızda yerimizi almaktan.

- Şehitlerimizi anmak; tüm bilgi ve yeteneklerimizi proletarya partisinin çelik disipliniyle harekete geçirmek ve savaşımıza aktarmaktır.

- Şehitlerimizi anmak; her türlü yozlaşmaya, bunun sonucu onursuz ve ahlaksızca yaşayanlara karşı amansız mücadele etmek ve proleter bilinçle MLM ışığında saflarımızdan tarihin çöplüğüne fırlatıp atmaktır.

Gün; Kadrosundan sepatizanına kadar yaşamımızı ciddi bir sorgulamadan geçirecek partimize, şehitlerimize, işçi sınıfımıza ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza layık olmak için kararlı mücadele günüdür.

Gün; üzerimizdeki ölü toprağı fırlatıp, sınıf mücadelesinin engin pratiği içinde savaş günüdür.

Gün; kızıl bayrağımızı her alanda dalgalandırma günüdür.

Gün; MLM biliminin emekçi halkların kurtuluş silahı olduğunu kavrama, kavratma ve müdahale etme günüdür.

Gün; Komünistlik adına yüzlerce şehidimizin kanyla yazılan şanlı parti tarihimize karşı burjuva yaşam tarzının felsefesini yapan idealist ahmaklara yaşamımızla, pratiğimizle MLM'lere yakışan proleter donanımlı bilinçlerle cevap günüdür.

Şan olsun ki, hayatın her alanında komünist direniş, azim ve kararlılıkla düşmana bir tokat gibi inen, sloganlarla aramızdan ayrılan yoldaşlara.

Partimize, sınıfımıza olan inanç ve bağlılıkla, MLM biliminin ışığında and içiyoruz ki; son nefesimize kadar kanımızın

Komünist önder Halil Çakıroğlu, Mersin'de kültürel bir katılımı şanlı devrim yolundaki ölümsüzler kervanına uğurlandı.

son damlasına kadar görüngemizi var eden bilincimizle yaşam emeğin olacak.

And ediyoruz ki, her anımızı, sınıfsız toplumun yaratılması yolunda proletarya partisi disipliniyle kırlarımızda, şehirlerimizde, sorguda, işkencehanelerde, zindanlarda devrim ateşini tutuşturacağız.

"Her şeyin başı dürüst olmaktır" Engels'ten, Mao Zedung'a, oradan da bizlerin bilincine kazılan ve sınıf mücadelesinin engin pratiği içinde kendimizin, savaşımızın neresinde olduğumuzu yada olmasın gereken yerimizi sorgulamalı ve her türlü yozlaşma ve zaafı ancak ve ancak kavgamızın doruğunda çözüleceği inancıyla parti saflarında tek bir yumruk halinde birleşmeliyiz.

Üç kızıl komünist yoldaşımızı kaybettiğimiz şu günlerde, kavga bizi bekliyor dağların doruklarında. Yaşama olan sonsuz sevgimiz partimizin MLM dünya görüşüne olan sonsuz güvenimiz ve emeğin kurtuluş yolunda verdiğimiz halk savaşını bizleri bekliyor.

Şehitlerimiz toprakta tohum, hasadımız devrim olacak.

-Yaşasın Partimiz TKP(ML), Ordumuz TIKKO ve GENÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB!

- Yaşasın Marksizm- Leninizm- Maoizm!

- Hain Pusuda Katledilen Halil ÇAKIROĞLU, Süheyla DAĞDEVİREN ve Munzur KESKİN Yoldaşlar Ölümsüzdür!

- Erzincan'da Şehit Düşen Yoldaşlarımızın Kanları Yerde Kalmayacak!

- Yaşasın Halk Savaşı!

1 Mayıs '95 TKP(ML) KÖK

Halil Çakıroğlu'nun ailesine

Dostlar, Yoldaşlar;

Bir yoldaşımızı kaybettik. Oğlunuz, kardeşiniz, dayınız hatta amcanız Halil'i şehit verdik. Oysa daha dün gibi, bizi bırakıp özgürlüğe koştuğu iki yıl öncesi... Düşmana en güvendiği yerde darbe vurmasını meslek edinmiş bir komünistti Halil. Ve 2 yıl öncesinde bizi bırakıp giderken gene bu mesleğini icra ediyordu. Aşılmaz, kaçılmaz denilen devletin en güvendiği Sağmalcılar Cezaevi'ni delip özgürlüğü kucaklamıştı.

Can dostlar, Yoldaşlar!

Halil'i nasıl anlatmalı veya sizlere onu anlatmanın pek bir anlamı var mı acaba? Zira onu en iyi tanıyan sizler değil misiniz zaten. Ve bizler daha alışmadan Mehmet Ali'nin kaybına bu kez de Halil'imizi kaybettik, sizler gibi. Ama şunu bilmelisiniz ki bizler onların yoldaşları olarak sizler için daha ağır olan bu acıyı paylaşmıyoruz, en derinden birlikte yaşıyoruz. Halil, sizin oğlunuz, kardeşiniz olabilir ve bir kan bağı dolayısıyla onu çok sevebilir, şehit oluşuyla derin acılar duyabilirsiniz. Ama Halil bizim yoldaşımızdı, sırt sırta düşmanla çarpıştığımız, işkence tezgahlarında "Kahrolsun teslimiyet", "Yaşasın direniş" sloganlarını birlikte haykırdığımız, ekmeği katıksız bölüştüğümüz, tavşan uykularda nöbet beklediğimiz, dünyaya ve topluma dair tartışmalarla volta attığımız, zindanı delmeyi, düşmana vurmayı, partiyi muhafaza kılmayı birlikte planladığımız yoldaşımızdı. İşte bu yüzden bizler sıradan bir yoldaşımız için değil, çok iyi tanıdığımız ve yaşamın bütününe paylaştığımız bir yoldaşımızın acısını yüreğimizin en derinlerinde

ILAN

H. ÇAKIROĞLU S. DAĞDEVİRNE M. KESKİN

**Bir namlundan
Bir alından operim
Gecekaranlığının
civan gölgesi...**

Kavganın boyun eğmez savaşçısı, devrimin usta örgütçüsü komünist önder **Halil ÇAKIROĞLU, Süheyla DAĞDEVİREN ve Munzur KESKİN** sizleri Marksizm- Leninizm- Maoizm bayrağının kızılığında yaşatacağız.

www.partizanyolu.com.tr
İsviçre Neuchâtel den-ÇAVUŞ

ILAN

**Siz kavgamızın yiğit yoldaşları
andınız andımızdır ki
siz görmediyseniz de-biz göremesek de
halay çekecek kızlarımız, kızanlarımız
gelecek özgür ülkemizde
davullarla, zurnalarla**

H. ÇAKIROĞLU S. DAĞDEVİRNE M. KESKİN

Erzincan Kemah'ta beyaz ordunun hain pususu sonucu çıkan çatışmada şehit düşen üç kızıl karanfileri anıyor ve söz veriyoruz; Biraktığınız kızıl mücadele bayrağı hep dalgalanacaktır ellerimizde.

**Sağmalcılar Cezaevi TKP(ML) tutsakları adına Mehmet YEŞİL ÇALI
Çanakkale Cezaevi TKP(ML) tutsakları adına Ayhan TOPRAK
Bursa Cezaevi TKP(ML) tutsakları adına Hayri YEŞİL
Erzurum Cezaevi TKP(ML) tutsakları adına Ahmet SAYILIR
Konya Cezaevi TKP(ML) tutsakları adına Nurgül ELVEREN
Sivas Cezaevi TKR(ML) tutsakları adına Sakine İŞİK
İskenderun Cezaevi TKP(ML) tutsakları adına Alhas DOĞAN
Gaziantep Cezaevi TKP(ML) tutsakları adına Ramazan YILGIN**

in anısına

duyuyor ve bunu yaşıyoruz.

Halil bizler için komünizmin değiştirme ve geliştirme kavgasının somut bir örneğidir. Çürüyen, yozlaşmış toplumsal yapının içinden çıkıp, yeniyi yaratma, insanlaşma ve insanlığı kurtuluşa götürme mücadelesi içine giren ve bu yolda hızla ilerleyen bir yoldaşı Halil. Öğrenmeye ve gelişmeye açıklığı, inandığını hayata geçirmedeki kararlılığı, varolanla yetinmemesi hep daha ileriye yürümesi onu sınıf mücadelesi içinde hızla yetkinleştirmiş bir kavga önderi haline getirmiştir. Halil ne istediğini çok iyi bildiği için örgütlü yaşamında kararsızlıklarla karşılaşmadı.

Ne gerçekleştirilen devrimci eylem sonrası, polisle girilen çatışmada silahını amansızca kullanırken, ne işkencehanelerde yoldaşları ve partisi için ölümle oynarken, ne de zindanlardaki baskı ve sindirmelere karşı direnirken. Hiç ikililere düşmedi, tereddütler ondan uzaktı. Bu bilinç ve kararlılıkla özgürlüğü düşledi. Tutsaklığı mücadelenin zorunlu bir durağı ama aşılması kesin gerekli bir koşul olarak değerlendirdi. Düşmanın esir almasını bedenlen yaşadı, beynini, bilincini yüreğini esir etmedi. Bu yüzden özgürlüğe ulaşmasında zor olmadı. En güvenilir olarak değerlendirilen tüm yöntemlerin kullanıldığı açık bir yolun, hiçbir olanağı kalmadığı düşünülen zindanı özgürlük ve kavga sevdasıyla aşmasını bildi. Ve yine hiç tereddüt etmeden kavga, dağlara koştu. İnsanlığı kurtuluşa götüreceği kavganın Türkiye parçasındaki önderi partimiz TKP(ML) safla-

rında yoldaşlarıyla omuz omuza insanlık düşmanlarıyla dışı dışı mücadeleyi seçti. Ve mücadelede yetkinleşti. O artık sıradan bir savaşçı değil bir komünist partisinin önderleri arasında girdi ve böyle sürdürdü kavgayı.

Halil kavgadaki tereddütsüzlüğünü partisini yolundan çevirmeye, sırtından hançerlemeye çalışılan darbeye komünizme önderlik yapmaya çalışanlara karşıda gösterdi. Doğrunun, haklının yanında partisinin, Komünizmin yanında yer aldı. Ve insanlığın kurtuluş kavgasını faşizmin bombalarının bedeninde açtığı ölümcül yaralara dek tereddütsüz bir kavga adamı olarak sürdürdü. O anda dahi kavgasına, yoldaşlarına olan güvenini, bilincini ortaya koymaktan geri durmadı. Ölümcül yaraları aldıktan sonra yoldaşlarına, kavgasının haklılığını, doğruluğunu ve kesin zafere olan inancını bir kez daha ifade etmesi, kendi ölümünün bu gerçeği değiştirmeyeceği gibi bir öneminin de olmadığını belirtmesi Halil'in mücadelede vardığı doruğun somut ifadesidir.

Çürümüşlüğü yozlaşmanın, kendi çıkarları uğruna herşeyi yapmanın doruğa ulaştığı günümüzde Halil'in tavrı mücadeleyi insanın insanlaşma düzeyi olarak önümüzde muazzam bir örnek olarak duruyor. Ve bizler, onun can yoldaşları bu tavrı kendimiz açısından, insanlık açısından örnek olarak alırken, onun yarattığı bu değerlere layık olmaya çalışacağız. O'nun şahsında cisimleşen erdemleri insanlığa kazandırmak için mücadelemize daha yüksek

bilinçle sarılacağız.

Yoldaşlar, Dostlar,
Bir komünisti kaybettik.
Çakıroğlu ailesinin bir evladını kaybettik. Başımız sağolsun. Ama unutmayın, O aslında enternasyonal proletaryanın devrimci bir evladıydı. Bu nedenle başta Türkiye halkı olmak üzere tüm dünyanın ezilen halklarının ve proleterlerinin başı sağolsun.

Türkiye proletaryasının ve emekçi halkının yiğit evladı, partimizin Komünist önderlerinden Halil ÇAKIROĞLU'nu unutmayacağız ve unutulmasına izin vermeyeceğiz. Halil'in kavgası mücadelemizin önünü aydınlatan bir ışık olacaktır. Onun açtığı yolda ilerleyeceğiz. Anısını mücadelemizde yaşatacağız.

-Halil Yoldaş Ölümsüzdür!
-Halil'in İntikamını Alacağız!
-Şehitlerimizin Kanı Yerde Kalmayacak!
-Yaşasın Partimiz TKP(ML) Ordumuz TİKKO!
Gençlik Örgütümüz TMLGB!

5 Mayıs 1995

Sağmalcılar Cezaevi
TKP(ML) Tutsakları adına
NİL PINAR ARIN

Not: 50. sayımızda "Üç TIKKO gerillası şehit düştü" başlıklı haberde, elde ettiğimiz bilgilere dayanarak 3 askerin yaralandığı belirtilmektedir. TKP(ML) KÖK tarafından PTT kanalıyla yapılan resmi açıklamada, askerlerin yaralanması diye bir olayın olmadığı belirtilmektedir. Düzeltir, bizden kaynaklı bir hata olmasada okurlarımızdan özür dileriz.

İleri adım

Ozan Can Bakış

Örgütlenmek özgürleşmektir

Örgütlenmek özgür olmanın ilk adımudur. Özgür olmak ise daha üst boyutta örgütlenmeyi zorunlu kılar ve kaçınılmaz olarak seni yeni bir toplumsal sisteme götüren temel aygıt işlevini görür. Bu temel aygıt olmaksızın ne bireyin ne de toplumun özgürleşmesi mümkün olur.

Ya özgürleşmek için temel aygıt olan proletarya partisinde örgütlenecek-özgürleşeceksin yada toplumsal sistemin iğrenç dişlileri arasında köle olarak yaşayacaksın ve ezileceksin.

Örgütlenmek bir eylemdir. Örgütlenmek muazzam bir pratiktir. Örgütlenmek bir sanattır. Örgütlenmek bir senfodur. Örgütlenmek başkaldırıdır, isyandır. Örgütlenmek emektir, sevgidir. Örgütlenmek kolektif üretmek ve kolektif paylaşmak-tüketmektir. Örgütlenmek sabırdır, bir halıyı ilimik ilimik örmektir. Örgütlenmek cesarettir, azimdir. Örgütlenmek yoktan var etmek, var olanı yüreğinde korumaktır. Örgütlenmek disiplindir; insanın kendini ve çevresini yeniden üretmektir. Örgütlenmek bilimdir, felsefedir, askeri sanattır. Örgütlenmek çok yönlü sınıf bilimi ve pratiği ile donanmaktadır. Örgütlenmek yüreği ve beyninin sunfına, partisine, yoldaşlarına hesapsızca sunabilmektir. Örgütlenmek proletaryaya, emekçi halka, aydınlara, sanatçılara, gençlere, kadınlara, köylülere, küçük esnafa karşı davranış bilincine sahip olmak ve bunların devrimimizde, insanlığın kurtuluş kavgasındaki rolünü bilmek ve buralara sınıf bilinci taşıma bilincine sahip olmak demektir. Örgütlenmek iyi bir insan, iyi bir kavga adamı olmak, iyi bir savaşçı, iyi bir komutan, iyi bir teorisyen, iyi bir sanatçı, iyi bir pratisyen olmak demektir.

Ve örgütlenmek, küçük dünyaları, bencilliği, dar grupçuluğu, statükoculuğu, benmerkezciliği, kariyerizmi, "herşeyi ben bilirim ben yaparım" aptallığını bir yana bırakmak, kendini partisine, yoldaşlarına ve halkına sunmak, onlardan öğrenmek demektir.

Örgütlenmek, toplumsal çelişkileri iyi belirlemek, çelişkilerin şiddet boyutunu iyi gözlemlemek ve bu şiddet boyutunun yarattığı dinamikleri belirlemek ve bu dinamikleri harekete geçirmek, önündeki engelleri parçalamak ve ortadan kaldırmak, proletarya partisi önderliğinde politik iktidar mücadelesine seferber etmek demektir.

Örgütlenmek, düşmanla aramızda politik, ideolojik, örgütsel olarak yaşamın en ince ayrıntısında uzlaşmaz olmak, kalın duvarlar çökmek ve duvarları sürekli sağlamlaştırmak demektir.

Örgütlenmek, sınıfın, partinin ve devrimin tüm düşmanlarına (iç ve dış) karşı uyanık olmak ve bunlarla mücadelede muazzam bir iradeye, politik öngörüye, kararlılığa ve cesarete sahip olmak, akıma göğüs gerebilme, yalnız kalsa bile MLM bilimine olan inancından taviz vermeme gücüne sahip olmak, her türlü reformizme, revizyonizme, sağ ve sol sapmaya, tasfiyeciliğe karşı mücadelede ısrarlı olmak ve proletaryanın MLM bilimiyle donanmış Partiyi savunmak demektir.

İşte örgütlenmek bundan ötürü özgürleşmektir. Şimdi soruyorum sizlere... Peki siz ne kadar örgütlünüz ve ne kadar özgürsünüz?

Hiçbir kaygı taşımadan yanıt vermeye çalışın. (Hatta isterseniz bu yanıtlarınızı Özgür Gelecek'e gönderin tartışalım) kendinize muazzam bir hesaplaşmaya girin, sınıf savaşımının ihtiyaç duyduğu örgüte ve örgütlü insanın kriterlerine, özgür insanın kriterlerine ne kadar uyuyorsunuz?

Örgütlenme ve özgürleşme... Birbirini bütünleyen iki kavram. Politik iktidar mücadelesi (PİM)'nde olmazsa olmaz kavramlardan ikisi...

Örgütlenmek ve özgürleşmek için bugün objektif koşulların oldukça uygun olduğunu hepimiz biliyoruz. Toplumsal çelişkileri, dinamikleri, patlamaları, yeni arayışları, düzen dışı eğilimleri boyutlandırıyor. Tüm buna rağmen örgütlenmiyoruz, özgürleşemiyoruz, devrimci olduğumuzu, komünist olduğumuzu söylemeye, böyle bir iddiaya sahip olmaya hakkımız var mı?

Örgütlenmek özgürleşmenin bir aracıdır. Örgütlenme yoksa özgürleşme olmaz.

İnsanlığın özgürleşmesi amaçtır. Örgütlenmek hele P'nin örgütlenmesi ise olmazsa olmaz bir araçtır. O halde şimdi parti örgütlülüğünü bu niteliğe kavuşturmak ve kitleleri kucaklayacak bir kapasiteye sahip kılacak zorunlu hale gelmiyor mu?

Peki siz böyle mi örgütleniyorsunuz? Yoksa örgütlenmenin, kitlelerden uzak olmanın, tembelliğin, asalaklığın, devrimci olmamanın, bürokrat kişiliğinizin, çürümüşlüğü'nüzün, burjuva yaşam tarzınızın teorisini yapacaksınız? Nasıldı bu teori?

"ADAM yok, olanak yok, teknik araç-gereç yok, PARA yok, ev yok..." vb. vb. Peki siz kimsiniz, niçin varsınız? Tüm "yok"lar olsa size gerek kalır mı?

Sorum "yok"lar sorunu değil. "Yok" dediğiniz herşey var. Olmayan şey sizin beyniniz, olmayan şey sizin yüreğiniz, olmayan SİZ'siniz.

Şimdi bu olmayan SİZ'e karşı isyan etmeli, kendinizi yeniden örgütlemeli ve ÖZGÜRLEŞMELİSİNİZ...

Toplumda ve partide örgütlenmeyen, örgütlenmeyen insan köle insandır. İç yenilgi yaşayan insandır. ■

Doktor Meral'in kaleminden...

Geçen sayımızda teknik bir hatadan dolayı yazının son bölümü çıkmamıştır. Okurlarımızdan özür dileyerek kalan kısmını yayınlıyoruz.

Bütün bunlar, sınıf mücadelesine ciddi yaklaşmanın bir ölçütüdür de. Bu gerekliliğin yerine getirilmesi, proletarya partisi içindeki yoz unsurları, ideolojik çürümüşleri ya kavganın kızgın ateşi içinde yeniden bir kalıba dökecek, yada eleyip, bu kavganın dışında bırakacaktır.

Yoldaşlar, Devrim, sınıf mücadelesinin önümüze koyduğu zorunlu bir görevdir. Ancak bu görev, inişli-çıkışlı olduğundan yaman ve çetindir. Bu engelleri tırmanırken, adımlarımızı temkinli atmazsak nefesimizi ritmi bozular ve her an bir yetmezlikle karşı karşıya kalabiliriz veya bizden kaynaklı bir yetmezlik olmasa bile başkalarının ritimsizliği bu engeli daha ilk adımlarında tehlikeli sallantılara sokabilir.

Bundan dolayı saldırılar nereden gelirse gelsin, bu saldırılara karşı daima dirayetli ve doğru bir mücadele tarzı ile yönelmesini bilmeliyiz. Bunu yaparken hareket noktamız, komünist ilkelere sıkı sıkıya sarılmak olmalıdır. Mücadele çok yönlüdür. Burjuvazi ile arasındaki mücadelesi dışında, birde müttefiklerimizle

(yani dost güçlerle) parti içindeki burjuvalaşmış unsurları alırsak, mücadele cephemiz oldukça genişlemekte ve bu alanda bir dizi sorun ve görevler bizi beklemektedir. Bu zorlu mücadelelerde yapmamız gereken şey, bizim dışımızdaki esas düşmanımıza bütünlüklü bir yönelim içerisinde ağır darbeler indirmek olmalıyken, diğer dost güçler ve içimizdeki unsurlara karşıda izlememiz gereken yöntem MLM biliminin siyasi ideolojik silahı olmalıdır. Buna yönelmeden öncede hedefimizi iyi tespit etmemiz zorundayız.

Şehitlerimiz onurumuzdur. Bu şanlı yolda can kan pahasına savaşırken düşenlerin yarattığı ve bizlere bıraktıkları değerlerden öğrenmesini onların tecrübe ve deneyimlerini kendi eksik bilgilerimizle bütünleştirerek daha fazla tecrübe edinir ve deneyim hazinemizi zenginleştirmiş oluruz.

Çünkü kimi, 12 Eylül'ün azgın ve ağır koşullarında düşmanın onca saldırılarına karşı koşullarla katledildiler.

Kimi, açlık grevlerindeki direnişlerde.

Kimi, darağaçlarında,

Kimi, insan kasaplarında doğranırken,

Kimi, kavrulmuş fırınlarda,

Kimi, asit havuzlarında,

Kimi, paslı prangalarda,

Kimi, yağın kuyularında,

Kimi, bir inşaat binasında, Kimi, bilmem falanca binanın bodrum katında,

Kimi, kör hain pusularda,

Kimi, bihaberdi ölümünden, dik zorlu patikalardan tırmanmaya çalışırken,

Kimi, havan topu-kazan bombasıyla,

Kimi, MG-3 taramasında, Kimi, M-16, G3 mermisiyle.

Kimileride, atom bombasının yakını, kavrucu ateşle kül olup, toprakta birleştiler. Bir oldular.

Ve onlar, gelecek güzel günleri yaşamadan, yaşatmadan uğruna feda ettiler kendilerini. Kanlarıyla suladılar karış karış toprakları, tohum saçtılar. Yeniden, yeniden filizlendiler ezilenlerin ülkesinde. İşte onların ölümünü anlamlı kılan şeyde, özgür ve sömürsüz bir toplum yaratmak ve toplumsal çıkarlar uğruna ölümü seve seve tercih etmeleridir.

Bitmedi kavgamız yoldaşlar. Söz veriyoruz, devam edeceğiz bıraktığınız yerden. Kanımızı kanlarınıza akıtacağız. Taki sel olup, bütün insanlığı o anlamlı günü parlak doruklarda selamlayana dek. Her doğan güne binler doğacak, İbrahimlerin, Haydarların, Merallerin, Cihanların, İsmaililerin, Hüseyinlerin, Babaların, Selimlerin, İsyanların, Tuncağların ve daha nice komünist ve devrimcilerin direniş nesneları yazılacak. ■

KOMÜNİST ÖNDER KAYPAKKAYA'NIN 22. ÖLÜM YILDÖNÜMÜNDE BR

'O bir sınıf- devrim

18 Mayıs Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın 22. ölüm yıldönümü nedeniyle Özgür Gelecek olarak İbrahim Kaypakkaya'yı şahsen tanımayan ama onun izinden yürüyen bir TKP(ML) üyesiyle yapmış olduğumuz röportajı okurlarımıza sunuyoruz.

Özgür Gelecek: Öncelikle İbrahim Kaypakkaya'nın düşünceleri ve TKP(ML) ile nasıl tanıştığınızı okurlarımıza kısaca anlatabilir misiniz?

İlk başta, çevremde var olan sağcı-gerici anlayışlara ilgi duyuyordum, çevresel etmenlerden dolayı. Daha sonra yaşamın içerisine girince sorunları görmeye başladım. 70'ler sonrası kuşakta, lise son yıllarımda devrimci düşüncelerle tanıştım ve kendi açımdan gerçekten kendi düşüncemi, kendi sınıfımı, kendi bulunduğum konumun bu olduğunu, gerçekler ışığında hareket etmek gerektiğini düşündüm. Bu temelde devrimci-demokratların, okulda olsun çevremde olsun yapmış oldukları etkinliklere katılmaya çalıştım. Daha sonra üniversiteye geldiğimde aynı tarzda faaliyetlerim devam etti. Yoğun bir şekilde klasikleri okumak, diğer siyasi hareketlerle tartışmak, Türkiye'yi tartışmak, genelde Marks'ı, Lenin'i tartışmak noktalarında yoğun bir çaba gösteriyordum. Bu süreçte İK'nın düşünceleriyle tanıştım. Tatil dönemine denk gelen bir süreçte İK'nın kitabını okudum. Nasılki devrimcilikle tanıştığında kendimi, kendi gerçekliğini bulmuşsam İK'nın düşüncelerini okurken bunu daha bir üst boyutta hissettim, yaşadım. Özellikle Kemalizm tahlili konusunda çok etkilendim. O güne kadar eğitim-öğretim yaşamım boyunca Kemalizm şartlanmışlığı vardı. İK kitabında Kemalizmi tahlil ederken Şafak revizyonizminin Kemalizm konusundaki tezlerini sıralıyordu. Ben o tezleri Şafak Revizyonizminin tezleri olduğunu bilmeden okuyordum. Ortaya konulan tezlerin kimileri doğru gelirken bana kimileride yanlış geliyordu. Okumaya devam edip İK'nın bu tezleri incelediğini gördüğümde, ortaya konan mantığın berraklığını gördüğümde gerçekten kafamdaki, beynimdeki bütün karanlıkların dağıldığını ve bir ışığın yandığını hissettim. Gerçekten yaşamın candamarının orada yakalandığını hissettim. Tatilden döndüğümde ben artık kendimce İK'nın izleyicisi ve TKP(ML)'nin bir sempatiyanı olarak düşünmeye başladım. Çevreme artık İK'nın düşüncelerinin propagandasını yapmaya çalıştım. Daha sonraki süreçte TKP(ML)'li arkadaşlarla tanışarak örgütlü faaliyete adım attım.

O.G: İK'nın düşünceleriyle tanıştıktan sonra, devrimci yaşamınızda İbrahim'in hangi özelliklerinden daha çok etkilendiniz.

- İK yoldaş, 70'lerde 68 kuşağı denilen kuşaktan öne çıkanlardan bir kişiydi. Genelde bu hareketi oluşturanlarda, diğer devrimci hareketi oluşturanlarda üniversite çevresinden gelen insanlardı. 50 yıllık pasifizmin, 50 yıllık uzlaşmacılığın ve 50 yıllık kendiliğindenciliğin üzerine gençlerin yeniden bir devrimci çıkışı idi.

İbrahim Kaypakkaya'nın perspektifi sadece üniversite gençlik çevresini ve

esas olarak içten gelen tepkiyi dışı vurma perspektifini aşamayan hareketleri fersah fersah aşım sınıfların tahlili, sosyo-ekonomik yapı tahlili, devrimin yolu ve bunların örgütleneceği parti-ordu-geçlik gibi örgütlenmeleri düşünerek-oluşturarak, Türkiye gerçekliğinden hareketle ortaya koyduğu çizgide bizzat savaşın başlatılması, örgütlenmenin tohumlarının serpilmesi gereken yere aktif olarak katılması, örgütlenmeyi ve hareketi koordine etmesi noktasındaki kişiliği, çabası, azmi fazlasıyla etkileyici bir özelliktir. İbrahim sadece siyasi muhalifleriyle tartışırken ki kıvrak zekasıyla, olayın candamarını yakalamasıyla sınırlı değildir. İbrahim Türkiye devriminin yolunu, siyasetini çizdiği gibi, aynı zamanda bunun gerektirdiği örgütlülüğü, askeri faaliyeti, eylemleri, mitinglerde kitlelere önderliği, toprak işgallerinde köylülerle içiçe olması, 15-16 Haziran da işçi ayaklanmasının içinde olması, artı onun yaşamını, aile yaşamını, çevresini, köyüyle, ailesiyle ilişkilerini, tatile geldiği zaman insanlarla ne tür ilişkiler kurduğunu, yani onun yaşamını incelediğimiz zaman, devrime adanmış bir yaşam olduğunu ve kendisini herşeyiyle ortaya koyduğunu, yapabileceğinin en iyisini yapmaya çalıştığını, görevlerini yerine getirirken küçük büyük ayırımı yapmadığını görürsünüz. Sonra yaşamını inceliyorsunuz; işkencede nasıl bir tavır takındığını, faşizme karşı kinini ve uzlaşmazlığını görüyorsunuz. Savcıya verdiği ifadeyi okuyorsunuz ve şöyle düşünüyorsunuz;

rahim önderi... Daha sonra... Türkiye'nin tahlilini yaparken iki kataba bakarak, genel tahlilin bunun içindeki yer nedir? diye araştıran biri değil, aksine MLM'nin yaşayan özü dediğimiz ve çokça sözünü ettiğimiz "somut koşulların somut tahlilinden hareketle yaşadığı her alanda sınıf gelişmelerini, sınıfların konumlanmasını, devrimin durumunu, diğer dost sınıfların durumunu konumunu, kendi durumumuzu, ne tür takatler izlememiz gerektiğini, kitlelerde nasıl bağlar kurmamız gerektiğini araştıran, inceleyen ve bunları hareketle gerçektirni bilen birisidir. Örneğin, bugün bile Kürecik'te İbrahim'in yaptığı araştırmayı yapmaya kalksak, bir çoğumuz olayı İbrahim'in tarzıyla kavramadığımız için neyi ispatlamaya çalışırız; orada feodalizmin şöyle şöyle güçlü olduğunu kamilelamaya çalışırız. Oysa, bu işin önderi, bu işin teorisyeni İbrahim nasıl bakıyor? Kaç hayvan var, kaç ağaç var, köylülerin ne kadarı ne kadar hayvan, ağaç ve toprak... Orada kaç traktör var, kaç kara arabası var. Oradaki sınıfların konumlanmasını, insanların ruh halini, hangi katmanın, sınıfın, kesimin, nasıl bir devrimci duyguya dolu olduğunu yada zaaf içerisinde olduğunu, bizim görevimizin ne olması gerektiğini tüm bunları dikkate alarak tahlil yapıyor.

İbrahim'in diğer özelliklerinden biri de düşünün ki, 68'ler sürecinden çıkıp gelen birisi ve bir çok çevre bundan çıkarak kendince bir çizgi oluşturmaya çalışıyor. Fakat, bakıyorsunuz İbrahim dev-

rimcilğe adım attığı andan itibaren bir örgütlenme içerisinde, İbrahim hiç bir zaman ne, dar, 3-5 kişi ile bir şey yapmayı ne de kendini merkeze koyarak, etrafında bire bir örgütlülükler yaratmayı hedefleyen bir kişi değildir. İbrahim üniversite yıllarında FKF'de, yayınevlerinde faaliyet yürüten, oradaki örgütlülükte yer alan, daha sonra ise bizzat TİHKP içerisinde faaliyet yürüten DABK'ta görev alan yani örgütlenmenin şart olduğunu, örgütlenmenin kaçınılmaz olduğunu, örgüt yoksa hiç birşeyin olamayacağını bilen birisidir. Kesinlikle hiç bir süreçte birey olarak kendini ön plana çıkartmak bir etrafında insanlar örgütlemek, bu anlamda İbrahim'ci yaprak gibi bir kaygısı yoktur. Tam tersine İbrahim, devrim yapmak gibi bir kaygı taşıyan ve bunun araçlarını oluşturan birisidir. Partiyi kurmuştur, ordunun kurulmasının adımlarını atmıştır, gençliğin örgütlenmesinin ML gençlik birliğinin örgütlenmesinin perspektifini ortaya koymuştur; bunun adımlarını atmaya çalışmıştır. İlegal yayıncılığın zemini yaratılmaya çalışılmıştır, illegal yayıncılık başlamıştır. Legal yayıncılık noktasında ise anlayış ortaya koymasına rağmen o günün koşullarında böyle bir adım ancak henüz zemin yoktu. Ama sorun sudur ki, İbrahim'in örgütlülüğü, kolektif birisidir. İbrahim'in örgütlenmelerle, kolektif örgütlenmelerle, kolektif hareket ve koordinasyonla bu işin olacağını bilen, inanan ve yaşamaya geçmesini bilen biridir.

"Bunların dışında, İbrahim'in birde kişilik özellikleri beni etkilemiştir. İbrahim evime gittiği insanlarla, ilişki kurduğu insanlarla, kesinlikle ve kesinlikle bir feodal ilişki, ahbab-çavuş ilişkisi geliştirmez. İbrahim girdiği her ilişkide, o insanları devrime katmak, faaliyet içerisine sokmak çabası içerisindeydi.

İbrahim'in özelliklerinden bir diğeri de, verdiği sözü her koşulda tutmayı prensip edinmiş olmasıdır. Hatırlıyorum, karlı, tipili bir gecede bir köylüyle randevusu vardı. Yolu şaşmışlar. Bir grup geri dönüşünü ister. Ancak İbrahim ısrarla "hayır geri dönmek yok, o biri randevu yandı bekliyordur, mutlaka gideceğiz" diyerek randevusuna gider ve verdiği sözü yerine getirir.

İbrahim halkın durumunu bir yemekte de, hi, düşünürken bildirir. Önüne sofrayı getirildiği zaman bir yoksulun misafiri ne nasıl davranacağına düşünür, kestiren ve ona hesap eden birisidir. Yani küçük şeyleride düşünebilir birisidir. Ki ben bunları küçük şeyler olarak görmüyorum. Yani yaşamın, küçüklükte olsa bir parçasıdır. Orada bir felsefe yatan. Ne yapar İbrahim, yoksul, varolanı, herşeyini misafirin önüne kor ve kendileri daha sonra kalanla karınlarını doyururlar. Onların bu yönünü bildiği için sofraya oturduğunda kendi karnını doyurmadan kalkmayı, kendi payına düşeni yemeyi hesap eder.

Düşman karşısında, düşmanın en güçlü olduğunun sandığı kaesi dendiği işkencehanelerde, Türkiye'de kendisinden önce yok denecek kadar az örneklerin yaşandığı süreçlerde dışı dışı geri adım atmadan, taviz koymasız, tavizsiz olması çok önemlidir. Siyasal düşüncelerini gzt-

lemeyip, örgütsel faaliyetleri gizlemesi kendisine yardım etmiş bir sınıfa isimini yemeye değil, çok çok ortaya koymasını noktasında çok güzel bir gelenek başlatmıştır. Farklı işkencehanelerinde "ser verip ser vermemenin" ve siyasal düşüncelerini her platformda prensip olarak gizlememizin örneğini vermiştir.

ÖG- İK, '70'lerde gerçekten kendi zamandaşları olan Deniz ve Mahir'den siyasal ve pratik yanlarıyla daha çok etkileyici özelliğe sahipken, bugün bazı çevrelerce İbrahim neredeyse yok sayılmaktadır. Sizce, İbrahim'i geride tutmanın altında yatan gerçek yada korku nedir?

- Denizlerde, Mahirlerde '70'lerin önderlerinden olup 50 yıllık pasifizmin kırılmasında önemli rolleri bulunmaktadır. 68 kuşağında genelde bir Kemalizm etkilendiği vardır. Kemalizm'in bağımsızlıkçı olduğu savunulmuştur. Ve bugün hala devrimci saflarda öyle düşünceler vardır. Denizler ve Mahirler Kemalizm'ini aşmasını yaşamıştır. Denizlerin mahkemede "gerçek Kemalistler biziz" diye savunma yaptığını hatırlıyorum. Yine Mahir'in Kemalizmi küçük burjuvazinin radikal kesimi olduğu ve devrimci cephenin birinci dereceden ittifakı arasında olduğu söyleyen bir "klasik" tarzı vardır. İbrahim ise Kemalizm konusunda tamamen çepiri aşan bir "at ortaya koymuştur". Ve gerçekten o dönemde ML iktidare temelinde bunu ortaya koymak zordu. Dolayısıyla İbrahim'in bu sınırı aşan yani gerçek burjuvaziyi gerçek burjuva aydınlar, gerçeğe soğuk cehahta bulunan devrimci-demokrat bir çok kesim açısından fazla aşırı bir karar bir durum doğuruyordu. Bu durumda doğal olarak burjuva aydın kesimler, zaten Kemalizm'den muzdarip oldukları için İbrahim'den söz etmeleri, O'nu 68 kuşağından biri olarak göstermeleri onların zaten yapabilecekleri bir durum değildi; ateşlerine olurdular. Çünkü 68 dönemi, bir yerde romantizm, romantik devrimcilik adı altında dünyada lanse ediliyordu. İbrahim bunlardan biri olamaz. Bu anlamıyla burjuvaların ve burjuva aydınların İbrahim'i gizlemeleri anlaşılır. Devrimci-demokrat kesimlerin ise benzeri nedenlerle veya buna yakın nedenlerle es geçmelerinin yanında bir de rekabet vardır. Başka bir çizginin varlığını ortaya koyarak kendi sempatiyanlarını eğitme ve bu çizgiye rağmen kendi çizgilerini hayata geçirme olayı söz konusudur. Bu cesaret yoktur. Çünkü orada radikal ve net bir çizgi vardır.

İbrahim'in kitlelere halka anlatma görevi, bize, ML'ilerce, İK'nın düşüncesini savunmaları TKP(ML)'li olanlara, TKP(ML)'ye sempati duyan, onu benimseyen herkese düşmektedir.

Birde bu konuda kendi siyasal doğrularımızın, kendi değerlerimizin, ürettiklerimizin propagandasını yapmamak - yapmamak gibi bir sıkıntımız var. Dolayısıyla İbrahim Türkiye halklarına yeterince tanıtılmamıştır. Yoksa inanıyorum ki, İbrahim'in yaşamını, mücadelesini ve düşüncelerini öğrenenler, siyasal görüşlerini ve pratiğini öğrenenler mutlaka ve mutlaka ondan etkilenecek ve en

TKP(ML) ÜYESİYLE RÖPÖRTAJ

"Önderiydi"

azından bir merak, bir araştırma, öğrenme davranışlarına gireceklerdir. Kısacası bu sorumluluk bizimdir. Bizim yapmamız lazım.

ÖG-Bir çok siyasal yapının iki çizgi mücadelesini reddettiler ve bu noktada da diyalaktığı eksik kavradıkları ortada. Partiniz TKP(ML), MLM bir ilke olarak iki çizgi mücadelesini benimsiyor. Ama buna rağmen sıkça ayrılıklar yaşıyor. Bunu nasıl yorumluyorsunuz? Son olarak 94'te bir kirli iş bahane edilerek Partinizde bir darbe yaşandı, bunu nasıl yorumluyorsunuz? Şu andaki durum nedir?

Sorunuz oldukça boyutlu bir soru. Ancak özet olarak kısınlar söyleyebilirim. Yaşamın kendisi zıtların birliğinden oluşur. Bu herşey için geçerlidir. Partinin de geçerlidir. Bu anlamıyla Binsel Sosyalistler parti içinde iki çizgi mücadelesinin insanların iradesi dışında var olacağını gönlü kabul eder ve bir sisteme bağlar. Bunu bir uygulama mantığına ötürür. Değişimle farklı düşüncelerin parti içerisinde kendisini ifade edebilmesinin yolu oluşturulur. Bir anlamda iki çizgi mücadelesi ayrılığı değil birliği, zayıflamayı değil güçlülüğü getiren bir ilkedir. Ancak bunu doğru uygulamadığımızda iyi kayıyıp hayata geçemediğimizde örneğin "Bana ne, bu burjuva çizgi" deyip hemen ayrılığı dayattığımızda veya konuyu siyasal ötesi başka gerekçeleri gündeme getirerek çözmeye çalıştığımızda doğal olarak buna iki çizgi mücadelesi denemez. Bugünkü ayrılıkların nedeni de iki çizgi mücadelesine bağlanamaz. Bu anlamıyla partimizin tarihin neredeyse iki çizgi mücadelesi ve ayrılıklar tarihi olmuştur. Dileğim bu geçmiş deneyimlerden hareketle bundan sonra sağlıklı bir iki çizgi mücadelesi ortaya konmasıdır.

Gerçekten istiyoruz ki karşımıza burjuva çizgi dediğimiz reformist, oportünist yada revizyonist dediğimiz bir çizginin bir çizgi olarak çıkış ve bununla mücadele içerisinde MLM çizgi gelişip güçlensin. Eğer bir şey zıtlıya şayanın içerisinde değilse, güçlenemez, gelişemez. Bu anlamıyla güncel gelişmelere yanıt veremez. İki çizgi mücadelesinin özünü böyle kavramak ve böyle uygulamak gerekir.

Son ayrılık olayı belkide partimizin tarihinde yaşanan ayrılıkların en ciddiyetsizi, en gerekçesizi. Hiçbir gerekçesi yok. Tek gerekçesi var, gerçekten kativerim. Gerçekten tekke

mantığı. Onun ötesinde kirli işin yapılmış olması bu arkadaşları fazlaca enterese etmiyor. Etseydi, bu öğrenildiği zaman bunun karşısına ilkeli bir şekilde dikilirlerdi. Ama öyle değil. Yani sorun kirli işten arınmak, kirli işin hesabının verilmesi olayı değildir. Kuşkusuz bunun hesabı verilmelidir. Böyle bir şey KP'nin ilkelerine, anlayışına sığmaz. Arkadaşlar yine kendi ideallerimize, kendi tüzüğü-müze, hükümlerimize aykırı bir şekilde kendi hakları olmayan bir yonteme başvurdular. Ve MK üyelerini OPK delegelerini suçlayarak, yargılayarak cezalandırmaya kalktılar ve parti içerisinde elaltından hizip örgütleyerek bir tarafı tasfiye etmeye, siyasi muhaliflerini tasfiye etmeye çalıştılar. Doğal olarak buna karşı duruldu. Buna karşı durulmuş olması, partimiz içerisinde iki çizgi mücadelesinin en azından önemli bir kesim tarafından kavrandığını ve parti içerisinde kimsenin hotzotçuluk ya da payacağını, kimse-nin kuraldan aykırı davranmayacağına bu anlamıyla çiftlik gibi kullanılmaya başlanıp da göstermiş olmasıdır.

Diğer arkadaşlar bu süreçle darbe yapmaya partiye bölmelerine ve gerçekten güçleri çarçur etmelerine rağmen şimdi okuyoruz 2. olanüstü Toplantı Kararlarında "Bizim hakkımız yoktu" diyorlar. "Biz partiye darbe yaptık" diyorlar. "OPK delegelerini ve MK üyelerini atmak gibi yargılamak gibi cezalandırmak gibi birşeyimiz olamazdı. Bu anlamda yapılması gereken iradeye başvurmadık. İradeye götürmedik. Sorunu iradenin çözümüne bırakmadık. Ama biz bunu yapmadık. Darbe yaptık" diyorlar. Şimdi burda ben bir PU olarak TKP(ML)'nin bir üyesi olarak şunu diyorum. Eğer bu insanlar partiye karşı darbe yapmışlarsa, eğer parti kullarını tüzüğünü çiğnemişlerse eğer hakları olmadığı halde MK üyelerini OPK delegelerini yargılayıp, cezalandırmak ve tasfiye etmek gibi birşeye başvurmuşlarsa, tek yapacakları şey var, kendi kararlarında da söyledikleri gibi iradeye başvurmak. Yani bugün iradeyi temsil eden KÖK'ü oluşturan örgütlenmeye teslim olmaktır. Yargılanma istemektir ve suçunun diyetini ödemeye hazır olmaktır. Ama bugün arkadaşlar öyle yapıyorlar. Hem bu kararı alıyorlar. (Açıklamada değil, özeleştirmede değil) hemde örgütlülük devam ediyor, hem de yine, mafya hizibi veya bilinem ne diye hitap ederek partinin parçalanmasını mesru göstermeye çalışıyorlar

ve kendi hatalarını gözden gizlemeye çalışıyorlar. Bu tamamen kendi taraftarlarına dürüst yaklaşan yoldaşlara bir oyundur. Bunun hesabı mutlaka sorulmalıdır. Onların yapacağı tek şey var, iradeye teslim olmak.

Ayrılıktan bir süre sonra KÖK adı altında bütün bölgelerin iradeleri yeniden alınarak KÖK oluşturulmuştur. Ve KÖK partiyi konferansa götürmektedir. Önümüzdeki süreçte partimiz bu badireyi atlatacak kendi iç hukuku, tüzüğü, kuralları çerçevesinde demokratik bir şekilde aşağıdan yukarıya sorunlarını tahlil edecek, çözecek, çözüm yolları getirecek ve yeniden merkezi örgütlenmesini, MK adı altındaki örgütlenmesini hayata geçirecektir. Özellikle bu noktada şunu belirtmek istiyorum. Gerek Türkiye açısından gerek partimiz açısından önümüzde çok ciddi bir devrim dalgasının gelişme süreci var. Bunu iyi görmek lazım. Bugün Türkiye'de şehirler, kırlar, okullar her tarafa bir tepki var. Sisteme tepki var. Baskıya, faşizme, zulme, ulusal ayrımlara, dinsel ayrımlara, kadın-erkek ayrımına tepki var. Bu temelde tüm emekçiler kadın-erkek genç, yaşlı, öğrenci, esnaf, işçi, köylü bir bütün olarak sisteme tepki ile dolu. Şu anda bu tepki yoğunlaşmış durumdadır. Bu tepkinin önü bilinçle açılmak zorunda. Bu tepki örgütlülüğe dönüştürülüp, mücadeleyle aktılacak zorunda. Öyle olmazsa olmaz olur. Burjuvazi Alevi-Sünni, Kürt-Türk ayrımıyla halkı birbirine karşıt bir cepheye böler. Kendisi arada kolaylıkla yönetir. Örneğin bir Gazi olayı çok güzel bir örnektir. Faşizmin oyunu boşa çıkartılmıştır. Ama örgütsüzlüğe rağmen, tektük insanların kendi aralarında bir örgütlülük yaratmasına rağmen böyle olmuştur. İşte bu tür örnekler partimizin görevinin ne kadar büyük olduğunu ortaya koymaktadır. Ve bu görevi ben kısa bir süre sonra partimizin üstlenebileceğini kendini toparlayıp müdahale edebileceğini düşünüyor, buna inanıyorum.

- İK gibi güzel insanı onun izleyicisi durumunda olan birisinin ağzından tekrar okularımıza aktarabildiğimiz için mutluyuz. Bizimle bu röportajı yaptığınız için teşekkür ediyoruz.

- Asıl ben teşekkür ederim. Gerçekten İK etrafında böyle bir gizlilik duvarı, bir yok sayılmış duvarı varken, Özgür Gelecek'in bu konuda duyarlılığı gerçekten MLM çizgisinde halka karşı sorumluluğunu yerine getirmeye çalışması çok güzel bir şey. Ben teşekkür ediyorum ve başarılar diliyorum. ■

Özgürce

Bulut Çiçek

Hatadan nasıl dönülür ya da suçtan nasıl arınılır?

Otobüste birisinin ayağına kaza ile basarsanız, kibarcı özür dileyerek sorunu çözebilirsiniz. Kapınızı hızla çarptığımızda ya da diyelim ki kapınıza dandan bir kediyi kovalarken attığımız taş komşunun camını kırarsa, sadece özür dilemekle sorunu çözemeyiz. Yarattığımız maddi zararı da karşılamak zorundasınızdır.

Bir dostunuzu, yapmadığı bir şeyle suçlayarak kitle içinde zor durumda bıraktıysanız, onurunu rencide ettiyseniz, hatanızı anladığımızda sadece o dostunuzdan af dilemeniz ve samimiyetinize inandırmanız yetmez, deyim ugunsun, onu "rezil" ettığınız tüm çevrelere açık bir özleştirme vermeniz de gereklidir. Yarattığımız manevi zararı karşılar derecede önemle yapmanız da gerekiyor bunu.

Eşinizin, birliktelik öncesi yaptığı bazı hataları evlenirken önemsemediğiniz halde, kişilik çatışması ve aile iktidarı çekişmesinde fazlasıyla kırıncı olduysanız, hakaret ettiyseniz, hem de eski hatadan rahatsızlığınızda samimi olmadığınız halde, onu bir koz olarak kullanıp, hem de adam gibi oturup konuşmadan rezalet yaratarak kapı dışarı etmeye kalktıysanız ve ona gerekirse onu öldüreceğinizi söylediyse, yanlışınızı anladığınızda ne yaparsınız? Bu hatadan dönüş nasıl olabilir?.. Herhalde çok kolay olmaz!

Ama nihayetinde bu örnekler bireysel örneklerdir. Karşıdaki kişiye samimiyetimiz gösterildiğinde, hatamızı gerçekten anladığımızı ve yürekte düzeltmek istediğimizi karşıdaki inandırdığımızda sorun esas olarak çözümlenebilir. Dışardan duyanların, tank olanların ne diyeceği onca da önemli olmayabilir. Soranlara da sorun zaten izah edilir vs.

Fakat ortada bireylerarası bir sorun değil de, bir PARTİ sorunu varsa iş tamamen değişir, hem alelade bir parti de değil. Kendisine insanlığın kurtuluşunu temel almış, herşeyini bu ideale göre düzenlemek zorunda olan bir parti. Siz böyle bir partiye karşı, parti işleyişine karşı geliyor, disiplini ihlal ediyorsunuz. Parti güçlerini çarçur ediyor, tasfiyeye yelteniyor ve bütün bunları partiyi üstten darbeyle yapıyorsunuz.

Hiç de samimi olmadığınız halde, eski (bildiğiniz) kirli bir işi bahane ederek, hakkınız da yokken MK üyelerini, OPK delegelerini yargıyorsunuz, cezalandırıyor-sunuz... Herşeyi parçalıyorsunuz. İdealimizi kirleten bir suçtan sözde arınmaya çalışıyorsunuz ama bu gerçekten sözde bir tavır olduğundan yaptıklarınızla idealilerimizi daha da kirletiyorsunuz, dumura uğratiyorsunuz. Hiçbir tüzük, kural, gelenek sizi bağlamıyor. Deyim ugunsun, gemi aziya alyorsunuz... Proletarya Partisi'nin prestijini ayaklar altına düşürüyorsunuz.

Sonra?... Sonra tabanın eleştirileri ve uyarıları sonucunda, yaptıklarınızı kabul etmek zorunda kalıyorsunuz. Zorunda kalıyorsunuz, zira, suçtan arınmak, hatayı aşmak için hiçbirşeyi yapmıyor, sizin sorununuz değilmiş gibi davranıyorsunuz. Özeleştirme yok, suçun diyetini ödeme yok! Aynı yolda, yolun yanlışlığını, sizi kötüyeye götürdüğünü bile bile ilerliyorsunuz.

Buna ne denir?.. Buna en basitinden samimiyetsizlik denir.

Eğer MK(?) Olağanüstü 2. Toplantı kararlarında söylediniz doğruysa, (Partizan Sesi 1- 15 1995 tarihli sayı'da yayınlandı) "Partiye karşı darbecilik yaparak" "OPK'nın ve Partinin üstündeymiş davrandıysanız, tüzüğü çiğnediyse", samimi bir insan açısından bu, kitlelere açık bir özleştirme veremeyi, hatasını onaracak, suçunun diyetini ödeyecek bir rotaya girmeyi gerektirir. Oysa siz bundan fersah fersah uzaktasınız. Hem partiye karşı suçlusunuz, darbecisiniz hem de kendinizce Partinin başındasınız! Bu bir çelişki değil mi?

Çelişki olduğunu biliyorsunuz tabi, ama, tabanı tutmak ve oyalamak için de bu hatayı kabul etmek zorundayız. Evet gerçek budur. Siz darbeci şefler yazdıklarınıza zerre kadar inanmıyorsunuz. Sadece ve sadece tabanızdaki dürüst insanları, yüreği devrim ateşiyle yanan yoldaşları kendi denetimimizde tutmak istiyorsunuz. Aksi olsaydı, samimi olsaydınız, işlediğiniz suçların hesabını vermeye de soyunur ve ona uygun hareket ederdingiz.

Parti iradesine darbe yaptıysanız, bunu görüyorsanız, özleştirme verir; gelir İRADEYE teslim olursunuz. Hesap verirsiniz. Çevrenizdeki insanları da iradeye hesap vermeye çağırırsınız. Ama yapmıyorsunuz. Hatta, sözkonusu kararınızda şunları söylediğiniz halde: "Yapılması gereken, işlediği suç nedeniyle özleştirme yapmak, kendini partiye sunmak ve partinin vereceği karara rıza göstermektir."

Evet, herşey ayan-beyan ortada! Eğer hala anlamıyorsanız, bu, kesinlikle kulağınızın sağır olduğundan değildir. ■

YDG'DEN COŞKULU KIR GEZİSİ:

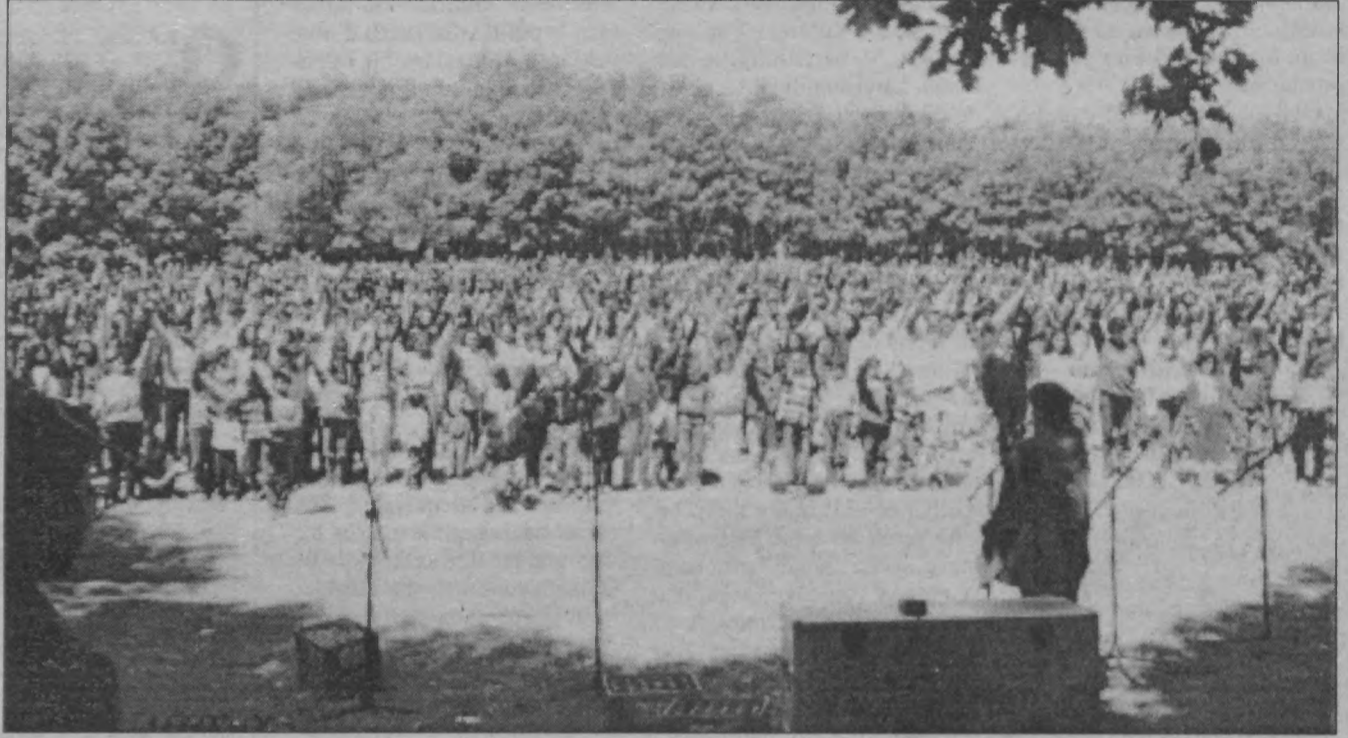
"Bahara, isyana, kavgaya merhaba!"

Haber Merkezi- Yeni Demokrat Gençlik'in düzenlemiş olduğu "Bahara Merhaba Gezisi" büyük bir coşkuyla gerçekleştirildi. Yaklaşık 2.500'e yakın kişinin katıldığı gezi, kırık bir alanda konumlandı. Alanda TKP(ML) TMLGB imzalı "Şan Olsun 23. Yılında Partimiz TKP(ML)'ye!" Partizan Emekçileri imzalı, "Tarih Bizi Kazanmaya Mahkum Etmiştir. Biz Kazanacağız" YDG imzalı beş büyük ustanın resmi, "Gelecek Ellerimizdedir" ve "Yaşasın Proleterya Enternasyonalizmi" imzalı pankartları açıldı.

Birçok müzik grubunun ve tiyatro topluluklarının katıldığı program; TIKKO Marşı'nın dağları, ovayı yankılatır-casına coşkuyla haykırılışı ve devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Ardından Sağmalcılar Cezaevi TKP(ML) tutsaklarının geziye gönderdiği mesaj okundu.

Yeni güne Türkü'nün "İbrahim Yoldaş" parçasıyla yumruklar sıkılı, canlar kin dolu ve yürekler dağlara sevdalı. Arkasından Kartal Tuncelililer Derneği bünyesindeki amatör bir müzik grubu Domane Dersim (Dersim Çocukları)nın coşkulu türküleriyle kitle daha da heyecanlandı. Partizan Deri İşçileri ve İzmir YDG, mesajlarıyla kitleyi selamladılar. Gazi Mahallesi direnişini akıcı bir dille sahneleyen Tuncelililer Derneği Tiyatro Topluluğu, kitleyi bazen güldürdü, bazen heyecalandırdı, bazen de düzene karşı öfkelerini biletti. Ve yürekler "Kızılordu TIKKO, Katillerin Peşinde!" sloganlarını haykırdı. Ardından yine Tuncelililer Derneği Halk Oyunları Topluluğu oynadıkları halk oyunlarıyla geziye ayrı bir güzellik verdiler. Pendik Pir Sultan Abdal Canlar Derneği Tiyatro Topluluğu da Muzaffer Oruçoğlu'nun yazdığı "Şeytan, Hoca ve Kadın"ı canlandırarak toplumuzdaki feodalizmden kaynaklı dinsel gericiği gözler önüne serdi. Daha sonra Almanya Partizan taraftarlarının geziye gönderdikleri mesaj okundu. Mesaj şöyle bitiyordu. "Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve Komünizm mücadelesi aynı duygularla paylaşım mücadelesini verdiğimiz ortak amaçtır. Bizler de, sizlerden aldığımız coşkuyla destekle, bulunduğumuz alanlarda maddi- manevi her türlü desteği sizlere sunmaya çalışıyoruz. Gücünüz gücümüz, kavganız kavgamızdır diyor, hepimizi uzak diyarlardan Partizanca sev-

▼ Yeni Demokrat Gençlik'in düzenlediği "Bahara Merhaba" gezisi, çekilen halaylar, söylenen türküler, marşlar ve yapılan konuşmaları karşılayan sloganlarla geziden çok bir miting havasındaydı.

gilerimizle selamlıyor, mücadele-nizde başarılar diliyorsunuz. Yaşasın Proleterya Enternasyonalizmi... Yaşasın Partimiz TKP(ML) Kızıl Ordumuz TIKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB"

Program coşkulu türkülerle devam ediyordu. Erzincan'da toprağa düşen üç karanfil; Halil Çakıroğlu, Süheyla Dağdeviren ve Munzur Keskin için bestelenen bir türkü söylenirken kitle birden hüzünlendi, öfkeli yumruklar havaya kalktı ve "Halil Yoldaş Ölüm-süzdür!", "Yaşasın Erzincan Direnişimiz!" sloganları dağı taşı inletti. Ve ardından Enternasyonal proleteryanın yiğit kahramanı Barbara Anna Kistler için bestelenen türkü. Daha sonra Tuncelililer Derneği bünyesinde faaliyet gösteren Grup Ezgi, Dersimlilerin yiğitliklerini, kahramanlıklarını türkülerle dile getirdiler. Ardından yapılan konuşmalarla 6 Mayıs 1972'de idam edilen Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan anıldı. Ayrıca Gazi direnişini konu alan tartışma, anlatı şeklinde

bir konuşma yapıldı.

Programın sonuna yaklaşılmıştı. Partizan Dergisi'nden bir yetkili, kitleye, darbeci kesimin yaptığı iki yüzlülüğü en iyi biçimde dile getiren bir teşhir konuşması yaptı. Konuşmanın konusu halen kendini TKP(ML) olarak adlandırılan bir örgütülüğün sözde MK'sının Olağanüstü 2. toplantısının kısa kararları ile ilgiliydi. 1-15 Mayıs 1995 tarihli Partizan Sesi'nde yayınlanan bu toplantı kısa kararlarıyla, darbeci kesiminin Proleterya Partisine darbe yaptıklarını kabul ettikleri belirtilerek, şöyle denildi. "Darbeci MK klifi, Proleterya Partisi içerisinde ortaya çıkan komünistlerinde onaylamadığı ticaret sorununu bahane ederek, komünistlerin 'sorunu parti içerisinde çözelim, OPK'yı çiğniyorsunuz' yollu tüm uyarılarına rağmen 18 Nisan'da Proleterya Partisine darbe yaparak, Parti güçlerini ayrılıkla karşı karşıya bırakmıştır.

Yaşanan bu darbenin ardından Özgür Gelecek 26. sayıda da yayınlanan 'Birliğin Baltalanmasına Karşı Komünistler Tavır Koydu' başlıklı yazıyla komünistler, darbecilik olayını da, ticaret olayını da mahkum ederek, sorunun bu şekilde dışarıya ifşaa edilerek, parti güçlerini bölerek değil, sorunun partinin tüzük ve hukuku temelinde ele alındığı takdirde, parti güçleri bölünmeden, sorunun çözülebileceği, bu nedenle herkesin eteklerindeki taşları dökebileceği, kavgalı dostluk çağrısı yaparak yeni bir konferans önermişti.

Aradan yaklaşık 1 yıl geçtikten sonra, Aralık '94'te yaptıkları Olağanüstü 2. MK toplantısında aldıkları kararlar Partizan Sesi 1-15 Mayıs 1995 tarihli sayıda yayımlandı. Alınan kararlarda, ticaret olayının ifşaa edilmesinin OPK'yı çiğnemek, tüzüğü çiğnemek olduğu, sorunun parti içerisinde çözülebileceği söylenerek, MK darbecilikle suçlanıyor. Peki komünistler daha önce aynı şeyi söylememişler miydi? Evet, komünistlerin dün söylediklerini bugün kabul etmek zorunda kaldılar. Bu nedenden dolayı meşruluklarını ta-

mamen yitirmişlerdir. Darbeci saflarda kalan, dürüst komünistler darbeciliği mahkum ederek tavır alarak, özeleştiriverip proleterya Partisi saflarına katılmaldır"

Ardından Gezide bulunan kitleye hitaben; herkesin 1-15 Mayıs 1995 tarihli Partizan Sesi'ni okumalarını ve sorunu Partizan Sesi okurlarıyla tartışmalarını tavsiye ettikten sonra, "mücadele-nizde partizan sıcaklığıyla başarılar dilerim" diyerek konuşmasını bitirdi.

Daha sonra Grup Türkülerle çıktı sahneye. Coşkulu türkülerle kitle halay çekerek geleceği türkülerle, halaylarla selamladılar. Ve ardından yüreklerin şiarı, dağların doruklarından yükselen isyanın şiarı, kavganın şiarı; Grup Şiarı çıktı. Birbirinden güzel parçalarıyla yüreklerde taht kurdu. Kitle, kah yumruklar havada sloganlar attı, kah faşizme karşı öfkelenildi, kah coştı ve heyecanlandı, kah canlar bir olup halaya durdu. Program hep beraber 18 Mayıs Marşı'nın haykırılışıyla sona erdi.

DERİ İŞÇİLERİNİ ZİYARET

Düzenli bir şekilde otobüslere binen kitle daha sonra hep beraber direnişte 146. gününü dolduran Cihangir Deri işçilerini ziyaret etti. Proleterya dayanışmasının en iyi biçimde yaşandığı bu ziyarete sık sık "Birlik- Mücadele-Zafer!", "Gelecek Ellerimizdedir!", "Tuzla İşçisi Yalnız Değildir!" sloganları atıldı. Yapılan konuşmaların ardından dönüş yolculuğu başladı ve gezi sona erdi.

Gezi boyunca kitle tarafından sık sık "Yaşasın Partimiz TKP(ML), Ordumuz TIKKO, TMLGB!", "Birlik- Mücadele-Zafer!", "Halil Yoldaş Ölüm-süzdür!", "Yaşasın Erzincan Direnişimiz!", "Devrim Şehitleri Ölüm-süzdür!", "Ağa- Patron Devletini Yıkacağız, Halk İktidarı Kuracağız!" sloganları coşkuyla haykırıldı. ■

Partizan coşkusuyla geziden dönen kitle, aynı partizan coşkusıyla 5 ay öncekin direnişte olan Cihangir Deri işçilerini ziyaret etti.

Mehmetçikle değil devrim ile elele

Kisa bir süre önce TRT Televizyonu, Hürriyet Gazetesi ve Ankara Gazeteciler Cemiyetinin el ele (!) vererek başlattıkları "Mehmetçikle el ele" adlı pis kampanya, özellikle Hürriyet gazetesinin büyük reklam çabalarıyla sürüyor. Bu konuda gündür bağış yapan firmaların, devlet kuruluşlarının, Vakıfların, Devletin birer yan örgütleri konumundaki çeşitli derneklerin bu kampanyaya kaçır milyar yada kaçaryüz milyon bağışta bulduklarını miktar sırasına göre ilan ediyor! deyim yerindeyse Holdingler-Firmalar ve kişileri bir birbirleriyle yarıştıran. Bu arada durumu diğerlerine nazaran daha iyi olan asker ailelerinin de bu kampanyaya katıldıklarını görüyoruz.

Neden böyle bir kampanya düzenlendi? İlk bakışta akla gelen şey; bu kampanyada elde edilecek gelirin Kürdistan da ve Irak Kürdistanında Kürt halkına karşı zorla savaştırılıp öldürülen erlerin ailelerine verileceğidir. (Yani bir bakıma KAN PARASI olarak) Evet! akla uygun tek mantıklı açıklama bu olabilir tıpkı Gazi Mahallesi ve Ümraniyede katlettikleri insanların ailelerine KAN PARASI olarak kimilerine ödedikleri beşer-onar milyon lira gibi! Oysa durum bunun tam tersidir. Zaten Ziraat Bankası'nda açılan hesabın devletin hangi kurumunun adına olduğunu bankanın yetkilileri dahi bilmiyorlar. SIR HESAP!..

SIR HESAP(!) Numarasına TRT Televizyonu, Hürriyet ve Ankara Gazeteciler Cemiyetinin bir kaç milyarla başlattıkları kampanya ya her zaman olduğu gibi hemen Koç ve Sabancı Holdingleri elliser milyar yatırdı. Profilo ve diğer şirketler kuyruğa girdi. Kampanya büyük tantanalara devam ederken Devletin diğer kuruluşları olan Türk Hava Kurumu, Kızılay, Karayolları Genel Müdürlüğü, Demir Yolu Genel Müdürlüğü vb. vb.'leri sıraya girdiler.

Yukarıda adını saydığımız kurum ve kuruluşlar bu ve benzeri kampanyalarda zaten her zaman vardır. Ancak ilk defa bazı sendikaların bu tür bir kampanyaya katılmaları ilginçtir! Türk-İş'e bağlı Türkiye Haber-İş Sendikası iki milyar ve Petrol-İş'in Kocaeli Şubesinin yöneticilerinin yüz milyon lirayla Yine Türk Eczacılar Birliğinin beşyüz milyon lirayla ayrıca Karşı yaka çocuk yuvasının dört milyonla bağışta bulunmaları dikkat çekicidir.

Kara ve Hava harekatıyla işgale giren TC ordusunun işgal maliyeti trilyonlarla hesaplanıyor. Boğazına kadar iç ve dış borç batağındaki devletin böyle bir işgal için ayrıca para harcaması kolay değildi. Ağa Babalarından da gerekli desteği göremeyince savaş maliyetini ne yapıp-edip yine halkın cebinden çıkarması gerekiyordu. İşte gerek TRT gerekse de Ankara Gazeteciler Cemiyetiyle Hürriyet Gazetesinin Devlet adına üstlendikleri kutsal (!) "Mehmetçikle el ele" kampanyası böyle bir gerekliliğin sonucudur!.. Ve tabii TRT'nin aralıksız 36 saatinde bu kampanyaya ayrıması spordan sorumlu Devlet Bakanlığının teşvikiyle İstan-

▼ **TC, ordusuyla, polisiyle, özel timi, MİT'i ve Kontrgerillasıyla özelde Kürt halkı genelde tüm Türkiye halkına karşı kirli ve haksız bir savaşı sürdürüyor. Ve bu kirli savaşın faturasını yine emekçi halklara çıkartıyor.**

bul'da futbol turnuvalarının düzenlenmesi gibi çeşitli etkinlikler de ön plana çıkarılan Vatan-Millet-Sakarya edebiyatıyla yoksul halkın duygularının sömürülme politikası bu kampanya ya oğlu, kardeşi, yakının askerde olan bir kısım dar gelirli ailelerinin de desteğini almıştır.

TC. Halkın parasıyla (Ödettiği vergilerle) aldığı mermileri yine aynı halkın üzerine sıkıştırıyor, bu bilinmelidir.

Koç'ların, Sabancıların, Profilo gibi Holdinglerin milyarları kendi ceplerinden ödediğine zir deliler inanır ancak. Onlar Fabrika ve işletmelerinde iliklerine kadar sömürdükleri işçilerine toplu sözleşme dönemlerinde yüzdeler maaş artışları söz konusu olduğunda en az zama nasıl verip daha fazla kara geçirim kurnazlıklarına girerlerken, böyle bir kampanya ya bir kalemde elli milyarları vermeleri sevgili mehmetçiklerini (!) çok sevdiplerinden değil, o parayı işçinin emeğinden çaldıkları kardan ve bu parayı gider hanesine yazıp vergiden düşüreceklerinden ötürü rahatlar. Öyle ya, kaz gelecek yerden tavuk niye esirgenin!..

Ya satılmış Sendikalar? Türk Haber-İş Sendikası iki milyar lirayı kimin, kimlerin cebinden aşırıp, Mehmetçiğe bağışlıyor? hangi hakla ve hangi vicdan rahatlığı ile?

Petrol-İş Sendikasının, Kocaeli şubesi yöneticileri bu kampanyada destek olmayanları "öyle ise PKK'lisin" diye suçlarken kendilerinde gerekte kimden yana olduklarını açığa vuruyorlar. Çünkü onlar Faşizmin işçi sınıfı içerisindeki korucu başları-

dırlar. Ve çünkü Sendikacılıkla korucu başlık iki zıt kutuplardır.

28 Nisan 1995 günü akşam TV bültenlerinden Irak operasyonunun savaş maliyeti 2 trilyon yüz yetmiş altı milyar lira olarak açıklandı. "Mehmetçikle el ele" kampanyasından elde edilen gelirin ise 4 trilyon civarında olduğu, yani gelirin gideri karşılandığı, Devlet tarafından kamuoyuna duyuruldu. Bununla TC'nin bu işgal hareketinden zararlı değil karlı (!) çıktığı (ölen yüzlerce Mehmetçiği saymazsak) anlatılmak istendi her halde!.. Oysa gerçekte kampanyaya yapılan bağış miktarının 50 trilyonu aştığı biliniyor, gizlenmeye çalışılan trilyonların kimlerin ve hangi holdinglerin kasalarına gideceğindedir...

Peki ama bu haksız ve kirli savaşta cesetleri ailelerine teslim edilebilenle, cesetler yerine boyunlarındaki künyeleri evlerine posta ile gönderilen Mehmetçiklerin eşleri, çocukları, anne-babalarına acıdan, göz yaşından ve onların sizlere kustuğu kin ve nefretten başka ne verdiniz?

Bu halk, sizi tanıyor artık. Bu halk, Mehmetçik kampanyalarının gerçekte bir aldatmaca olduğunu göremeyecek kadar kör değildir artık.

Komünistler, Devrimciler, Demokratlar, Yurtseverler, anti faşist anti emperyalist tüm güçler; Devletin bu vb. pis kampanyalarının iç yüzünü bulduğunuz her alanda teşhir etmekle, bu tür kampanyalarla yoksul halkın duygularının ve emeklerinin sömürülmesine izin vermemelerine bunun ajitasyon ve propagandasını en geniş şekilde yapmakla yükümlünüz.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Devrim ve sosyalizm ihtiyacıdır

Stalin önderliğindeki Sovyetler Birliği'nin faşizme karşı zaferinin 50. yıldönümü sürecine girdi dünya. Burjuvazi ve yaltakçılar, Marksizmin kurucuları ve özellikle Stalin şahsında devrim ve sosyalizme karşı hummalı saldırıya geçmeye başladılar. Bu yıldönümü vesilesiyle sınıfın ve komşularının ruhunu kuşku ve inancsızlıkla zehirlemek için karşı devrimci ideolojik propagandaya tüm hızıyla devam ediyor paramon iktidarına dayalı iktidarlar. Burjuva alışkanlıklarla gözleri bağlanmış sermaye dalkavukluğu çömezler de bu koruya kalmaktan geri durmuyorlar.

Dünya özellikle de Avrupalılar bugününü kime borçlular? Kaçamaklara sapsaksızın bu soru yanıtlanmalıdır. Dünya, 1940'lıların köleleştirilmiş Avrupasını nasıl unutabilir ki? Hitler karşısında diz çökenler ve faşizmin köleliğine boyun eğenler, şimdilerde nasıl olurda sosyalizm bayrakları Stalin'in başını çektiği Sovyetler Birliği'nin Hitler karşısında kazandığı o muhteşem zaferi ve dünyayı faşizmden kurtarma uğruna katlandığı fevkalade özveriye unutulabilir? Avrupayı ortaçağ karanlığına sürükleyen Hitlerci saldırgan Stalingrad'ın onbinlerce kadın ve erkek işçi-emekçilerince nasıl kırılıp ve sonraki yıllarda milyonlarca gehit verilerle Hitlerci faşizmin nasıl sosyalist Sovyetler Birliğince yerlebir edildiğini uluslararası burjuvazi nasıl unutulabilir? bilinmezmi ki tüm dünya sonsuz bir korkuyla titrerken, Doğu cephesinde Hitleri durduran yegane güç ve bu insanlık belasına karşı milyonlarca yiğit halkıyla dalgakıran oluşturan Stalin'in S. Birliği'yd.

Dönemin sosyalist Sovyetler Birliği milyonlarca şehidiyle ağır bir bedel ödedi zaferini tarihe altın harfle kazırken, şimdilerde ise, emperyalist-kapitalizm yandaşları bu zefeideki temel payı kendi hanelerine yazmak, Lenin ve Stalin'in S. Birliği'nin payını karalayarak gözden düşürmek ve daha da önemlisi, bu vesileyle devrim ve sosyalizme karaçalmak için hilekarlıkla bezenmiş ahlaksızlıkla yoğun bir saldırıya geçmiş buluyorlar. Özellikle Avrupa medyası faşizme karşı zaferin bu 50. yılını Marksizmin kurucu ve sürdürücülerine saldırganın, devrimi karalayarak sosyalizme karşı inancsızlık yaymanın aracı haline getirmek için her yolu deniyor. Süngüsü Ekim'le düşmüş burjuvazi yeniden kusanmak istiyor. Dalavera ve hilekarlıkla yığınları yeniden kapitalizm kulvarına sokmak istiyor. Sarıldığı tek şeyse, devrim ve sosyalizmin bittiği, proletaryanın da tarihsel misyonun sona erdiği masalıdır.

Bu işporta malının yaygarasına kim inanabilir ki? Burjuvazi ve yaltakçılar o iri iri laflarıyla eylenedursunlar. Devrim ve sosyalizme dair, istediklerini dileedikleri gibi yorumlayarak vaveyla koparsınlar. Kapitalizmin halkların istemi ve ihtiyacı olmadığını tarih tarafından çoktan tanıtlamış bulunuyor. Bu, asla gözardı edilemez.

Önce şu: Sosyalizmin ilk hamlesi nihai sona ulaşmadan yenilgi aldı. Ne var ki, görelidir bu. Tıpkı burjuva devrimlerin feodalizm karşısında tarihte aldığı geçici yenilgiler gibi. Dünya tarihinin arasıra büyük gerilemeler göstermeksin her zaman ileriye doğru ve pürüzsüz olarak ilerlediğini düşünmek, bilimsel ve diyalektik değildir, teorik bakımdan yanlıştır, derken Lenin haklıydı. Tarih biraz yolunu şaşırda hepsi bu.

Sonra da şu: Bu yenilgiden kapitalizm yararına sonuçlar çıkaranlar, mantık ve tarihle alay ediyorlar. Eğer kişi bilinçli bir karşı devrimci değil, kapitalizmin eteğine çulu sermemiş ve mutlak düşüncesiz yoksulunda değilse, toplumun toplumsal evrimleşmesinin seyirinin sosyalizme doğru olduğunu asla şif perde si arkasında gömülü bırakamaz. Tarih sosyalizme doğru ilerliyor bu realite perdelenebilir.

Devrim tek bir hamleden ibaret değildir. Ve tarih asla birkaç on yıla sığdırılmaz. Proletaryanın büyük yürüyüşünde birkaç on yıl, tarihte ancak küçük bir adımdır. Bu asla unutulmamalıdır.

Devrim ve sosyalizm dalgası geri çekilmiş olsa da, sosyalizm savunma mecrasını yaşasa da, UKH dağınık ve keşmekeşlikle cebelleşse de, burjuva yaşam tarzı ve ideolojisi işçi sınıfının etine kanına sinse de devrim kaçınılmazdır. Nesnel realitedir bu. İstesekte istemesekte ondan kaçınamayız. Nasıl ki, köleliğin yerini feodalizm, onun yerini de kapitalizm aldıysa, kapitalizmde eninde sonunda yerini sosyalizme bırakacaktır. Zira devrim ve sosyalizm ihtiyacıdır. İnsanlık 20. yüzyıl devrim pratiklerinden dersler çıkaracak, dar, eski ve hatalı yarıları aşarak bu pratiğin yol göstericiliğinde 21. yüzyıl adımılayacaktır. İnsanlığı kurtuluşa götüren teori bu yüzyılımızın devrim pratiğidir.

Emek-sermaye çelişmesini çözümlenerek, artı-değer sömürsünden insanlığı kurtarması beylik sorunu bir yana, a) eğitim, b) sağlık, c) ulaşım, d) konut e) yaşamı ortak paylaşma vb. alanda sosyalizmden geriye kalan deneyim insanlık için paha biçilmez kazanımlardır. Öte yandan, iktisadi bazda üretimin önce- den saptanmış merkezi bir plan çerçevesinde örgütlenmesi kulvarını kullanarak kapitalist üretim anarşisine son vermesi, ekonomik zorlu kapı dışarı etmesi ve böylece kârı üretimin temel aracı olmaktan çıkarması ile sosyalizm halkın ihtiyacı ve istemi olma özelliğini fevkalade koruyor. Dahası, serbest piyasa ekonomisinin yerine halkın gereksinimlerine dönük merkezi kumanda ekonomisinin yaşam tarafından sınanarak doğrulanması yabana atılacak kazanımlar değildir.

İktisadi alandaki bu başarılar bir yana, sosyalizmin siyasi, ideolojik, kültürel, entellektüel, zihinsel alanda insanlığa kazandırdıkları ve nihayet, insanın insan tarafından köleleştirilmesi geleneğine son veren pratiği insanlığın hizmetine yarım yüzyıldan fazla bir süreç boyunca sunması az bir şey midir dersiniz?

Emeği burjuva-feodal boyunduruktan kurtaracak tez güzergah, devrim ve sosyalizm güzergahıdır. Şimdilerde kapitalist buhrandan doğan devrim girişimleri geri çekilmiş olsa da, uzak olmayan bir gelecekte ters yönde bir girişim kaçınılmazdır; tarih böyle emrediyor.

Devrim ve sosyalizm ihtiyacıdır.

1 Mayıs'a katılan emekçilere sürgün

■ İSTANBUL/ Özgür Gelecek- İşçi sınıfının ve tüm ezilen sınıfların birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs ülkenin birçok bölgesinde yüzbinlerce emekçinin alanlara çıkmasıyla coşkuyla kutlanırken, egemenlerde 1 Mayıs'ın ardından, birçok emekçiyi, 1 Mayıs'a katıldıkları gerekçesiyle sürgün etti. 1 Mayıs'a katıldığı gerekçesiyle sürgün "ceza" sı alan Defterdarlık Personel Müdürlüğü'nde çalışan, Tüm Maliye-Sen II. Nolu Şube, Basın Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri Ferda Yılmaz sürgün kararı ile ilgili olarak yaptığı açıklamada, müdürün, kendilerine "benden 1 Mayıs'a katılacağız diye izin alsaydınız verirdim. Ancak farklı yollardan gittiğiniz için bu bir tayin sebebidir" dediğini belirterek, "Ancak isteseydik te vermeyecektik. Tabi, bize tayinle ilgili sunulan kararda, cezadan, 1 Mayıs'a katılmamızdan bahsedilmiyor. Normal bir tayin gibi gösteriliyor. Zaten ceza olarak veremezler, onlarda bunu biliyor. Verdikleri takdirde mahkeme yoluyla kaldırılır" dedi.

Ferda Yılmaz, bu verilen sürgün cezasının esas nedeninin 1 Mayıs'a katılmış olmalarından dolayı değil, sendikal faaliyetlerinden ötürü verildiğini, Defterdarlık'ta sendika istemediklerini dile getirerek, daha öncede sendikal faaliyet yürütmeleri için, yönetimde yer almaları için kendilerine baskı yapıldığını belirtmektedir.

Ayrıca aynı şekilde, aynı gerekçelerle Sendika İşyeri Temsilcisi Kazım Doğan'ında Bostancı Vergi Dairesi'ne sürgün edildiğini belirten Yılmaz, konuşmasının sonunda şöyle dedi:

"Bu ceza bizi yıldırma, aksine daha da ateşledi, bizi sendikamıza daha çok yaklaştırdı. Bizi sürgün ederek Defterdarlık'ta sendikal faaliyeti engellediklerini sanmasınlar. Defterdarlık'ta sendikal faaliyeti götürececek çok değerli arkadaşlarımız var. Sendikal faaliyet devam edecektir." ■

DÜZELTME

Gazetemizin 46. sayısında yayınlanan "Halk arasındaki çelişkilerin çözümü"ne ilişkin (Arbeiter bund, Dev. Sol Güçler, MLKP-K, TKEP, EKİM FFM taraftarları) imzasını taşıyan bildirinin sol içerisindeki çelişkiler konusundaki yanlışlıkları eleştiren bildirinde herhangi bir örgüt ismi kullanılmamış, ancak gazetemizdeki yorumda bir örgütün ismi kullanılmıştır. Bildiride ismi geçen örgütlerin yorumun altında imzalarının yer almasından dolayı özür dileriz.

Alman Gizli Servisi- MİT işbirliği

Haber Merkezi- Weilheim Barış politikası Araştırmalar Enstitüsü Başkanı Erich Schmidt- Eenboom, şu anda Federal Almanya Dışişleri Bakanı olan Klaus Kinkel'in gizli ilişkilerini ve yaptıklarını anlatan "Gölge Savaşçısı" adlı bir kitap yazdı. Kinkel, 1978- 1982 yılları arasında Alman Gizli Servisi BND'nin şefiydi.

Eenboom, kitabında Almanya- Türkiye ilişkilerine de yer verdi. Buna göre BND'nin Almanya dışındaki ilk merkezlerinden biri, Ankara'daki Alman Büyükelçiliği ve İstanbul'da kuruldu. Bu dönemde, BND ve MİT boğazdan geçen Rus ticaret ve savaş gemilerini fotoğrafladılar, ayrıca Samsun'da üs kurarak Rus topraklarını "telsiz operasyonlarıyla" taradılar. 1978'de, Türkiye'deki BND şefi Rainer Kesselring, MİT'in bilgi

5 Kasım 1982'de BND'nin verdiği bilgiler doğrultusunda TKP(ML) taraftarı Nubar Yalım katledilmişti.

ve arşiv sistemini kurdu. 12 Eylül cuntasında bu sisteme dayanıldı. Yine 12 Eylül döneminde, MİT Müsteşar vekili Hiram Abas, Kinkel ile

doğrudan temas kurdu. Abas'a, BND içinde 'Kenevir' anlamına gelen, 'Hanf' kod adı verildi.

BND- MİT işbirliği sonucu, MİT tarafından devrimcilere yönelik infazlar da gerçekleştirildi. 1980 yılında Katip Sultan ve Celalettin Kesim adlı devrimciler, BND'nin verdiği istihbaratlar ışığında MİT tarafından katledildiler. 5 Kasım 1982'de ise TKP(ML) taraftarı Nubar Yalım, yine BND'nin verdiği istihbaratlar sonucu MİT tarafından katledilir. Nubar Yalım'ın katledilmesinin ardından TKP(ML) o dönemde yaptığı açıklamada yoldaşlarının katilinin TC devleti ve onun istihbarat örgütü MİT olduğunu dile getirmişti. Hollanda'da TKP(ML) saflarında mücadele eden Ermeni milliyetine mensup Nubar Yalım'ın katledilmesi, böylece ilk kez burjuva araş-

tırmacılar tarafından itiraf edilmiş oluyor.

Tabi, bu TKP(ML)'nin o dönemki iddialarını da doğrulamış oldu.

Sözkonusu kitaba ilişkin haber, Hürriyet gazetesinin 12 Mayıs 1995 tarihli nüshasında, 7. sayfada Fatma Nur Kızılok imzasıyla yayımlandı. MİT- BND işbirliğini teşhir eden böylece bir haberin Hürriyet gibi bir gazetede yayınlanması rastlantı değil elbette.

Son dönemde Avrupa- ABD emperyalist dalaşmasında Türkiye, ABD'den yana tavır aldı. Böylece Avrupa emperyalistlerinin başını çeken Almanya ile TC arasındaki ilişkiler, Irak Kürdistanı'na yapılan operasyonla daha da sarsıldı. Beklediği Alman yardımlarını alamayan TC'ye de, Almanya'yı sözümona "teşhir etmek" düştü. ■

TKP(ML) TIKKO ve TMLGB eylemlilikleri ile

Proletarya Partisi'ni kuruluşunun 23. yılında selamladı

İSTANBUL/ Özgür Gelecek- Enternasyonal proletaryanın Türkiye'deki kolu ve Türkiye işçi sınıfının öncü müfrezesi proletarya partisi TKP(ML)'ye bağlı Kızıl ordu TIKKO ve gençlik örgütü TMLGB militanlarınca geçtiğimiz hafta içerisinde yoğun eylemler gerçekleştirildi.

TKP(ML)'nin [Türkiye Komünist Partisi (Marksist Leninist)] kuruluşunun 23. yılı ve 1 Mayıs işçi bayramı dolayısıyla yapılan çeşitli eylemlerle Türkiye halklarının umudu TKP(ML) ve işçi sınıfı selamlandı. TKP(ML)'nin kuruluş yıldönümünde yapılan eylemlilikler şöyle:

İstanbul'un Dudullu semti merkezine "Tarih 24 Nisan, Partimiz TKP(ML)'yi 23. yılında selamlıyoruz" şeklinde TKP(ML) TIKKO imzalı pankart asıldı. Gece asılan pankart öğlene kadar durdu. Dudullu'da yapılmakta olan bir sağlık ocağının asılı olan Türk bayrağı indirilerek yerine orak- çekiçli ve kızıl yıldızlı TKP(ML) bayrağı asıldı. Ayrıca 3 ayrı yere TKP(ML) bayrağı asıldı.

Yine aynı gece merkezi yerlere TKP(ML) TIKKO imzalı "Yaşasın Partimiz TKP(ML)", "Partimiz TKP(ML)'yi 23. yılında selamlıyoruz" "San Olsun Partimiz TKP(ML)'ye" yazılı pankartlar asıldı.

Ertesi gün 1 Mayıs'a ilişkin TKP(ML) TIKKO imzalı "1 Mayıs Kızıldır Kızıl Olacak", "1 Mayıs'ta Alanlara" yazılı pankartlar asılırken aynı alanlarda 1500 tane çeşitli sloganlar yazılı pullama yapıldı. Çakıralık Mahallesi ve Sitelere Proletarya Partisi'nin kuruluşuna ilişkin TKP(ML) TIKKO imzalı "Se-

lam olsun Partimiz TKP(ML)'ye", "24 Nisan İsyanın Adıdır" yazılı pullamalar ve yazılımlar yapıldı.

Gülsuyu'nda da pankart ve TKP(ML) bayrağı asılırken, Kartal Lisesi, Kartal Ticaret Lisesi, Pendik Lisesi, Yakacık Lisesi ve Yakacık Meslek Lisesi'ne TKP(ML) bayrakları asılarak okul bahçesine yazılımlar yapıldı.

Tepecik, Pendik, Kartal, Soğanlı'da yazılımlar ve pullamalar yapıldı.

Derbent girişine "Yaşasın 23. yılında Partimiz TKP(ML)" yazılı TKP(ML) TMLGB imzalı pankart asıldı. Büyükdere, Doğuevleri, 1 Mayıs Mahallelerinde yazılımlar yapan TMLGB militanlarının 4. Levent'teki Yapı Kredi ve Merter Demirciler Sitesi Pamukbank Şubesi'nin molotoflandı. Bu sırada herhangi bir can kaybı ve halka zarar gelmediği, molotoflanan yerlerde maddi hasar meydana geldiği öğrenildi.

Yine 1 Mayıs Mahallesi'ne "San Olsun Partimiz TKP(ML)'nin 23. Yıldönümüne" yazılı ve TKP(ML) İstanbul İl Komitesi imzalı pankart asılırken, 3 ayrı yerede TKP(ML) bayrağı asılıp, 8 yere yazılımla yapıldı. Yapılan yazılımlarda "San Olsun Partimiz TKP(ML) Ordumuz TIKKO, Gençlik kolu TMLGB'ye" ve "Yaşasın Halk Savaşı" sloganlarına yer verildi.

3 Mayıs Çarşamba günü Yıldız Teknik Üniversitesi'nde faşist TC'nin katlettiği Erzincan Şehitlerini anmak amacıyla bir diz yazılımları yapıldı. TKP(ML) TMLGB imzalı yazılımlarda "Yaşasın Erzincan Direnişimiz",

"Gerillalar Ölmez" (3 yere), "Halil Yoldaş Ölürsüzdür" (3 yere) "Yaşasın Halk Savaşı" sloganları yer alıyordu. Aynı zamanda okulun çeşitli yerlerinde TKP(ML) TMLGB imzaları vardı.

24 Nisan Pazartesi günü Y.T.U'de işçi sınıfının birlik, dayanışma, mücadele günü olan 1 Mayıs'a ilişkin TKP(ML)- TMLGB imzalı bir dizi yazılımla yapıldı. "1 Mayıs'ta Alanlara", "Yaşasın Kızıl 1 Mayıs" sloganları yaklaşık 25 yere yazıldı. Ayrıca okulun pek çok yerinde TKP(ML) TMLGB imzaları vardı.

26 Nisan Çarşamba günü Y.T.U'de 1 Mayıs'a ilişkin TKP(ML) TMLGB imzalı 100 adet pullama yapıldı. Pullarda "Yaşasın Kızıl 1 Mayıs", "Emperyalizme, Feodalizme ve Komprador Kapitalizme Karşı 1 Mayıs'ta TKP(ML) Saffarına", "Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halkları Birleşin" "1 Mayıs'ta Alanlara", "Yaşasın Halk Savaşı", "İsyan Ateşini 1 Mayıs'ta Alanlara Taşıyalım", "1 Mayıs'ta Alanlara, Yaşasın Kızıl 1 Mayıs" sloganları yer alıyordu.

TMLGB'DEN CEZALANDIRMA

Pir Sultan Abdal Canlar Derneği Ümraniye-İhlamurkaya Şubesi'ndeki devrimci-demokratlar üzerinde terör estiren Dernek Başkanı Yüksel Doğan, TMLGB militanları tarafından cezalandırıldı. 5 Mayıs günü, Doğan'ı Birlik Mahallesi'ndeki evinin bahçesine çağıran militanlar, bacaklarına kurşun sıkarak uyardılar. Eylem sonrası, "Bundan sonra devrimcile-

re ya da halka karşı en ufak bir hakarete dahi bulunursan kurşunu kafana sıkacağımızdan kuşkun olmasın!-TKP(ML) TMLGB" imzalı bir not bırakıldığı öğrenildi.

Yüksel Doğan, dernek başkanı olmadan önce ve derneğe ilk geldiği andan itibaren devrimcileri hedeflediğini açıkça ilan etmişti. "Burada bundan sonra kimse siyaset miyaset yapamayacak" diye naralar atan Doğan, dernekteki devrimci-demokratlar tarafından defalarca uyarılmıştı.

TMLGB tarafından gazetemize PTT kanalıyla gönderilen açıklamada "Ne gerici 'cukkacı', uzlaşmacı kesimlerin, ne de mafya çömezi soytarıların Pir Sultan Abdal'ların geleneğine sahip çıkamayacağını, bu misyona devrimcilerin sahip çıkacağını dosta düşmana bir kez daha ilan ederiz" dendi.

Aynı açıklamada, Yüksel Doğan'ın bacağından çıkan kurşunun arkasında duran babasını da yaraladığının öğrenildiği belirtilerek, "Yüksel Doğan'ın babasına durumu açıklayan bir mektup göndererek özür diledik" dendi.

ANKARA

TKP(ML)'nin 23. kuruluş yıldönümü nedeniyle Ankara'da başta Tuzluçayır, Akdere, Natoyolu Yükseltepe, Piyangotepe gibi yoksul geçeköndü semtleri olmak üzere TKP(ML) TIKKO -TMLGB imzalı kuşlamalar yapıldı. ■

Devrimci avukat Ali Karahan ve avukatlarımız

Öncelikle sevgili dostumuz, devrimin neferlerinden yiğit insanı yitirmiş olmanın acısını yüreklerimizde hissederek, tüm dostlarımıza başsağlığı diliyor ve ideallerini, özellikle dağlara olan inancı ve özlemini kavgamızda yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Ali Karahan hukukçu ve avukat. Ancak onu proleter hukuk cephesindeki mücadelesiyle, sınıf savaşına olan tutkusuyla tanımlamak gerekir. Onu bencil dar grup çıkarlarından uzak, proleter dayanışma bilinciyle yoğrulmuş bir kavgacı olarak anmak gerekir. Sınıf savaşımının denizine atılmış tüm devrimcilerin faşizm karşı mücadelesinde yılmaz bir savunucusu olarak görmekteyiz. Bu özellikleriyle devrimcilerin ve komünistlerin dostluğunu, güvenini, sevgisini kazanmış ender biri olarak anılmaya hak kazanmıştır.

Sınıf savaşımı yaşamın birkaç alanıyla sınırlandırılmış bir savaşım değildir. Tüm cephelerde güçlü bir politik, ideolojik ve örgütsel bütünlükteki sistemden kopuşla sürdürülmesi gerekir. Sisteme ve sistemin kurumlarına yönelmeyen bir kavganın, bir düşüncenin proletaryanın politik iktidar mücadelesinde olması esasta bir anlam ifade etmeyeceğinin bilincinde olmak gerekir. Bu bilincin yoksun bir tavır esas yönüyle sistem ve kurumlarının çizdiği sınırlarda kalmaktadır. Sistemin ve onun faşist yasalarının çizdiği sınırlarda tutunmaya çalışmak devrimcilik değil, reformculuktur.

Bugün, sınıf savaşımı yaşamın bütün alanlarında mevziler yaratmayı, mevzileri korumayı ve bunları bütünlüklü hale getirmeyi zorunlu kılar. Devrimcilik ve reformizm en şiddetli biçimde karşı karşıya durmaktadır. Devlet eliyle güçlendirilen reformizm bir çok aydını, sendikacıyı, hukukçuyu ve hatta devrimci örgütlerden bazılarını kendi kışkıracı almış durumdadır. Bu olumsuz durum bugün doğru politikalarla aşılmak durumundadır.

Aydınlara, sanatçılara, edebiyatçılara, hukukçulara ve mücadele cephelerine karşı dönem dönem yanlış ve eksik yak-

laşımın sonucu sağlıklı oluşumlar yaratılmamış ve bu cepheler sınıf savaşımında olması gerektiği bilinciyle harekete geçirilememiştir. Bu olumsuzlukların devrimcilerin, komünistlerin yetersizliklerinden kaynaklandığını kabul etmek gerekir. Bir yanıyla bu gerçeği kabul ederken diğer yandan da ülkemizdeki toplumsal şekilleniş içinde aydınların, sanatçıların, hukukçuların oluşturmuş olduğu statükocu ve yasalci anlayışlarında etkisi olduğunu kabul etmek gerekir. Bu karşılıklı olumsuz ve yanlış anlayışlar sonuçta bugünkü mevcut durumu ortaya çıkarmıştır. Bu bir sonuçtur ve bunu herkes görebilmekte, çeşitli boyutlarıyla kabul etmektedir.

Sözgelimi hukuk alanındaki olumsuzluk ve yetersizliklerin sonucunda bir devrim mevzisi yaratılabilmemiş değil. Bu alandaki devrimci-demokratlar çoğunlukla birey olarak veya küçük ve dar örgütlenmeler boyutunu aşmış değil. Burada başlıca olumsuzluk ise, hukuk cephesinin başlıca olumsuzluk proletaryanın hukuk, adalet anlayışının savunulması, örgütlenmesi ve sınıf savaşımının pratiğinde

yeniden örgütlenmemesidir. Sorunu çok dar boyutuyla ele alma anlayışı ege-men olan anlayış durumundadır. Bu dar bakış açısı ise dar örgütlenmelerle, ufkudar bireylerin şekillenmesine neden olmaktadır. Yaşamın bütün alanlarında büyük hedefler insanları ancak yetkin ve güçlü insanlar durumuna getirebilirler. Daracık hedefli, daracık dünyalar oluşturmuş insanlar ise küçük insanlar durumuna dönüşürler.

Bu yönüyle bakıldığında hukuk alanındaki faaliyetimiz kocaman bir dünyanın kazanılmasının tali bir parçası olarak ele alınmalıdır. Proleter hukukun akademik, politik ve örgütsel yanlarına ilişkin düşünceler üretilmelidir. Bu alanın örgütlenmesi tamamen burjuva-feodal hukuk sisteminin hukuk anlayışının, uygulamalarının teşhir edilmesi ve bunun insanın sömürülmesinde, zulüm altında tutulmasındaki rolünü ve etkisini ortaya koymak bunun tüm sonuçlarına karşı mücadele etmek demektir. Burjuva-feodal hukuk sisteminin insanlık dışı uygulamalarına muhatap kalan ve iğrenç hukuk çarkının bir dişli haline getirilmeye çalışılan tüm hukukçular örgütlenmeli mücadelede harekete geçirilmelidir. Yoksa bugüne kadar ki biçimiyle yani sadece avukatlık mesleğini icra edenleri örgütlemeye dar ve politik iktidar mücadelesinden uzak bir anlayıştır. Elbette hukukçular içerisinde devrimci-demokrat avukatların öncelikle örgütlenmeye yatkın oluşları ve örgütlenmeleri bir olumluluktur. Ancak avukatların mücadelesinin sadece vekil-müvekkil sınırında tutulması, böyle bir statükonun kalıcı bir anlayış haline getirilmesi oldukça olumsuz bir durumdur. Mücadelenin dinamiklerinden uzaklaşmak-uzaklaşmaktır. Bu anlayış giderek birey ve örgütlü mücadeleyi karşı karşıya getirir, giderek bireyin kendi "özel yaşam" biçimine büründürür. Zaten yaşam ve çevre koşulları bireyciliğe, yozlaşmaya yatkın olduğu için kısa zamanda böylesine olumsuz bir dönüşüm kaçınılmaz hale gelir.

Bugün proleter devrimci hukukçular ve komünistler sözkonusu olumsuz ve yanlış anlayışlarla ciddi anlamda hesap-

laşmaya girmeli, anlayışları netleştirmeli, pratik olarak mevcut demokratik ve politik mevzilerdeki örgütlenmelerde yerini almalıdır. "Çağdaş insan örgütlü insandır" gerçeğinin ne ifade ettiğinin sorgulanması gerekir. Unutulmamalıdır ki, birey olarak yaşamak bugünkü sistemin yaşam tarzıdır. Keza birey olarak hiçkimse en doğru düşüncelerini bile yaşama geçirme, düşüncelerini, ideallerini koruma gücüne sahip değildir, olamazda. Bu gerçeğin önemle görülmesi gerekir.

Özellikle avukatların mevcut hukuk sistemi içindeki özgül konumları onları diğer tüm hukukçulardan farklı kılmaktadır. Bunun avantajları diğer hukukçuların örgütlenmesi göreviyle, gerçeğiyle karşı karşıya bırakıyor.

Hukuk alanını doğru bir bakış açısıyla ele almak, buradaki güçleri örgütlemek ve sınıf savaşımında çok yönlü donanıma sahip bir mevzi haline getirmek için proleter hukukçular öne çıkmalı ve bu tarihsel misyonu yüklenmelidirler. Sınıf savaşımının gereklerini yerine getirmekle proleter hukukçular olunacağı bilinciyle hareket etmek bugün her zamankinden daha zorunlu bir tarihi görevdir.

Avukat arkadaşlarımıza ve dostlarımıza yönelik düşmanın saldırılarının boyutunu biliyoruz. Tehdit edilenleri, kaçırılıp katledilenleri, tutsak edilenler ve çeşitli biçimde sınıf savaşımında şehit düşenlerin sayısı az değildir. Keza devrimci grupların aptalca ve yanlış yaklaşımları sonucu dışlananlar, haksızlıklarla karşı karşıya bırakılanlar da az değil. Dar grup ve bencil çıkarları için "kontra", "kontranın avukatları" ilan edilenleri ve başka biçimde düşman karşısında "zor" durumda bırakılanların sayısı az değildir.

Biz bu tür devrimci değerlerle bağdaşmayan anlayış ve sahiplerini kınıyoruz. Sevgili dostumuz, proleter avukat ALI KARAHAN nezdinde devrim ve komünizm kavgasında boyutu ne olursa olsun, emeği, beyni ve yüreğiyle yer almış olan hukukçu dostlarımızı selamlıyoruz. Bu politik iktidar mücadelesinde emeğin rolüne olan inancımızın, saygımızın ve geleceğe olan inancımızın bir gereğidir.

Mayıs ayı, TDH'ı ve Öncü açısından büyük bir öneme sahip bir aydır. Bir yandan, sınıf mücadelesinde bir yükselmenin, canlılığın, hareketliliğin yaşanması bir yandan, sınıflararası çelişkilerin daha net ve berrak, daha şiddetli ve keskinleşmesi, safları ve saflaşmalar kılıcın keskin sırtı gibi sağa, sola devrilenken, savaşın beraberinde getirdiği düşman tarafından zorla göçettirilerek şehirlere yığılan büyük devrimci potansiyelin dağa olan özlemi ve yönelimin daha da körüklenmesi ve yeniden doğrulup savaşa endekslenmesinin zorunluluğunun arttığı, öte yandan, doğanın bütün haşmetiyle doğrularak edilgenliğin, hantallığın ve pasifikasyonun aksine ayağa kalktığı, sınıf mücadelesine ve özellikle savaşa, geçmişe oranla muazzam olumlu şartları oluşturmasıyla (TC devletinin ve işgalci ordusunun daha da derinleşen krizinin-uluslararası boyutuyla birlikte-çöküntüye doğru hızlı evrimi vb.) beraber ivmenin daha da yükselmesinde bareberinde taşımaktadır. Böylesi olumlu objektif koşulların billurlaştığı ve evrilmenin önünün olumlu ve açık olduğu, Öncü'nün buna müsait olduğu, tarihsel bir süreçte ATILIMDAN bahsetmek yerinde bir perspektif ve politik olduğunu kavramalıyız.

Dünya devrim tarihlerine yüzeysel gözatılması durumunda bile görülecektir ki, belirli tarihsel süreçlerde durumu, partiyi, mücadeleyi ve toplumu daha ilerilere götürmek için "Büyük Atılım" "İleri Atılım" "İleri Hamleler" vb. gibi politika ve perspektiflerle, belirli zaman dilimlerine, süreçlere ayrılan somut hedeflerin belirlendiği, bunun için ise özel ve genel örgütlenmelerle herkesin (birey, komite, parti, toplum) ayağa kalkıp harekete geçtiği, normal şartların aksine herkesin, yüksek düzeyde özveri ve fedakarlığın gerekliliğine inandığı, olağanüstü durumlarda doğru ve bilimsel bir hat olduğu kanıtlanmış, büyük başarı ve kazançlarla daha ileri zaferler kazanılmıştır. Böylesi bir kampanya aynı zamanda siyasi, ideolojik, askeri, ekonomik, sosyal, kültürel, bilimsel ve maddi bir güce dönüşür. Kısacası, arınıp arındırma sürecidir. Bu durum ise toplumun (KP'lerin) önündeki engellerin

Kolektif

K. Süleyman İbrahimoğlu

Atılıma hazır ol!

kaldırılması önünün temizlenip açılması ve daha ilerilere taşınması hedeflenmelidir.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, atılımın objektif ve subjektif şartları vardır. İşte bundan dolayı da Mayıs ayının taşıdığı önem ve anlam büyüktür. Bir yandan, mayıs, işçi sınıfının birlik-mücadele-dayanışmasını pekiştirirken ve yönünü dağlara çevirmişken, öte yandan 18 Mayıs'ta katledilen Öncü'nün kurucusu ve önderi İBRAHİM KAYPAK-KAYA yoldaşın 22. ölümünün yıldönümü olmasının yanında mayısın hemen öncesine rastlayan, Öncü'nün 23. kuruluş yıldönümünde Mayıs ayına bir o kadar anlam yüklemektedir.

Harekete geçmenin tam zamanıdır. Savaşa göre konumlanmanın ve mevzilenmenin, sorunun odağını oluşturduğunu, bu noktadaki güçlü çıkışların ve atılımların bir çok sorunu çözeceği veya gündeme getireceğini kavramalıyız. Bunun ise en alttından en tepe noktaya kadar parti ruhu ve coşkusıyla hareket etmekten geçtiğinin bilinciyle hareket etmeliyiz. Düşman güçlerin çaresizlikleri içinde debelendiği bir dönemde daha da pervasızlaşarak haksız savaş boyutlandırılmaya çalıştığı bir süreçte bizlere-düşen görev, haklı savaşını yürütmektir. Düşman güçleri bilimsel bir güce ağırlık etmektedir.

Atılımın daha güçlü kılınabilmesi için yalnızca savaş alanlarında değil, ülke sattana yayararak ve

belirli alanlarda yoğunlaşmak koşuluyla ele almalı ve belli somut hedefler tespit edilerek, daha da boyutlandırılarak sürdürülmelidir. Soruna geniş bir perspektifle yaklaşarak ısrarcı olmalıyız. Bu durum bir yandan Öncü'yü çelikleştirirken, diğer yandan da kiteselleşmeyi ve savaşa verilen desteğin artmasını beraberinde getirecek ve çekim merkezlerini oluşturacaktır. Bu, devrim deneyleriyle somuttur. İç işlerliğini oturtan KP'ler için vazgeçilmez yöntemlerdendir.

Gelinen aşamada somut ve özgül kampanyalar gerçekleştirerek hedefe adım adım yaklaşmanın daha da çeşitli yol ve yöntemleri üzerinde kafa yorularak (örneğin şehirlerde zamlara hayır vb. gibi) zenginleştirilmiş ve sınıf mücadelesinde iradi müdahaleyi daha güçlendirip, pratiğe geçirmenin objektif şartları vardır. Her şeyin savaşa ve savaşın biçimlerine endekslediği bir yapıda -ki ege-men sınıfların hareket tarzı ve politikaları böyledir- savaşımıza hizmet edecek her yol ve yöntemler büyük bir hassasiyet ve ciddiyetle incelenmeli, soruna günü değil, uzun vadeli yaklaşarak kurumlaşmayı daha da sağlamlaştırmalıyız.

Son söz yerine; düşmanın, kitlelerin dikkatini bir ve somut noktada yoğunlaştırmak için çeşitli kampanyalar düzenliyor olması bile, bunun gösterdiği etkidir. Düşman siyasi-ideolojik saldırıya geçmekte, kitleleri ise buna alet etmeye, ajite etmeye çalışmaktadır. Düşmanın bittiler şeklindeki kampanyasına karşı hayır bitmedik kampanyalarını geçirerek etkili pratikler göstermek zorunludur. Bütün bunlara rağmen, hareketin gelişme yönü olumludur. Bunu daha da perçinlemek, pratikte ısrarcı ve iddialı olmaya, yorulmak bilmeden bütün enerjimizle temel noktalara yüklenmekten çekinmemiz gerekir. Bu temel ekseninde atılımımızın daha güçlü ve bilinçli ve maddi bir güce dönüşeceğinden emin olmalıyız. Görevlerimizize dört elle sarılalım. HAYDİ GÖREV BAŞINA!

İŞÇİ PARTİSİ VE AYDINLIKÇILARIN GERÇEK YÜZÜ:II

TİKP'in devamı olan iş

Devrimcileri, sosyalistleri "Amerikan emperyalistlerinin pis işlerinin figüranı" olarak nitelendirmek; "provokatör" olarak nitelendirmek

Aydınlık'ın öteden beri devrimcilere karşı elinden hiç düşürmediği pis saldırı sopasıdır. Ne yapmışlar Gazi Mahallesi'nde devrimciler? Halka yönelik yapılan saldırıları protesto etmişler. Dahası halkın kendisi zaten öfkesini ve tepkisini sokağa taşıdı. Ölenlerin ezici çoğunluğu halktan insanlardır.

Bu soruya evet demek; izah ettiğimiz birçok gerçekliği görmemezlikten gelmektir. Olayın ideolojik ve siyasal boyutunu gözden kaçırmaktır. Demokratik Devrim sürecinde ara akım konumunda olan milli karakterli burjuvaların gerçek niteliğini kavramamaktır. Bu konuda Başkan Mao'nun milli burjuva hareketlerin karakterlerine ilişkin ortaya koyduğu düşünce oldukça doğru ve gerçekçidir. Bu düşüncenin doğruluğu dünün TİKP ve bugünün İşçi Partisi şahsında kendini açık ve net olarak ispatlamıştır.

Ne diyordu Başkan MAO: "Milli burjuvazi, ikili nitelik taşıyan bir sınıftır..."

Milli burjuvazinin ikili karakterinden, onun belirli zamanlarda ve belirli bir dereceye kadar, emperyalizme ve bürokrat savaş ağaları hükümetlerine karşı devrimde yer alabileceği ve devrimci bir güç olabileceği, ama diğer zamanlarda, komprador büyük burjuvaziye izleme ve karşı-devrimde onun ortağı olarak hareket etme tehlikesi olduğu ortaya çıkar.

Aydınlık çevresinin pratiğini objektif bir gözle irdeleyen herkes bu siyasal gücün devrim ile karşı-devrim arasında yalpalayıp duran bir ara akım olduğu gerçeğini rahatlıkla görebilir. Kuşkusuz biz burada bir akımın politik çizgisinden söz ediyoruz. Yoksa Çin'de böyle olmuş, bizde de böyle olacak anlayışında değiliz. Lakin her akım her sınıfın pratiği, sahip olduğu ideolojik siyasal düşüncesinin ürünüdür. Aydınlar ve İP'in pratiği de sahip oldukları burjuva düşüncelerin ürünüdür.

Nedir bu pratik? Bu pratik dün yıkılmaya çalıştığı bir sistemi bugün kısmen onararak ayakta durdurmaya çalışıyor. Dün sözde de olsa Kürtlerin özgürlük mücadelesinden dem vurup ve her fırsatta TC'nin Irak Kürdistanı'nına yönelik saldırı ve işgallerini protesto ederken; bugün onaylayıp alkışlamaktadır. 10 Nisan tarihli Cumhuriyet gazetesinde D. Perinçek şöyle diyor: "Türkiye'nin düzenlediği Kuzey Irak hareketi bölgesel çözümün gerçekleşmesine önemli katkılarda bulunacaktır. Ancak bunun için kararlılık gerekiyor" Bu örnekleri daha da çoğaltmak mümkündür.

Evet, herkes çok iyi biliyor ki; Irak Kürdistanı işgali ABD onayıyla yapılmıştır. Yine Irak Kürdistan işgali; Kürdistan tarihine yazılan, eklenen yeni bir işgal, katliam ve sürgün hareketidir. Bu işgali devrimcilik ve sosyalistlik adına hiç kimse onaylayamaz. Ancak vatan- millet- sakarya aşkıyla donanmış ve devrimcilik maskesine bürünmüş sosyal şövenler onaylayabilir. Aksini kimse iddia edemez. İddia etse de inandırıcı olmaz. Burjuva ya da feodal karakterli burjuva önderlikli ulusal hareketlerin emperyalistlerle girdikleri uzlaşmacı ve gerici ilişkilere karşı çıkmak ve onları eleştirmek ayrı şey. O hareketlerin demokratik muhtevasını da görmezlikten gelerek bir bütün olarak emperyalistlerin "uşağı" ve "oyuncağı" olarak görüp, onlara karşı çıkmak ve her yönüyle onları yadsımak ise apayrı şeydir. Bu farklılıklar mutlaka görülmelidir. Bu farklılıkları görmeden, bu farklılıklara uygun olarak özgül politikalar üretmeyen her kafa eninde sonunda TC'nin yanında yer alarak mazlum Kürt ulusuna karşı cepheden tavır almak zorunda kalır.

Daha şimdiden İşçi Partisi kurmayları "ABD Türkiye'yi bölmeye çalışmaktadır. ABD Kuzey Irak'ta Kürt devletçliğini kuruyor" vb. vb. İddialarla gerçek niyetlerini açığa vurmaktadırlar. Bu şu demektir: "Ey egemenler, ey burjuvalar vatan bölünüyör! Artık uyanın! Vatan severlik (!) bilinçle hareket edin" vs. vs. Bu anlayış sahipleri ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunabilir mi? Bu anlayış sahipleri enternasyonalist olabilir mi? Bu anlayış sahipleri mazlum bir halkın öfkesine ve haykırışına ortak olabilir mi? Onların sesine sesini katabilir mi? Tabi ki hayır. Bu anlayış sahipleri ancak ve ancak katıksız sosyal şövenler olabilir.

Kuşkusuz daha önceden belirttiğimiz gibi; sorun hangi sınıfların çıkarlarını temsil edip etmediğimiz sorudur. Sorun, politika sorunudur. Dolayısıyla İP'in olumsuzlukları yalnız Kürt sorununa yaklaşımından ibaret değil, genel olarak olumsuz bir hatta. Örneğin; Gazi Mahallesi'nde yaşanan son olaylara ilişkin bu çevrenin yaklaşımları ve değerlendirmeleri ibret vericidir. Bu yaklaşımları biraz irdelemekte yarar görüyoruz: 18 Mart tarihli Aydınlar gazetesinde "Provokasyonun kaynağı ABD'dir." başlıklı köşe yazısında Hasan Yalçın şöyle diyor: "Büyük provokasyon her zaman küçük provokasyonlarla başlatılır. Büyük provokasyon Türkiye'yi Yugoslavya yapmak, küçük provokasyon Gazi'de kahve kurşunlamak. Aynı zamanda Sünni yurttaşlara ait işyerlerini ve

araçlarını kırıp- dökmek, taşlamak-yakmak. Tepkisini dile getirmek üzere harekete geçen yığınları polise ezdirmek için sahnelenen ölçsüzlük de, sonuçta gelir küçük provokasyonla birleşir. Büyük provokasyonlara yardımcı olur."

Devamla, "CIA bu provokasyonlarda taşeron kullanıyor. İBDA- C gibi şeriatçi örgütler ve dünya uyuşturucu mafyası aracılığıyla CIA'nın kontrolündeki bazı sol kisveli örgütler, ABD'nin pis işlerini üstlenmiş bulunuyorlar" vb. vb.

Yine aynı tarihli Aydınlar gazetesinde Gazi olaylarını değerlendiren bir başka yazıda da buna benzer anlayışlar mevcuttu. Örneğin; "Provokasyon grupları tepkili kitleyi ateşin üzerine sürmüştü, papaz Gapon gibi..." (9 Ocak 1905'te binlerce emekçiyi katletme işini tertipleyen Çar ajanı- kanlı pazar)

Yukarıdaki anlayışı bir noktada değil, birçok noktada ele alıp irdelemek gerekir. Çünkü; yazar bazı genel doğrulardan hareketle devrimci değerlere saldırıyor. At izi ile it izini birbirine karıştırıyor.

Neden? Birincisi; çıkarlarını korumak yada daha kolay yönetmek ve insiyatif kurmak için, böl- parçala yada çatıştır- zayıflat politikası emperyalizmin genel mantığına uygundur. Fakat bu şu anlama gelmez. Emperyalistler çok ulusal veya azınlıkların yaşadığı tüm ülkelerde mutlaka çatışma yaratırlar. Ya da her çatışmanın arkasında mutlaka emperyalistler vardır. İkincisi; tarih bize şunu göstermiştir ki, emperyalist kaynaklı çatışmalar genelinde farklı emperyalist güçler arasında sürdürülen iktisadi ve siyasi hakimiyetten kaynaklanır. Örneğin ABD ile Alman emperyalistlerinin Türkiye veya Kürdistan üzerinde hakimiyet kurma mücadelesi vb. gibi.

Üçüncüsü; emperyalistlerin amacı sömürme- talan etmektir. Çıkarları tehlikeye düşmediği müddetçe bölme- parçalama fikirleri akıllarına gelmez. Tam aksine bir arada tutmaya bile çalışırlar. Özcesi çıkarlarına nasıl uygun gelirse öyle davranırlar.

Şimdi bu mantıktan hareketle yaza şu soruyu sorma gereğini duyuyoruz: Amerika yarı- sömürgesi olan Türkiye'yi dahası Ortadoğu'daki çıkarlarını korumakla yükümlü durumda olan saç ayaklarından birini niye bölüp parçalasın? bunda ne çıkarı vardır? Yoksa TC'nin yürüttüğü uluslararası politika ABD çıkarlarıyla çatışık durumda mı? Bu sorulara evet demek emperyalizm ve yarı- sömürgelik ilişkisini kavramamaktır. Elbet bu şu demek değildir. TC'nin hiçbir politikası ABD ile çelişmeyecek. Hayır, zaman zaman çelişebilir de. Ama Ortadoğu gibi petrolün merkezi olan bir bölgede, TC ABD'nin çıkarlarını alt- üst edebilecek; onu yadsıyacak herhangi bir işgal hareketine girmez. Keza İsrail ve Filistin sorununda TC'nin yaşadığı sıkıntıları bilmeyen yoktur herhalde. Doğrusu ABD'ye rağmen Türk egemen sınıflarının ülkelerarası sınırlar üzerinde oynadığı savı oldukça desteksizdir.

ABD, Türkiye'yi Yugoslavya yapmak istemiyor? "Yugoslavya" olmasının önlemeye çalışıyor. Nasıl mı? ABD'li haydutlar şunu çok iyi biliyorlar ki; TC'nin Kürtlere giydirdiği elbise

artık çok dar geliyor. Kürtler yeni arayış içindeler. Bu arayışı zorla, şiddetle önlemek artık mümkün de değildir. Dolayısıyla Ortadoğu'da harita değişimine yol açmayacak tarzda Kürt sorununa çözümler arıyor- çözüm önerileri sunuyor. Yani ABD'de mevcut statükonun devamından yanadır. Statükonun bozulmasını istemiyor. Mevcut sınırlar içinde Kürtlere, kültürel bir takım hakların tanınması ABD'nin istemi ve arzusudur. Bu durum ABD çıkarlarını tehlikeye sokmuyor. Tam aksine geçici de olsa garantiye alıyor. Ki eninde sonunda TC'de bu noktaya gelecek. Özcesi ABD tehlikenin boyutunu görüyor ve Türk egemen sınıflarının ve kendi çıkarlarının ancak bu politikayla korunacağını da çok iyi görüyor.

Devrimcileri, sosyalistleri "Amerikan emperyalistlerinin pis işlerinin figüranı" olarak nitelendirmek; "provokatör" olarak nitelendirmek Aydınlar'ın öteden beri devrimcilere karşı elinden hiç düşürmediği pis saldırı sopasıdır. Ne yapmışlar Gazi Mahallesi'nde devrimciler? Halka yönelik yapılan saldırıları protesto etmişler. Dahası halkın kendisi zaten öfkesini ve tepkisini sokağa taşıdı. Ölenlerin ezici çoğunluğu halktan insanlardır. Psikolojik savaş uzmanı kesilen Aydınlar yazarlarının şu gerçeğide bilmeleri gerekir. Haksızlığa uğramış yaralı bir halkın tepkisi zaman zaman aşırılıklara kaçabilir. Bu gayet normaldir. Feryad-ı figan etmenin de hiçbir anlamı yoktur. Devrimcilik adına hiç kimse sünni bir yurttaşın evinin taşlanmasını istemez ve onaylamaz. Ama ne yazık ki zaman zaman kitle gösterilerinde bu yönlü yanlış girişimler oluyor. Kaldı ki, Gazi'de polisle işbirliği halinde olan ve bilinen bir kısım faşistin işyerleri dışında sünni vatandaşların işyerine saldırılmış değil. Bu yönlü kitle içinde provokatör veya sıradan bilinçsiz halktan insanlar birde camilere saldırılmıyor diyor ve devrimciler engelliyorlar. Ha buna rağmen kontrol dışında ki kitleler bir kaç işyeri tahrip etmiş olabilir. Bir kendiliğinden öfkeli kitle eyleminde böyle nadir yanlış eylemlerde olur. Elbette böyle yanlış şeyler iyi değil. Devletin istediği tam da budur. Bunu önlemek lazım. Ama hiçbir devrimci hareket, iradi olarak böyle bir eyleme girişmez ve böyle bir ortam yaratmaz. Gazi'de olan biteni herkes çok iyi biliyor. Dolayısıyla devrimci örgütleri provokatörlükle suçlama hastalığından artık vazgeçin. Bu politika size hiçbir şey kazandırmaz. Geçmişte ne kazandıysanız, bugünde onu kazanırsınız.

Keza, Gazi olaylarında yalnız dış ülkelerin parmağını arayan siz değildiniz. Amerikan emperyalizminin yeminli uşağı, çift pasaportlu başbakanında Yunan parmağından söz ediyordu. Türkes de aynı parmağı işaret ediyordu. Dahası nerdeyse Yunan polisi gelip bu katliamı gerçekleştirdi diyecek kadar ileriye vardırırlar.

Size yine devrimci sorumluluğumuz gereği ufak çaplı bir hatırlatma yapma gereği duyuyoruz. Geçmişte de MIT- kontrgerilla uzantıları ya da Kürdistan MHP'si dediğini güçleri daha sonra dost ve yurtsever güçler olarak ilan ettiniz. Bir anda yıllarca söylediklerinizi unuttuverdiniz. Görünen o ki, o eski kronik hastalığınız

Bir dönem avlayabilmiş mücadelesizlik

Yalçın Partisi değişti mi?

"Kürtlerin MHP'si" diye küfrettiği PKK ve önderliğini, bir dönem sonra Kürtlerin oyunu için kucaklamaya başladı. Ve bugün yine sınıfsal çıkarı gereği Kürt halkının ulusal çıkarı için küfür etmekten geri durmuyor.

yeniden üst boyuta ulaşmıştır. Dışınızda gelişen veya onaylamadığınız her hareketin arkasında provokasyon ve MİT parmağı arıyorsunuz. Dahası elinize almışsınız provokasyon ve MİT damgalı mühürü, dışınızda gelişen her toplumsal eylemi veya size yönelik her eleştiriyi hemen damgalıyorsunuz. Oysa biraz geçmişinizi sorgulasanız bu kirli silahın, bu kirli damganın en başta sizi çok derinden yaraladığını daha iyi görebilirsiniz. Gel gör ki; Aydınlikçılar olumsuzluklarını görmemekte yeminlidirler. Gerçi sınıf çıkarıdır. Ama biz yine de hatırlatalım. Ayrıca tüm bu karalama kampanyalarına ve düzen içi mücadele anlayışınıza karşı devrimcilerin ve sosyalistlerin yürüttüğü ideolojik mücadele ve siyasal teşhir kampanyasını psikolojik savaşın bir parçası olarak yorumlamanız ise tamamen bir komedidir. Deyim yerindeyse, kendiniz çalıp kendiniz oynuyorsunuz. Yazımızın akışı içinde o konuya özel olarak değineceğiz.

Şu her fırsatta vurguladığınız "küçük sol gruplar" değerlendirmenize ilişkin de birkaç söz söyleme gereğini duyuyoruz. Hemen şunu belirtelim ki; bugün somut olarak gerek sosyalistlerin gerekse diğer devrimci demokratların kitlelerle bağları henüz istenilen düzeyde değildir. Herkeste bu olumsuzluğun farkındadır. Bunu gidermenin uğraşı ve çabası içindedir. Tüm bu olup bitenlere dudak bükme, görmemezlikten gelmek büyük bir saygısızlıktır. Hele hele bay yazarlarımızın buna hiç mi hiç hakkı yoktur. Her fırsatta "şu kadar yıl cezaevinde yattık" diyenler; suçladıkları devrimcilerin ve komünistlerin sosyalizm ve komünizm idealleri uğruna verdikleri emekleri görmek zorundadırlar. Ki biz verdiğimiz tüm emekleri bir görev olarak algılıyoruz. Tutsaklığı ve şehitliği de görevimizin ve mesleğimizin doğal sonucu olarak kabul ediyoruz. Lakin tutsaklığın

duygu sömürsünü yapanlara da bu kısa hatırlatmayı yapma gereğini duyuyoruz.

Şimdi Aydınlikçılara haklı olarak soruyoruz: **Siz kaç fabrika örgütlediniz, nerede kitleleri sokağa döktünüz? Bugünkü politik arenadaki siyasal etkinliğiniz ne? Daha somutlarsak son 1 Mayıs mitinginde kaç binleri yürüttünüz? Bu soruları daha da çoğaltmak mümkündür. Cüceliğinizi görmeden başkalarını cücelikle suçlamanız tamamen kendinize olan güvensizliğinizden kaynaklanıyor.** Eğer katliamcıların suç ortağı ve icraatçısı olan CHP gibi burjuva partileriyle yaptığınız veya düşündüğünüz ittifaklara dayanarak devrimcileri küçümsüyorsanız, bu suçunuzu daha da ağırlaştırıyor demektir. Burjuva TV'lerinde TC'nin içine düştüğü yalnızlık ve bunalımdan nasıl kurtulacağına dair politika yapmak büyüklük ve marifet değil. Dahası düzene akıl hocalığı yapanlar herşey söyleyebilirler. Ama devrimcilik ve sosyalizm adına hiçbir şey söyleme hakları yoktur.

Bugün devrimcilere ve sosyalistlere karşı cihad açan Aydınlik yazarlarına karşı yürütülen her eleştiri bu cephe tarafından hemen bir psikolojik savaş uzantısı olarak değerlendirilip yorumlanmaktadır. Şu gerçeğin altını hemen çizmek gerekir. Emperyalistler ve egemen sınıflar sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı çok yönlü bir mücadele yürütürler. Psikolojik savaş yürütülen karşı-devrimci mücadelenin bir parçasıdır. Yalan ve demagoji üzerine şekillenen bu mücadele yöntemi zaman zaman özellikle geri kitleler üzerinde önemli ölçüde etki icra eder. TC'de bu paslı silaha oldukça başvurdu halde vurmaya devam ediyor.

Peki Aydınlikçılara yönelik hangi psikolojik savaş yürütülmüş? Ya da Aydınlikçılar neye dayanarak böyle bir iddiada bulunuyorlar.

Konuya ilişkin H. Yalçın psikolojik savaşa dair yaptığı bir takım değerlendirmelerden sonra şöyle diyor... Ne diyor psikolojik savaş: "Bunlar devrimcileri ihbar etti", "bunlar ajan", "bunlar devrimcileri öldürdü."

Evet yukarıdaki değerlendirmelerin devrimci güçler tarafından yapıldığı doğrudur. Bay yazarımız bu değerlendirmeleri yürütülen psikolojik savaşın devamı olarak görüyor. Ne gariptir ki aynı yazı içinde bu iddiaları kendisinde doğruluyor.

Bakın ne diyor H. Yalçın. "Bazıları kendilerine "devrimci" adını verecekler, sonra gelip Zeki Ön'ü, Adil Turan'ı, Mehmet Ongan'ı, Hasan Erkiç'i, İrfan Özdemir'i acımasızca kurşunlayacaklar, işkence yaparak öldürecekler, Aydınlikçılar da madem ki kendine "devrimciyim" diyenler öldürdü, susalım, oturalım diyecekler! Ne katili arayacaklar, ne olayın üstüne gidecekler. Hatta kuzu kuzu bekleyecekler ki "devrimci" yaftalı katiller başka devrimcileri de öldürsünler, iftiracılar Aydınlik'tan devrimci katillerinin korunmasını istiyorlar. Zeki Ön'ün partisi Zeki Ön'ü öldürenleri gizleyecek, isimlerini halka duyurmayacakmış, katil, hem öldürme hakkına sahip olacakmış, hemde öldürdüğü devrimcinin partisi tarafından koruma hakkına! devrimcilik tartışması mı yapıyoruz, cinayetçilik tartışması mı?"

Aydınlik devrimci katillerini araştırdı. Ulaştığı bilgileri halka sundu. Çünkü en önemli yargı halkın yargısıdır, sonucu halkın kararı belirleyecektir." (abç)

Yukarıdaki mantığı hiç yorumlamaya gerek yoktur. Çünkü; her şey açık ve nettir. Şunu hemen belirtelim ki; biz hiçbir zaman düşüncelerin şiddetle bastırılıp yok edilmesini savunmadık. Bir hareketi fiziki olarak yoketmekten çok, siyasi olarak meftah haline getirmek biricik doğru yöntemdir. Bunun yolu da ideolojik ve siyasal mücadelede teşhir ve tecrit kampanyasından geçiyor. Bundan dolayıdır ki Aydınlikçıların bize karşı yürüttüğü tüm iftira ve karalama kampanyalarına rağmen her zaman bu biricik silahı kullanmışız ve kullanmaya da devam edeceğiz. Ancak devrimcilik adına "devrimci" öldürmek ne kadar suçsa, öldüreni veya bağlı bulunduğu örgütün ve partinin kadrolarını deşifre edip kamuoyuna açıklamak, polis hedefi durumuna getirmek de o kadar büyük bir suçtur. Bu suçu işlediklerini H. Yalçın zaten övüne övüne itiraf ediyor. Bay Yalçın'a soruyoruz: sen hangi halkın yargısından söz ediyorsun? Burjuva mahkemeleri ne zamandan beri halk adına karar vermeye başladılar? Aydınlikçıların deşifre ettiği, haklarında çeşitli iddialarda bulunduğu insanlar polis merkezlerinde sorgulanıp ve aynı iddialar çerçevesinde burjuva mahkemelerinde yargılanmaya mahkum oldular. Bu mu halkın kararı? Bu mudur halkın adaleti? Bu burjuva adaletidir bay Yalçın, burjuva adaleti- sizler halkın adaletine güvenecek kadar sağduyulu ve siyasal olgunluğa ve sorumluluğa sahip değilsiniz.

Birçok sol örgüt arasında çatışma çıktı. Onlarca devrimci öldü. Kim sorunu sizin çözmeye çalıştığınız tarzda çözdü. Yani örgüt militanlarının resimlerini gazetede bastı ve liderle-

ri ni gazete sayfalarında deşifre etti. Özcesi bu şeref (!) yalnız ve yalnız size aittir. İşte herkesin dile getirmek istediği de bu. Kaldı ki bunu bay Yalçın da itiraf ediyor. dolayısıyla devrimcileri ajanlıkla, psikolojik savaş figüranlığıyla suçlayacağınıza bu çirkin icraatlarınızı biraz sorgularsanız daha iyi olur.

Ne diyor Bay Yalçın: "Psikolojik savaş aygıtının Aydınlik dışındaki şu veya bu grupla ilgili olarak uzun süreli hesapları, planları, tecrit kampanyaları yoktur. Onlar hakkında psikolojik savaş yürütmeye gerek duymaz, enerji harcamaz; onları birer polisiye olay düzeyinde ele alır..." vb. vb.

Halkımızın tabiriyle "din kardeşiyiz, ufak atta civcivler yesin." Egemen sınıfların Aydınlik çevresini bu kadar ciddiye aldığını düşünmek için ya çok saf ya da apolitik olmak gerekir. Egemenler bugün tüm solu Aydınlik'a çekme çabası içindeler. Sizlerin o küçümsediğiniz sol grupları etkisiz hale getirmek için milyarları harcıyıp, daha da baskıcı yasalar çıkarıyorlar. Kitlelere ulaşmalarını engellemek için yasal imkanlarını sınırlıyorlar. Oysa bay Perinçek özel TV kanallarında konuşup duruyor. Sakın ha! Sahip olduğumuz kitle desteğinden dolayı bunu yapmak zorunda kalıyorlar demeye kalkmayın. Kısacası ortada bu kadar gerçek varken, kendinize farklı misyonlar biçmekle kimseyi kandıramazsınız. Dahası en başta söylediklerinize kendiniz bile inanmıyorsunuz. Daha başka birçok ipe sapa gelmez iddialar üzerinde durma gereği bile durmuyoruz.

DEVAM EDECEK

Eğer katliamcıların suç ortağı ve icraatçısı olan CHP gibi burjuva partileriyle yaptığınız veya düşündüğünüz ittifaklara dayanarak devrimcileri küçümsüyorsanız, bu suçunuzu daha da ağırlaştırıyor demektir. Burjuva TV'lerinde TC'nin içine düştüğü yalnızlık ve bunalımdan nasıl kurtulacağına dair politika yapmak büyüklük ve marifet değil. Dahası düzene akıl hocalığı yapanlar herşey söyleyebilirler. Ama devrimcilik ve sosyalizm adına hiçbir şey söyleme hakları yoktur.

HAVAŞ İŞÇİLERİ

"Haklarımızı alana kadar greve devam"

İSTANBUL/ Özgür Gelecek-Patron devlet tarafından sıfır (0) zam önerisi ve var olan sosyal hakların gaspı nedeniyle 20 şubattan bu yana grevde olan HAVAŞ işçileri, değişik eylemliliklerle kimi zaman gündemden düşsede, genelde gündemde kalmayı başardı.

Sadece İstanbul'da 69 uçağa hizmet veren HAVAŞ işçisinin greve gitmesiyle hizmetler durdu ve uçakların kalkışını büyük ölçüde etkiledi. Grevden önce 36 uçak kalkıyorsa, şimdi 10 uçak kalkıyor. Bundan olumsuz etkilenen patron devlet, grevi kırmak için her türlü yasadışı yola başvurdu, başvuruyor. Buna karşılık işçiler patron devletin grev kırıcı tavrına karşılık yasal yoldan mücadelelerini sürdürüyorlar. Ama hem suçlu hem güçlü olan patron devlet, işçiyne her türlü işkenceyi hak görüyor. Ve HAVAŞ işçisini havaalanına hapsedmek istiyor. Ayrıca görüşmeleri zamana yayarak toplu iş sözleşmesinin önünü tıkayarak grevin etkisini kırmaya işçiyi yıldırmaya çalışıyor. Ama işçiler son süreçte çeşitli eylemliliklerle sesini duyurmaya çalışıyor. Bununla birlikte yetki kargaşası yaratılarak işçi oyalanıyor. Önce yetki devletin sendikası TÜHİS'te mi yoksa Yazeks'te mi tartışmaları sürerken, HAVAŞ'ın Yazeks'in satılmasıyla eylem yeni bir boyut kazandı. Ayrıca grevde olan bir işyerinin özelleştirilmesi mümkün mü? Bir takım yasal boşluklardan yararlanan patronlar, devletle işbirliği içinde HAVAŞ'ında peşkeş çekilmesini başarıyla gerçekleştirdiler. Bir oldu bittiye getirilen bu satış işiyle devlet, tepkileri üzerine çekmekten kurtuldu ve hem de bir taşla iki kuş vurarak, özelleştirme halkasına bir yenisini daha ekledi. Bilindiği gibi HAVAŞ'ın özelleştirilmesi konusunda, devletin başbakanı Tansu Çiller'in baskılarına maruz kalan Ulaştırma Bakanı Mehmet Köstepen bu işin içinden çıkamayarak istifa etmişti.

Grevin 33. günü şirketin % 60 hissesi, 36 milyon dolara 18 şir-

keti bulunan bir holding olan, Yazeks İç ve Dış Ticaret A.Ş.'ne satıldı. Bununla birlikte eylemin boyutunda, değişti. Daha önce hükümeti masaya oturtmak amacıyla yapılan eylemler, gelinen son süreçte şirketin satılmasıyla birlikte özelleştirme ve artan grev kırıcılığına yönelik bir mücadele hattına girdi. Haklarını kabul ettirinceye kadar direnmeye devam etmekte kararlı olduklarını belirten HAVAŞ işçisine, THY işçileri ise pasif destek veriyor. Hükümet ise yine burada kârının peşine düşmüş durumda. HAVAŞ'ın Yazeks firmasına satışının grevden dolayı hayata geçirilememesinden dolayı "devletin elde edeceği 36 milyon dolarlık gelir tehlikeye düşecek." gerekçesiyle sektördeki diğer kuruluş olan ve grevle birlikte sahneye çıkan diğer bir grev kırıcısı Çelebi Havaçılık A.Ş.'nin yapacağı anlaşmaların onaylanmaması kararıyla satış hızlandırmak istiyor.

Devlet bir yandan bu telaş içerisindeyken, işçinin de sabrı taşmakta. 7 nisan günü otobüslerle Hava-İş Sendika yöneticileriyle birlikte, devletin yetkilileriyle görüşerek hükümetin sözleşmeyi bir an önce imzalaması için TÜHİS'e baskı yapmasını sağlamak amacıyla 1200 havaş işçisi Ankara'ya gitti. Orada DYP ve CHP binalarına yürüyerek, yetkililerle görüşme yaptılar. Bu görüşmelerden herhangi bir sonuç çıkmazken işçilerin başbakanlığa yürüyüşü polis barikatıyla karşılandı. Tabi işçileri yalnız sınıf düşmanları değil, sınıf işbirlikçisi sarı sendika ağalarında pek sevmiyordu. Ve Ankara yürüyüşünde Bayram Meral işçilerin Türk-İş binasında kalmasından korkarak valiliğe başvurup, işçileri sendikaya sokmamak için elinden geleni arkasına koymadı. Ve ağababalarına kimin yanında olduğunu bir kez daha kanıtladı. Ankara'daki bu olumsuz gelişme ve görüşmelerden bir sonuç alamayan HAVAŞ grevçileri, 20 nisan sabahı İstanbul'a dönerek, eylemlerini İstanbul'da sürdürüyorlar. HAVAŞ'ın

▼ HAVAŞ işçisi kararlı ve direngen aynı zamanda da egemen sınıfa karşı kinle dolmakla birlikte hakkını aramaya devam edeceğini belirtiyor

yeni patronu olan Yazeks Holding adına Turgay Çiner, grevin bir an önce bitmesi için grev kırıcılığı yapıyor. İzmir'den, Dalaman'dan, Ankara'dan, İstanbul Topkapı'dan buraya işçi getirerek çalıştırdığı iddiasıyla HAVAŞ işçileri Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne başvuruda bulundu. Bunun üzerine yapılan incelemelerle bölge Çalışma Müdürlüğü patronların grev kırıcılığını belgeledi ve Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu. Ayrıca geçtiğimiz günlerde Hava-İş sendikası Genel Başkanı Atıl Ayçin ve 1300 sendika üyesi grevdeki işçilere karşı baskı yapıldığı ve yasalara aykırı davranılarak grev kırıcılığı yapıldığı gerekçesiyle patron Turgay Çiner hakkında suç duyurusunda bulundular.

Eylemler bu şekilde devam ederken, 20 nisan günü Hava-İş Sendikası önünden Bakırköy Özgürlük Meydanı'na sloganlarla yürüyen HAVAŞ işçisi, HAVAŞ'ın satışını protesto etti. 22 nisan günü Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bildiri dağıtıldı. 24 nisan günü HAVAŞ işçisi havaalanına giderek, halen çalışan ve grev kırıcılığı yapan işçileri protesto etti. 25 nisan günü yine sendika önünden çıkarak E-5 Karayolundan 10 km. boyunca yürü-

yerek, Yeşilköy havaalanına varan HAVAŞ işçisi burada polis tarafından engellendi. Buradan işçiler Yazeks'in önüne gelerek oturma eylemi başlattılar. 26 nisan günü Yazeks'in grev kırıcı tavrı polisin işçilere yoğun baskısı ve devletin çok yönlü saldırılarını sindirme politikaları valiliğe şikayet edildi. En son 27 nisan günü HAVAŞ Genel Müdürlüğü önünde çadırlar kurarak 1000 Havaş işçisi tarafından oturma eylemi başlatıldı. Ve halen sürüyor. Yazeks patronları ise, görüşmelerden kaçıyor. Görüşme talebi sürekli red edilen işçinin, grevini zamana yayarak grevin etkisi kırılmaya çalışılırken, yoğun bir fiziki ve psikolojik yıpratma savaşı veriliyor. Ancak HAVAŞ işçisi patronları masaya oturtana kadar, taleplerini kabul ettirene kadar, direnmekte kararlı olduklarını belirtiyorlar.

HAVAŞ grevi 3. ayına girmek üzereyken, işçiyne yüzüze gelmekten sürekli kaçan patronların yürüttüğü psikolojik savaşın boyutu ve işçi düşmanı yüzünün teşhiri için 8 Mayıs '95 günü Hava-İş Sendikası tarafından yapılan basın açıklamasında komprador patronların ve onların devletinin işçi düşmanı, iki yüzlü politikalarını eleştirilerek şu sözlere yer veril-

di; "HAVAŞ'ın özelleştirme kararıyla birlikte şirkette yetki karmaşasında başladı. Grevi kırma konusunda kendisini yetkili gören Yazeks firması yetkilileri HAVAŞ eski genel müdürü ve TÜHİS yetkilileri, iş, grevi çözmek için masaya oturmaya gelince "ben yetkili değilim" diyerek, görüşmelere katılmadılar. Yetkili değilim diyen TÜHİS, yetkisini kullanarak daha önce almış olduğu lokavt kararını kaldırdı. Şirketi daha resmen devralmadık diyen Yazeks yetkilileri grevde olan HAVAŞ çalışanlarına bültenler göndererek, sendikayı aradan çıkarmaları ve gelip işbaşı yapmaları halinde, bir ve ikinci altı aylar için aylık 5'er milyon lira ücret zammı vereceğini ve 25 milyon avans dağıtacağını açıkladı. Ve grev kırıcılığı yapanlara, resmen devir almadığı şirketin kasasından bu avansları ödedi."

Bir yandan patronlar bu yönlü saldırırken, öte yandan ise devletin kolluk güçleri işçiyne yoğun baskı yapıyor. Havaalanına giriş çıkışları engelliyor. Dışarıdan herhangi bir kişi, halktan insanların ve basın girmesi engelleniyor. Bütün bunlar bir yana sendika yöneticileri grev sözcüleri ve işçilerin giriş çıkışı konusunda binbir zorluk çıkarılıyor. Ama öte yandan grev kırıcılığı yapmak için, patronun oradan buradan toplayıp getirdiği ve havaalanına girmesi yasak olan insanlar kolayca girip çıkarak çalıştırılması sağlanıyor. Kısacası işçinin hakkını arayan, ondan yana olan herkesin giriş çıkışı engellenip, grevci işçiler halktan tecrit edilmeye çalışılırken, patronun işini gören her türlü olanak sağlanıyor. Şu anda ise, görüşmeye yanaşmayan Yazeks patronları ile Hava-İş sendikası görüşme sağlamaya çalışıyor ve patronları TİS masasına oturtmak ve işçinin hakkını veremeye zorlamak için uğraşılıyor. Ancak bu sağlanamadığı durumda, farklı eylem biçimleri deneneceği sendika ve işçiler tarafından belirtilen ortak karar. ■

Kamu emekçilerinden baskıları protesto

İSTANBUL/ Özgür Gelecek- Ülkemizde ekonomik- demokratik haklar için verilen tüm mücadeleler siyasi iktidarlar (!) tarafından çeşitli baskı ve sindirme yöntemleriyle bastırılmaya ve ortadan kaldırılmaya ya da denetim altına alınmaya çalışılmakta. Bugün ülkemizde emekçiler açlığa, zulme terk edilmeye çalışılıyor. Buna boyun eğmeyen örgütlü insanlara ise, egemenler tüm şiddetleri ile saldırmaktadır.

Özellikle 20 Nisan'da Türkiye genelinde yapılan iş bırakma eyleminden sonra bu baskı ve saldırılar Kamu Emekçileri üzerinde daha da artarak devam ediyor. Gelinen bu süreçte BEM-SEN'den 2 kişi gözaltına alındı. Tüm Maliye-Sen üyesi 2 kişi ve BTS'den de 2 kişi sürgün edildiler.

Bu olaylar üzerine 5 Mayıs 1995 günü İstanbul Kamu Çalışanları Sendikası Şubeler Platformu tarafından Kadıköy Belediyesi önünde ve Haydarpaşa Gar'ında basın açıklaması yapıldı.

Kadıköy Belediyesi önünde yapılan

basın açıklamasında, kamu çalışanları üzerindeki baskılara değinildikten sonra, "26 Nisan 1995 tarihinde Beşiktaş Belediyesi'nde 1 Mayıs çalışması yürüten BEM-SEN Genel Basın Yayın ve

halkla ilişkiler Sekreterimiz Ercan Özülkü ve sendikamız üyesi Neriman Bakacak gözaltına alınıp aynı gün serbest bırakıldı. Bu olaydan 2 gün sonra ise Anadolu Yakası Şube Mali

Sekreterimiz Filiz Taştan iş çıkışı gözaltına alınıp, 7 gün sonra serbest bırakıldı." denildi. Gözaltıların çalışma esnasında olduğu ve görev esnasında belediye yetkililerinin izni olmadan hiçbir memurun gözaltına alınamayacağına dikkat çekilerek "Hedef açıktır. Genelde kamu emekçilerine özelde belediye emekçilerine ve demokratlara, demokratik kitle örgütlerine ve sendikalara son dönemde BEM-SEN üzerinde yoğunlaşan saldırılara karşı tüm duyarlılığımızı gösterelim, sıranın bize gelmesini beklemeden, sesimizi yükseltelim" denildi.

Haydarpaşa Gar'ında yapılan basın açıklamasında ise "Bizler Kamu Çalışanları İstanbul Şubeler Platformu olarak bu saldırıların mücadelemizin bütününe yönelmiş olduğu bilinciyle, her türlü baskıya çeşitli eylem biçimleriyle karşı koyacağız ve başlatılan eylemlilikleri destekleyeceğiz" denildi. ■

Emperyalizme bağımlılığın sonucu işsizlik

Türkiye, dünyada işsizliğin en yoğun olduğu ülkelerin başında gelmektedir. Sadece işsizlik konusunda mı? Dünyada ne kadar kötü denebilecek şey varsa, Türkiye sıralamadaki birinciliği kimseye bırakmıyor. İşkencede, yargısız infazlarda, toplu katliamlarda, köy yakma ve boşaltmalarda birinci, enflasyonda birinci, düşüncüye uyguladığı cezalarda birinci vs. vs.

Türkiye'de gizli işsizliği, kaçak- sigortasız çalıştırmaları, işten çıkartmaları, sürekli artan nüfus ve buna birde TC'nin Kürt halkına yönelik baskı ve sistemli göç ettirme politikası sonucu köylerini boşaltarak büyük şehirlere kitlesel bir şekilde göçenleride hesaplarsak, 10 milyonu aşkın işsiz bulunmaktadır.

Ülkede çalışan 12 milyon insanın sadece 4 milyonu sigortalı. Diğerleri ise kaçak, sigortasız bir şekilde çalıştırılmakta. Sigortasız, sosyal haksız çalışanların çoğunluğunu, gerek ucuz işgücü olmasından, gerek haklarının bilincinde olmamasından, gerekse de kaçak ve sigortasız çalıştırılmalarının daha kolay olması nedeniyle çocuklar oluşturmaktadır.

Türkiye istihdam alanının olmaması nedeniyle yaşanan yoğun işsizlikten dolayı ucuz emek cennetidir. İnsanlar çok kötü yaşam koşullarında sırf karın tokluğuna çalışmaktadırlar. Zamanın Başbakanlarından ve Cumhurbaşkanlarından merhum (!) Turgut Özal bu gerçekliği ve ülke burjuvazisinin komprador yanını; ülkenin yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını, insan emegini emperyalistlere peşkeş çekerek şöyle ifade etmişti emperyalist sanayi kuruluşlarına yaptığı çağrıyla; "Gelin ülkemizde yatırım yapın. Ülkemiz hem ucuz emek cennetidir, hem de zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklara sahiptir."

Ülkemiz komprador burjuvaları iliklerine kadar sömürdükleri çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve ezilenlerine ödedikleri ücreti çok görmüş olacaklar ki, şimdi de, Romanya, Bulgaristan, Bağımsız Devletler Topluluğu vb. ülkelerden, ülkemize kaçak olarak giren insanları, yine kaçak olarak 100-150 bin lira arasında bir ücretle çalıştırmaktadırlar. Belirlenen verilere göre, bu ülkelerden gelipte 100-150 bin liraya kaçak olarak çalışan işçilerin sayısı 300 bin dolayındadır. Bunlara hergün yüz-

▼ **Ülkemiz komprador burjuvaları iliklerine kadar sömürdükleri çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve ezilenlerine ödedikleri ücreti çok görmüş olacaklar ki, şimdi de, Romanya, Bulgaristan, BDT. vb. ülkelerden, ülkemize kaçak olarak giren insanları, yine kaçak olarak 100-150 bin lira arasında bir ücretle çalıştırmaktadırlar.**

lencesi eklenmektedir. Türkiye'nin Gümrük Birliği'ne girmesi durumunda bu sayı çok daha fazla artacaktır.

Günde 12-13 saat çok ağır işlerde çalıştırılan bu insanlar için İstanbul'un Aksaray, Topkapı, Mahmutbey ve Bakırköy ilçe ve semtlerinde pazarlar kurulmakta.

Yapılan araştırmaya göre yukarıda ismini saydığımız ülkelerden gelecek ülkemizde kaçak çalışan bu insanların büyük çoğunluğu bavul ticareti yapmaktadırlar. Kadınların önemli bölümünde fuhuş sektöründe ağır işçi olarak bedenlerini satmak-

tadırlar.

Ülkemizde yaşanan yoğun işsizlik, sosyal patlamanın önemli bir yanını oluşturacaktır. Eğer, komünistler- devrimciler, işsizleri örgütlemeye noktasında uygun örgütlülükler yaratabilirse, bunların kendiliğinden gelişecek tepkilerini, düzene karşı örgütlü tepkiye dönüştürebilirse, devrim cephesinde önemli bir mevzi yaratılır. Yeter ki komünistler- devrimciler bu soruna ilişkin kampanyalar şeklinde tavrı geliştirerek önderlik misyonunu yerine getirsin. ■

Kâr var!

Ama faaliyetten değil

Bağımsız bir ekonomiye sahip olmayan, emperyalizme entegre olmuş olan ülkemizde sanayi alanına yatırımların, üretimin yerini para rant'ı yoluyla kazanç sağlama almıştır. Bu yayınlanmaya başlayan borsa şirketlerinin üç aylık bilançolarında da kendini gösteriyor.

Şirket karları bir önceki yılın aynı dönemine göre yüzde 25'in üzerinde artmışsa, şirketin kar performansının iyi olduğu düşünülüyor. Ancak, karın hangi kalemlerden kaynaklandığına bakmak gerekiyor.

Borsa şirketlerinin bilançoları incelendiğinde karlılığın asıl faaliyetten değil, faaliyet dışı gelirlerden kaynaklandığı görülüyor. Yani, şirketler asıl faaliyetlerini bir tarafa bırakarak menkul kıymet kazancı elde etmek için çaba harcıyorlar.

"Yeni dünya düzeni" siyasetinin bir hali olan ülkemizdeki bu durumlarda bono alım- satımı, para ticareti (döviz) repo, mevduat hesabı ve borsada kumar oynanarak para kazanma v.s gibi bu yöntemler topluma egemen olmuş durumdadır. ■

Lobicilik

Sayıları Amerika'da 100 bine yaklaşan, Avrupa Birliği'nde ise 10 bini geçen ve milyarlarca dolarlık paranın döndüğü ve bu haliyle bir sektör haline alan lobicilik doğdu.

Sermaye sınıfı, zaten kendi düzenlerinin ve kendi çıkarlarının bekaası için çeşitli yasalar çıkartarak bunları meşrulaştırmaktadırlar. İşin ilginç meşrulaştırma yönteminde "danışma şirketleri" adıyla lobicilik yaparak meşrulaştırmalıdır.

Lobicilik; geniş tanımla bazı yasa tasarılarının kabulünü veya geri çevrilmesini sağlamaya, devletten para yardımı almaya, önemli kamu görevlerine istedikleri kişilerin atanmasını sağlamaya çalışmaktır. Özetle kulis yapmaktır. Yasama, yürütme, yargı ve basından sonra "beşinci kuvvet" olarak gelmektedir.

Bizde lobicilik kapitalist-emperyalist devletlerde olduğu gibi kurumlaşmış değil fakat çeşitli lobiler ekonomik kararlar üzerinde oldukça etkilidirler. Bu lobilerin en önemlileri

1- **İstikrar lobisi:** Kendi durumları iyi olduğunda ekonomide istikrarlı bir gidiş olduğunu savunurlar ve olumsuz hava estirenlere karşı sert tartışmalara girerek vatan hainliğiyle bile suçlayabilirler.

2- **Fatalist lobisi:** Sürekli karamsar bir tablo çizerler. Bu karamsarlık kendisine yeni rakipler gelmesini ve egemen olduğu piyasayı yeni rakiplerin girmesini istemeyen büyük sanayicilerin işine gelir. Çünkü bu çevrenin yaydığı bezginlik, depresyon ve endişe havası daha çok küçük ve orta sanayiciyi etkiler. Bu arada büyükler işle-

rini daha da büyümeye devam eder.

3- **Enflasyonist lobi:** Bu kesim "Yıl sonunda etin kilogramı 400 bin lira olacak" diye demeç verip, halkı bu fiyat üzerine alıştıran ve zamların yolunu açar. KİT zamları biraz gecikti mi, bunlar hükümete zam zamanının geldiğini hatırlatır.

4- **Teşvik lobisi:** 1850'lerdeki teşvik sanayi kanunlarından bu yana her dönemde en güçlü olan lobilerden biridir. Ekonomide devlet müdahalesinin asgariye indirilmesini savunanlar, iş devlet desteği ve teşvikine gelince 180derecelik dönüşler yapmakta mahirdir.

5- **Rantiye lobisi:** Son yıllarda çok güçlenen bu kesimin tüm faaliyeti destabilizasyon üstünedir. Yüksek faiz dönemi bu kesimin yüksek kazançlar elde etmesini sağlar.

6- **Volatilité lobisi:** Piyasaların aşırı hareketlilik içinde olması, bu kesimin lehinedir. Kurların ve faizlerin her dalgalanması bunlar için yeni bir kazanç kapısı açar.

7- **Kur lobisi:** Döviz kurlarındaki artış oranının enflasyon oranının epey üstünde olmasını savunan bu lobinin bünyesinde çok değişik unsurlar vardır. İhracatçılar ve turizmciiler aşırı artışların ekonomiyi felç ettiğini bildikleri için daha ılımlıdır. Döviz tevdiat hesabında ve yastık altında yabancı para tutanların bir bölümü ise kurların sıçrayarak tırmanmasını ister.

8- **Monetizasyon lobisi:** Bu lobinin çoğunluğu borçlulardan oluşur. Bu kişiler, devletin para basarak iç borçları ödemesini savunurlar. Çünkü çok enflasyon ortamında ortaya çıkacak hiperenflasyon sırasında bunların sırtındaki borç yükü de iyice hafifleyecek. ■

Borsa

Elde edilen ürünleri ya da hisse senedi ve tahvil gibi değerli kağıtları alıp satmak, bunların fiyatlarını saptamak ve duyurmak amacıyla tüccarların düzenli aralıklarla toplandıkları yerdir borsa.

Borsalar Emtea Borsaları, Menkul Kıymetler Borsaları ve Döviz Borsaları olmak üzere üçe ayrılmaktadır.

Kapitalist sistem sömürü çarkı üzerine kurulmuş ve en özlü ifadeyle daha fazla kar için mücadeledir. Kolektif, toplumsal bir üretim varken bunun karşısında bireysel sahiplenme vardır. Ve sonuçta da ürettiğine, kendine yabancılaşma kapitalizmin temel çelişkileridir.

Bu çelişki borsada da en belirgin şekliyle kendisini gösterir. **Emtea Borsası** Bu borsa türünde işlemler genellikle alivire görülür. Yani, satıcı ve alıcı karşı karşıya gelir, henüz ekilmemiş bir dahaki hasat döneminde toplanacak ürünler (buğday, kahve, pamuk vs.) üzerinde fiyatta anlaşılır. Borsada satıcı hasat döneminde, ürünün pazara süreleceği anda fiyatın düşmesini, alıcıda fiyatın artmasını umut ederek aradaki fiyat farkından yararlanmak isterler.

Genellikle borsada satıcılar sattıkları ürüne sahip değildirler, çünkü bir çok defa mülkiyet hakkı el değiştirmiştir. Alıcılar da o ürüne ihtiyaç duydukları için almamışlardır. Yani emtia borsaları **spekülatif ticaret** yerleridirler. Spekülatörler hiçbir ilişki içinde bulunmadıkları malın mülkiyet hakkını alıp satarlar. Spekülasyon, bu ticaret toplumunun gereksinimini gidermeye değil, kar elde etmeye hizmet ettiği için kapitalist ticaretin tüm karakteriyle ayrılmaz bir şekilde bağlıdır.

Menkul Kıymetler Borsası Hisse, hisse senedi ve tahvil gibi değerli kağıtların alınıp satıldığı örgütlü piyasalardır. Buralarda büyük şirketler, holdingler, sözde "halka açılma", "sermayenin tabana yayılması" gibi demagojilerle hisse senedi çıkartarak piyasaya sürerler. Ve sermaye ihtiyacını giderme yöntemine başvururlar. Fakat şirketin yönetimini, idaresini sağlayacak kadar hisseyi ellerinde bulundururlar. Hatta bir süre sonrada piyasaya sürdükleri hisse senetlerini tekrar toplarlar.

Buralarda da bütün kazançları hangi hisse senetlerinin fiyatlarının yükseleceği, hangilerinin düşeceği tiyosunu alabilecek durumda olanlar sağlıyor. Bunlarda tabi ki, cumhurbaşkanı çocukları, (Efe Özal), tanınık bakanları, bürokratları olan işadamlarıdır.

Döviz (Kambiyo) Borsası Bu borsada çeşitli uluslararası paraların alınıp satıldığı piyasadır. Yani parayla paranın alınıp satıldığı para ticaretidir. Burada da yine bir gecede yüz milyarlarca kar sağlayanlar olmaktadır. Nitekim geçen yıl ki 4 Nisan'da yapılan devaülasyonla böyle olmuştur.

Hiçbir emek üretmeden, asalakça bir yaşam süren, ve bir gelecek alınan kararlarla ya da bir anda atılan imzalarla tamamen üretilmiş emeğe konan tabiki egemen sınıf mensuplarıdır. ■

Sanat Üzerine

V. İlyiç Lenin

Maksim Gorki'ye

Eğer görmek istiyorsan, aşağıdan gözetlemen gerekir, ancak buradan, kasaba ya da köylerdeki bir işçi mahallesinden yeni bir hayatın inşa işini inceleyebilirsin. Burada insan o pek karışık verileri üstünkörü özetlemek durumunda kalmaz, sadece gözetlemek yetindir. Bunun yerine sen kendini profesyonel bir çeviri editörü yerine koyuyorsun; bulunduğun yerden yeni bir hayatın yeni baştan kuruluşunu görmek imkanı olmadığı gibi "eski" başkenti(*) umutsuz bir askeri felaket ve büyük bir yokluk içinde gören hasta aydınların hasta sızlanmalarıyla bütün gücün kuvvetin eriyip gidiyor.

(...)
 Böyle bir zamanda çeviri edebiyatının bir editörü olarak hastanın hastası yerlere demir atmak (bir sanatçı için halkı gözetlemede en uygun yer doğrusu). Bir sanatçı olarak oradan, ne ordudaki, ne köydeki, ne de fabrikadaki yeni şeyleri görebilirsin ve de inceleyebilirsin. Sanatçıyı doyurabilecek şeyleri yapma fırsatından yoksun bıraktın kendini: Petrograd'da politikacı çalışabilir ama, sen çalışmazsın. Bugün durup dururken pencereler kırılır, yarın hapishaneden silah sesleri ve çığlıklar duyulur, ardından Petrograd'da kalan ve çalışmayla zerrece ilgisi olmayan bezgin insanların nutuklarından parçalar, başkentlikten çıkmış bir başkent aydınlarının binlerce izlenimleri, aldatılan insanların yığın yığın şikayetleri, editörlük işini bitirip de sokağa çıktığımız zaman yeni bir hayatın kuruluşunu görememek yeteneksizliği (Petrograd'da bile kendine göre bir kuruluş sürüp gitmektedir)...

(...)
 İçinde yaşadığın şartları temelden değiştirdi; çevreni, yaşadığın yeri, işini gücünü tümüyle bırak... Yoksa hayat seni büsbütün tiksindirebilir.

En iyi dileklerimizle.

Senin Lenin
 31. Temmuz 1919

(*) 1918 Mart'ta başkent, Petrograd'dan Moskova'ya taşınmıştır.

EVRENSEL BASIM YAYIN,
 MEKTUPLAR, V. İ. LENİN
 SP.211-214

"ANNELER GÜNÜ"NE ALTERNATİF:

"Emekçi Anneler Günü"

KARTAL/Özür Gelecek-PSAKD Ümraniye Şubesi Kadın Komisyonu, 14 Mayıs Pazar günü "Anneler Günü" nedeniyle alternatif bir "Emekçi Anneler Günü" düzenledi. Yaklaşık 100 kişinin izlediği kutlama dernek binası önünde açık havada gerçekleştirildi.

Ana olmanın, yeni bir yaşam yaratılmasındaki mücadelede anlam kazandı, bugün, özellikle şehit analarına ve mücadelede yaşamını yitiren analara adanması gerektiğini belirttiği bir açış konuşması yapıldı. Dernek kadın komisyonunun açılış konuşmasından önce mücadelede yaşamını yitiren ve çocuklarını

şehit veren anaların anısına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Yine kadın komisyonu tarafından yapılan konuşmalarda, gözaltında kayıplar, yargısız infazlar, göçler ve kirli savaşın yaşandığı bir ortamda bu tür günlerin kutlanmasının pek bir şey ifade etmediği, burjuvazinin sunduğu

ve algıladığı anlamda bir anneler gününe karşı olunduğu belirtilerek dünyadaki kadın hareketleri, Yunan İç Savaşı'ndaki kadınların mücadelesi anlatılarak Kürt kadınlarının sorunları üzerinde duruldu.

Yerel sanatçıların müzik dinletisinin ardından, proletarya enternasyonalizmi bilinciyle Dersim'de şehit düşen Barbara Anna Kistler'in yaşamı kısaca anlatıldı.

Tuncelililer Derneği Tiyatro Grubu'nun, toplumumuzdaki kadın ve erkek tiplerini canlandıran kısa skeçleri ilgiyle izlendi.

Kadın sorununu işleyen şiirlerin de okunduğu kutlama davul-zurna eşliğinde halayların çekilmesi ile bitirildi.

Erzincanlılar gecesi

■ 9 Nisan '95 günü Esenler Yüksel Düşün Salonu'nda Erzincanlılar Kültür ve Dayanışma Derneği'nin düzenlediği bir gece yapıldı. Düzenlenen geceye yaklaşık 2 bin kişi katıldı. Geceye, Gazi ve tüm devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başlandı. Geceye Erzincan yöresinin yerel sanatçıları olan Ali AŞKIN, Meliha ENGİN ve birçok yöresel sanatçı katıldı. Gecede sunucunun okuduğu Nazım Hikmet'in "Partizan Kız" adlı şiiri kitle tarafından büyük bir beğeni ve ilgi gördü.

Umut Türküsü Tiyatro'suda geceye renk katarak kitlenin ilgisini çekti. ■

Macbeth

Roman

Remzi Kitabevi

William Shakespeare

Macbeth'i her yerde görebilirsiniz

Medet ŞAHİN

Tanıtaçığımız Macbeth adlı kitabın yazarı, William Shakespeare. Klasik kitap tanıtımlarından biraz farklı olarak, öncelikle az da olsa kitabın yazarını, Shakespeare'i tanıtmanın faydalı olacağını düşünüyorum.

William Shakespeare, 1564-1616 tarihleri İngiltere'sinde yaşamış, burjuva bir ailenin, burjuva kültürü almış bir çocuğu. Hem şair, hem de yazar olan Shakespeare, ünlü oyun kahramanı Hamlet'in diliyle (Hani şu eline bir kafatası alıp diz çökerek "Olmak ya da olmamak, işte bütün mesle bu" diyen kahraman) tiyatronun amacını şöyle açıklar: "Doğaya ayna tutmak." Fakat üstad, muhteşem bir psikoloji uzmanı olduğunu, oyunlarında ve şiirlerinde betimlemeyle defalarca ispatlamıştır. Oyle ki, yalnız Elizabeth dönemi İngiltere'sinin değil, dünyanın gelmiş geçmiş en büyük

Ne Okuyalım?

yazarı olarak değerlendirilmiştir.

Macbeth, yazarın birçok yapıtı gibi bir oyundur. İskoçya Kralı Duncan'ın mert ve sadık komutanlarından, aynı zamanda amca oğlu Macbeth, Norveç kralını yenilgiye uğratır. Macbeth, bu savaşta gerçekten de çok yiğitçe savaşmış, adeta bir destan yaratmıştır. Savaş dönüşü, Macbeth ve yine komutanlardan arkadaşı Banguo kendilerini savaş meydanına yakın bir yerde bekleyen kralla görüşmeye giderken yolda üç cadıyla karşılaşır. Cadılar Macbeth'i şöyle selamlarlar: "Birinci cadı: 'Selam sana Macbeth! Selam Glamis beyine!', 'İkinci cadı: 'Selam sana Macbeth! Selam Cawdor beyine!', 'Üçüncü cadı: 'Selam sana Macbeth! Selam yarıncın kralına!' Cadılar, Banguo'ya da kral olamaya-

cağını ama kral yetiştireceğini söylerler.

Macbeth, zaten Glamis beyidir. Ama ya diğerleri? İşte kahramanımızın içindeki o şiddetli fırtınalar böyle başlar. Kral Duncan'ın onu Glamis beyliğinden Cawdor beyliğine yükseltmesi ise, içindeki fırtınayı daha da şiddetlendirir.

Kral Duncan, bu zaferi kutlamak için Macbeth'in malikanesine gelecektir; böyle konuşurlar. Macbeth eve döner dönmez, Lady Macbeth'e hazırlanmasını, kralın konuk olacağını söyler. Tabii cadıları anlatmayı da unutmaz. Bayan Macbeth, "Glamis beyi dediler oldun; Cawdor beyi dediler oldun. Öbür dediklerini de olursun..." diyerek, Macbeth'in iç çelişkilerini iyiden iyiye körükler. Ve karıkoca, bir plan yaparak o gece Duncan'ı öldürüp, bıçağı uyuyan muhafızların eline tutuşturarak iftira atarlar.

Duncan'ın oğulları olay üzerine, öldürülmekten ür-küp, tacı-tahtı da bırakıp kaçarlar. Kral Macbeth'dir artık. Macbeth, tahtı sağlama almak için, kralı, oğullarının öldürtüğünü yayar. Ve, tabii Banguo'yu da öldürtür, ki en sevgili arkadaşı, omuz omuzla savaştığı komutan, cadıların kral nesline gösterdiği

adayıdır.

Fakat yine de, Duncan'ı katlettiklerinden bu yana ne Macbeth, ne de eşi huzurludur. Adeta delirmenin eşiğindedirler. Macbeth cadılara yine fal baktırmaya gider. Cadılar bu kez hayaletlerle birlikte. Ona ana karnından çıkmış hiç kimsenin kendisini öldüremeyeceğini, koca Birnam Ormanı Dunsinane tepesine kadar yürümedikçe yenilmeyeceğini söylerler. Macbeth sevinmiştir.

Sonra? Sonra, ana karnından çıkmamış bir insan Macbeth'i alteder ve koca bir ormanda tepeye kadar yürür. Nasıl mı? Bunun da kitabı okuyarak öğreneceksiniz.

Kitaptaki ana tema, başarılarının sarhoşluğuna kapılan bir insanın, kariyerist duygu ve düşüncelerinin, bu temeldeki çelişkilerinin anlatımıdır. Cadılar, hayaletler, eşi, hepsi Macbeth'in iç çelişkilerinin konuşan öğeleridir. Kısacası, bu eser kariyerizmin anatomisi ve mahkum oluşunun kısacık ama çok özlü ve güçlü bir ifadesidir.

Hala okumamakta ısrarlı olanlara son bir söz: Bu eser, Peru Komünist Partisi kadrolarına, kariyerizme karşı eğitim malzemesi olarak okutuluyor. ■

Halil ÇAKIROĞLU

Süheyla DAĞDEVİREN

Munzur KESKİN

İLAN

Üç fidan daha düştü toprağayeşermek üzere

Sizler ezilenlerin kurtuluşu uğrunda mücadele ederken, şehitler kervanına katıldınız. Sizler Proletarya Partisi içinde yaşayanlara ve anti-MLM düşüncelere tereddütsüz karşı koyarak bu mücadelenin kilometre taşları oldunuz. Sizlerden devraldığımız o kızıl bayrağı düşürmeyeceğiz. Sizleri mücadelelerimizde yaşatacağız yoldaşlar.

www.pazzenarsiv.net
 Bern ve çevresi TKP(ML) taraftarları/İSVİÇRE

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

ŞÖLENİ

- * Grup Tohum
- * Grup Cemre
- * Grup Çağırışım
- * DJ İsmet
- * Tiyatro
- * Sitr
- * Çocuk korusu
- * Folklor

Platz: Jugendzentrum, Byfangweg 5, 3051 Basel
 Datum: 20.05.1995
 Zeit: 19.30 Uhr

Denemeler anı-anlatı

Belçika Brugge Cezaevi'nden
bir tutsak Partizan

S evk arabasında toplam onyediy kişiydik. Hal ve hareketlerimizdeki tuhaf-lık, varacağımız cezaevi hakkında daha önce duyduklarımızdan kaynaklanıyordu. Dört saatlik yolculuk boyunca, yol arkadaşlarımızın anlatımlarından epeyce bilgi edinmiştim. Birbiri ardına sıralanmış onlarca sayıda fabrika görünümündeki beton yığınları arasında ilerleyerek, kayıt işlemlerimiz için genişçe bir salona alındık. Kelepçeler çözüldü, herbirimize numaralandıktan sonra hemen bitişikteki elbise bölümüne geçtik. Sivil elbiselerimiz alınarak tek tip elbiseleri giydik. Mont, pantolon ve botlar Belçika ordusunun eskimiş mallarıydı. Görünüşümüz esir askerleri andırıyordu. İlk gün, cezaevi disiplinine aykırı hareket eden mahkumlar için düzenlenmiş zindan denilen bölüme kaldım. Burada kalışımızın nedeni, yeni gelen mahkumlara gözdağı vermek amacını taşıyordu. Bu bölümdeki hücreler 3x2 m ebatında olup, köşede bulunan plastik kova, hem tuvalet ihtiyacımız için hem de lavabo olarak kullanılır. Hücrede su olmadığı için, günlük temizlik ve içme ihtiyacımızı sabahları verilen 3-4 litrelik su ile gidermek zorundayız. Günde bir saat havalandırma var. Sabahları 6:30'dan sonra yatmak yasak ve akşam 21:30'da ışıklar söndürülür. Pislik, koku ve havasızlık günlük yaşamı dayanılmaz kılıyordu.

Daha sonra farklı bir bölümdeki dört kişilik hücreye gönderildim. İlk dikkatimi çeken şey, bu insanlar, diğer cezaevlerinde gördüğüm mahkumlara benzeriyordu. fiziki ve psikolojik çöküntü içindeydiler. Mahkumların ezici çoğunluğu yabancı olup, çok az sayıdaki Flamanlar cezaevi iç hizmetinde çalışıyorlardı. İlginç olan, Avrupa'nın diğer ülkelerinden tek bir mahkuma bile rastlamadım. Evet burası özellikle yabancılar için düzenlenmiş bir çalışma kampıdır.

Cezaevinden notlar...

Fransız Guyanna'sında kürek cezasına çarptırılan Henri Charriere'nin Kelebek adlı romanını okuduğumda, benzer uygulamaların bu "demokratik" ülkede olabileceğini tahmin etmemiştim.

Merksplas Cezaevi'nin 150 yıllık bir tarihi var. Yaklaşık bin hükümlünün kaldığı bu cezaevindeki yaşam, tamamen çalışma koşullarına göre düzenlenmiş. Yani, devlet tarafından tutsak edilen insanlar zorunlu olarak çalıştırılıyor. İşler oldukça yorucudur: Metal, ağaç ve beton işleri yanısıra çeşitli, kırtasiye ve mutfak eşyası üretimi yapılıyor. Günde sekiz saat çalışma var. Ödenen ücret tv. kirası ve sigara parasını karşılayabilecek miktardadır.

Mahkumların -hasta olanlar hariç- tamamı çalışıyor. Verilen işi red ettiğin zaman zindan denilen bölüme gönderiyorlar. Burada kaldığın süre boyunca pişmanlık göstermezsen farklı bir cezaevine sürgün ediyorlar. Ancak bu "düşün-taşın" bekleyiş 5-6 ay'a kadar uzadığı için, burada kalanlar, yaşam koşullarının zorluğu nedeniyle genellikle akıl hastahanelerine sevk ediliyor.

Bana henüz iş verilmemişti. Sabahları 6.30'da kalkmak zorundayım. Her sabah hücre ararım, eşyalar dağıtılır ve "çalışmıyormusun" hatırlatması yapılırak giderler. Amaç kişiyi psikolojik olarak kontrol altına almak. Ve labirent'in kapanan yollarından yalnızca bir'i açığı, o da çalışma kamplarına giden yoldu.

Kültürel aktiviteler yapmak için elverişli bir ortam ve sportif faaliyetler, erişilmesi imkansız bir istemdi. Günün her saatinde ne yapman gerektiğine idare karar verir. Öyle ki, yağmurlu ve soğuk havalarda havalandırma yapılmaz.

O güne kadar Fransa ve Belçika'da beş değişik cezaevi tanıdım. Ancak Merksplas tamamen farklıydı. Mevcut uygulamaların keyfililiği, ceza infazını yakma, tehdit vs. kişiyi fiziksel ve psikolojik olarak yıkmayırdı.

Ardından teslim almak... Zaten kapitalizmin arzu ettiği insan tipidir bu

Bu kahpece kuşatılmışlık altında, mevcut koşulları kabul etmek, teslim olmak demektir. cezaevi yaşantımı politik kimliğime göre düzenlemek zorundaydım. İlk etapta tek tek mahkumlarla konuşup, çeşitli eylemliler önerisi götürdüysem de başarılı olamadım. Bu girişimlerim yönetimin kulağına ulaşmış olmalı ki, sonraki süreçte üzerimdeki baskı daha da yoğunlaştı.

Bin kişinin yaşadığı bu lanet yerde, tek başına kazanımlar elde etmenin zor olacağı açıktı. İstemlerimi, mevcut uygulamaları ve cezaevi yaşamıyla ilgili anlayışımı dile getirdiğim bir mektubu Adalacet Bakanlığı'na göndererek süresiz açlık grevine başladım. Ve sonuç olarak isteklerimi yaşama geçirebileceğim bir cezaevine transfer edilmeyi önermiştim.

Apar-topar zindan denilen bölüme götürüldüm. Diğer mahkumlarla olan ilişkiye son verildi. Günde yarım saat havalandırma tek olarak çıkarılıyordu. Eylemin ilk haftasından sonra 6-7 gardiyan ve sağlık görevlileri hücreme gelerek: "Öğle yemeğini yemezsen-ellerindeki iğne ve hortumu göstererek-bunlarla zorla besleyeceğiz" tehditinde bulundular. Gereken yanıtı verdim. Cezaevi personelinin korku ve panik içinde olduğunu sezineleyebiliyordum. Bu arada avukatımla görüştim. Bakanlık düzeyinde yaptığı görüşmelerden olumsuz yanıt almıştı. Dışardaki yoldaşların bakanlığa yönelik protesto amaçlı imza kampanyası devam ediyordu. Eylemin 11. günü aklı-dengesini yerinde olmayan mahkumların kaldığı bölüme götürüldüm. Buraya niçin getirildim? sorusuna hücreye girinceye kadar cevap bulamamıştım. Gün ışığı almayan bu hücrede, yere sabitleştirilmiş ve kişiyi bağlama tertibatları olan bir divanla birlikte bir de kova vardı. İlk gün zorla nasil besleyeceklerini izah ettiler. Yaklaşımın daha çok "böylesi yöntemler bize sökmez ve kazanamayacaksınız" şeklindeydi.

Ben de önceki görüşmelerimde belirttiğim gibi: Ya beni insanca yaşayabileceğim bir cezaevine gönderirsiniz ya da cesedimi... Sonuç itibariyle, sizin gibi faşistlerin maskesi düşecek ve yine kazanacağımı ifade ettim. Bu aşamadan sonra doktor raporuyla havalandırmaya çıkarılmadım. Günde bir-kaç kez, müdür, doktor, psikolog ve gardiyanlardan oluşan heyet hücreme geliyordu. Karşılıklı tartışmalarımız devam etti. Bazen papaz bazen de cellat rolüne giriyorlardı. "Sen bırak, biz senin için olumlu bir yazı bakanlığa gönderip istemlerini yerine getirmelerini sağlayacağız" diyen baş hekime: "Siz hipokrat yemini etmiş olmanıza rağmen, bu nazi kampında çalışmaya utanmıyormusun. Sizin göreviniz olayın sağlık boyutuyla ilgilidir", şeklinde konuşmaktan sonra sessizce hücreyi terk ettiler.

Açlık grevinin 19. gününde istemlerimin kabul edildiği ve buna uygun bir cezaevine transfer edileceğimi bildirdiler. Eylemi sona erdiren üç gün sonra transfer edildim. Bir kez daha direnenler karşısında yenilmişlerdi. Kuşkusuz bu zafer, örgütlü bir şekilde karşı koyuşun zaferidir. Bu eylem süreci boyunca dostluğumu, yoldaşlığı paylaştığım Nurunberg bölgesindeki arkadaşlara, gösterdikleri örnek dayanışmadan dolayı teşekkür ediyorum. Yine eylem boyunca farklı bir cezaevinde kalmakta olan dava yoldaşım Garabet'in bilinç, cesaret ve perspektif dolu mektupları bana tarifi mümkün olmayan bir mutluluk veriyordu.

"Demokrat", "insan hakları'nın bekçisi Avrupa cezaevlerinden bir kesit sunmaya çalıştım. Öyleki her türlü seks dergilerini ayağımıza kadar getirirlerken Aydınlik dergisi bile "aşırı sol" bulunarak cezaevine sokulmaz. Kuşkusuz faşizan baskılara, uygulamalara bu güne kadar sessiz kalmadık kalmayacağız da.

Not: Bahsi geçen olay 31.10.1994-19.11.1994 tarihleri arasında olmuştur.

Değinmeler

Ali D.Kardeş

Değil, 8. madde!

İnsan haklarının tarihi başka bazı insanların egemenliğine karşı verilen sürekli bir kavga'nın tarihidir. Tiranların egemenliğinin üstesinden gelebilmek için daima savaşmak gerekmiştir. Hak ve özgürlüklerin evrim sürecinde; özgürlüklerin kazanılması, bireylerin haklarının alınmasındaki savaşım da özünde, emekçi sınıf ve katmanların mücadelesinin ürünüdür.

Romalı "efendi"nin zulmüne direnen Spartacus'tan ulusal bağımsızlığı kazanmaya çalışan milisler; insanlığın özgürleşmesinde destan yazan Lenin'den, Stalin'den, Mao'dan ve nice komünistten; halkların özgürlüğü uğruna toprağa tohum düşen gerillaya değin; insanlık ideali için verilen tüm emekler; sınıf savaşımıdır ve insan hakları uğrunadır.

Günümüzde siyasal iktidarı elinde bulunduran devlet, insan haklarını sağlama ödevini yerine getirmediği gibi, insanların en temel haklarını da gasp etmektedir. Bildiğiniz gibi, insanın sahip olduğu hakların en temeli olan varolma hakkı Türkiye'de tehdit altındadır. Gaziosmanpaşa'daki katliamda "devletin güvenlik kuvvetleri" semt halkına yaşam hakkı sağlamadığını üzerlerine sıktığı kurşunlarla ispatlamıştır. Burada gözaltına alınan Hasan Ocak hala "kayıp"tır. Siyasal iktidar; Hasan Ocak'ın "varolma hakkını" gasp etmektedir. Devlet ve onu yöneten kararlık güçler, ihlal ettikleri hakları, halkı koruyarak yöneteceklerine ve böylece düzenlerinin devam edeceğini ummaktadır!

Yanılırlar. Yıllardır; "düşünce özgürlüğü" ve bu bağlamda basın özgürlüğünü, halkın gerçekleri öğrenme özgürlüğünü gaspeden faşist devlet; yasalarını emekçi sınıfların haklarının yok sayıldığı bir hayal dünyasında oluşturmaktadır. Ne etse de; emekçilerin uyanışına, mücadelesine aydınlık katacak ifadelerin aleniyetini önlese? Ne etse de faşizan yasa maddelerine "demokrasi" kılıfı uydursa?.. Aylar, haftalar, günler sırf bu kılıf bulma uğruna anlamsız gündemlerle meşgul edilir ve hiç birşey yapılmaz. Örnek mi istiyorsunuz?

Örneği şu meşhur "8. madde." Sansür ve sürgünün yasası TMY'nin(1) 8. maddesi; "terör suçları" ile "düşünce suçu" karmaşasıyla bulanık suda balık avlamayı hedeflemektedir. Tüm devrimci demokrat aydınları "terörist" ilan edip, önüne geleni "bölücü" saymaktadır. Gerçek teröristin kim olduğunu tartışıldığı bir ortamda devlet; haksızlığa, açlığa, yoksulluğa karşı; devrim fikrini savunanları cezalandırma hakkını nereden bulur, bilmez!

"Düşünce özgürlüğü" ve temel hakların baskı altında tutulduğu bir ülkede; "demokratikleşme" aldatmacası her zaman olacaktır. Zira maddeler; insanlar için değil, faşist devletin korunması içindir.

"8. madde", TCK'nın bir başka maddesine gizlenip; yaşatılabılır! Ki bu emekçi halka karşı bilinçli yapılabacaktır! 141-142. maddeler kaldırılıp yerine nasıl "8. madde" konulmuşsa; istenirse onbin bilmem kaçınıc madde daha konulsun; devletin niteliği Türkiye'de değişmez. "Demokratikleşme" bu sistemle, bu ülkede olmaz.

Bakin; Ankara'daki rakımı belirsiz yüce tepenin babası; her zamanki gibi asker ağabeyinden aldığı mesajı bağıyor:

"8. maddeyi elbette askere da-

nışırım!"
Bunun anlamı; 'faşist devlet cephesinde yeni bir şey yok'tur!■

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

1) 1930'da kazandı bir devlet bursuyla hukuk eğitimi görmek üzere Paris'e giden ve Marksist ideolojiyle orada tanışan, siyasal faaliyetleri yüzünden öğrenimini tamamlayamayan, 1941'de kurulan KP'nin MK'nin ilk geçici genel sekreteri olan, 1946'da Mussolini'nin faşist ordularını da yenerek Arnautluk Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşuna ön-

derlik eden, Tito revizyonizminin ortaya çıkmasıyla birlikte Stalin'in yanında yer alan, Stalin'in ölümünden sonra Kruşçev revizyonizminden dolayı SSCB ile ilişkileri bozulur ve bu dönemde ÇKP ile ilişkilerini geliştiren ama; Mao'nun ölümünden sonra da Mao ve ÇKP'ne karşı tavrı olarak revizyonistleşen 11 Nisan 1985'te ölen AEP'nin liderinin adı ve soyadı. 2) Ülkemizdeki faşist bir sendikal konfederasyonun kısa yazılışı.-İşsiz-güçsüz dolanan. 3) Notada duraklama işareti.- Eskiden, çocukların bakımı, eğitimi ve öğrenimi ile ilgilenen eğitimci ya da padişahlara vezirlerine seslenirken kullandıkları sözcük.-Bir hece. 4) İnsan yaşamındaki bütün olayları önceden belirleyen doğüstü bir güce ilişkin dinsel, idealist kavram.-Eski bir uygarlık. 5) "Bana ne! Beni ilgilendirmez!" anlamında kullanılan bir sözcük. 6) Ters, savaşçı veya ata binen kadın. 7) Protaktinyum'un kısa yazılışı.-Geri verme. 8) Bunama, bunaklık-Çift olmayan. 9) 11 Nisan 1871'de "Paris Komünü"nin kuruluşunda, Paris'in savunulması ve yaralılarına yardım amacıyla Uluslararası İşçi Derneği (Enternasyonal)'e bağlı olarak kurulan "Kadınlar Birliği"nin kurucusudur. Büyük bir toprak sahibinin kızıdır. Enternasyonal proletaryanın büyük ustası Marx ile kişisel dostluğu da olan Yelizaveta Dmitriyevna'nın soyadı. 10) Şaydam tabaka ile göz merceği arasında bulunan, ince, kasılabilen bir zardan oluşan, gözün renkli bölümü.-Fransızların eski bir halk dansının adı

YUKARIDAN AŞAĞI
1) Her şeyden önce, içinde insanın doğduğu yer. 2) İnsanın kendi yarattığı, kendisiyle doğa ara-

sındaki maddi reaksiyonları başlattığı, düzenlediği ve kontrol ettiği süreç (Marx)-Bir kayıtsızlık hali, aktivitenin sınırlılığı aktivite için bir iticinin yokluğu.duyumsamazlık. 2) Proletarya Partisi TKP-(ML)'nin kurulduğu, 87'deki DABK ve KONFERANS olarak ayrılık gerçekleştirildikten sonra 92'de tekrar birleştiği ve bu birliğe TKP(ML) içindeki kır küçük burjuvazisinin temsilcilerince darbe düzenlendiği ve yapıldığı ay-Tersi, uçak ve gemilerin izlediği (veya izleyeceği) yol, güzergah. 3) Vesairenin kısa yazılışı-Kan-Bir tembih sözü. 4) Vücut kemiklerinin uç uca veya kenar kenara gelip birleştiği yer, mafsal-Tersi, gerçek, hakiki. 5) Amfiteatrin ortasında, boğa güreşi, yarış, oyun gibi çeşitli gösterilerin yapıldığı alan veya siyasi çekişmelerin geçtiği yer. 6) Tavrı, davranış-Tersi, genellikle Vendikte kullanılan, ayakta, kış tarafa tek kürekle yürütülen, 10 metre uzunluğunda, yasis ve iki başı yukarıya doğru kıvrık kayık. 7) Düz ve geniş arazi-Tersi, eziyet-Tersi, yabani hayvan vurma ve yakalama işi. 8) Kalsiyumun simgesi-Sonuna "N" gelirse namaz çağrısı olur-Tersi, "vasat"ın sessiz harfleri. 9) Artıma işi, rafinaj-Sesyankısı. 10) Ters, Hz. Muhammed'in annesinin adı-Kanun kıtası-Tesekkül "nün"ün kısa yazılışı.

1	D	E	N	Z	A	Y	A	T	A
2	E	R	E	K	L	E	M	A	N
3	R	F	I	L	D	A	M	A	
4	S	I	R	A	D	E	T	E	N
5	I	D	E	A	L	K	O	Z	A
6	M	A	T	B	A	L	A	S	
7	R	O	Z	N	A	M			
8	B	E	D	E	L	A	T	A	K
9	V	E	R	O	K	A	M	I	
10	R	O	T	A	M	A	T	E	R

BUNDAN Utanın

Soldan sağa 15 harfli albay üniforması giyindirilmiş üçüncü sınıf bir sokak köpeği?
CEVAP: ALPARSLAN TÜRKES

Bu günlerde yapılan işlemlere göre bazıları sonra Necdet Menzir Nusret Demiral Kenan Evren gibi devlet büyüklerinde Redki'tin maceralarını hayranlıkla takip ettikleri ortaya çıkmıştır.

Oğlum mu? Terörist mi?...

Polis bir üniversite öğrencisinin babasını oğlu hakkında görüşmek için çağırır. Polis kendinden emin bir şekilde tüm sinsiğiyle sırtarak konuştu.

- Bakın Beyefendi, oğlunuz çeşitli eylemlere aktif olarak katılıyor.
- Baba,
- Biliyorum.
- Yaa, peki yasadışı eyleme öncülük ettiğini söylesem?!
- Evet biliyorum.
- Örgütsel faaliyetlerini de biliyorsunuz herhalde.
- Canım ben oğlumu tanımaz mıyım, yapmıştır.
- Sinirlenen polis elini masaya vurarak konuşur
- Lan beyefendi oğlun devleti yıkıp komünizmi getirmeye çalışıyoo..
- ee, N'olmuşki istiyosa.
- Be adam madem biliyorsun da niye önüne geçmiyorsun? Bu seferde baba ayağa kalkarak sesini yükseltti.
- Bana bakın, ben oğlumun önünü tıkamak için değil yolunu açmak için üniversiteye gönderdim.

ATATÜRK MÜ? İNÖNÜ MÜ?

Dersim'de bir köy ilkolunu denetlemeye gelen müfettiş dersi dinledikten sonra bir öğrenciye soru sorar.

- Söyle bakım oğlum, İstiklal marşımızı kim yazdı?
- Atatürk öğretmenim.
- Müfettiş şaşkın bir başka öğrenciyi ayağa kaldırır ve aynı soruyu sorar. Ve yine aynı cevabı alınca öğretmene dönerek sorar.
- Öğretmen bey bu ne hal?
- Valla ne diyeyim müfettiş bey. Aylardır ben diyom İNÖNÜ, İNÖNÜ, onlar diyo ATATÜRK, ATATÜRK!

Türkiye'den hep dostluk gördüler

'Yunanlıların Türk kompleksi'

Bir karneoyu araştırırken güre, Yunan halkının yüzde 62'si, Türkiye'yi düşman görüyor

Aktuna dönerken otobüsü taşlandı

■ Fanatik Yunanlılar ve PKK'lılar Selanik'te Yıldırım Aktuna'yı taşladı, bir Yunanlı da Bakan'ı yumrukladı

ANAYA- SA

Sağıp Sabancıya katıldığı yemekli bir toplantıda,
- "Malum birçok şirketiniz var. Ama en kazançlı olanı hangisi, ... MarSA'mı, LasSA'mı, inSA'mı.... ?" diye sorarlar. Sabancı kendinden emin bir şekilde sırtarak cevap verir.
- "Ne marSA, ne LasSA, ne inSA, benim en verimli şirketim AnayaSA, AnayaSA..."

Arkanda ABD varken

- Hikmet, Hasan OCAK'Ların ocağımıza incir dikeceği doğru mu?
- Haydaaa... Onu da nerden çıkarırsın şimdi?!
- Sen söyle ki
- Değil.
- İnanmak istiyorum ama,
- Değil güzelim, doğru değil., korkma sen; senin önünde ABD, arkanda ben, benim arkamda da Avrupa olduğu sürece korkmana gerek yok.
- Ama O bana rüyamda diyor ki "Ocağınıza ya incir ağacı dikeceğiz, ya incir ağacı dikeceğiz!!! Hiç değilse şu kaybetmeleri yapmasak diyorum, ha?
- Yavrucuğum, güzelim, bir tanem, benim ödle başbakanım, bak beni iyi dinle. Biz bu kaybetmeleri zevk için yapmıyoruz, tamam mı anacım. Bu halkın üzerinde psikik baskı oluşturmanın yüzlerce yönteminden biridir ve her yöntemi de uygulamak zorundayız. Kaybetmelerin asıl amacı ortada ceset falan olmadığından muhalefet daha az olur. Bak mesela bir yargısız infaz yaptığımızda, binlerce kişi protestoya, gösterilere kalkıyor.
- Ben korkuyorum.
- Tansu adamı zivanadan çıkarma? Lan sen bir Başbakansın, korkmamalısın. Hasan Ocaklar rüyana giriyor diye ne yapalım!Rüyalara inanan biri Başbakan olamaz. Hem diyelim ki rüyanda bir insanı zevk içinde işkenceyle öldürüyorsun. Ne ocalak o zaman? Bizzat sen mi katılacaksın işkenceye? Ayıp olmaz mı (!) Vallahi seni kınarlar. Sen takma bunları kafana, boş ver korkuyumorkuyu

BİNALİ

AMA BABA, STALIN RIFKI 18 MAYIS ANMASINDA AKTİF OLARAK YER ALMALIYIZ DİYO.

HIII?! RIFKI? STALIN RIFKI...

BABAA... BAK KİM GELDİ...

LAN BU RIFKI ŞLİEVE GELİP Gİ- DELİ BERİ, ÜÇ KURLU- LUK BİR, OTORİTETİZ BİLE KALMADI BE!

STALIN RIFKI!

EE, BİNALİ USTA, NE DÜŞÜNÜYORSUN BU HUSUSTA?!

YANI RIFKİ İM NE DESEM BİLMEYER...

İBRAHİM YOLDAS ÖLÜMÜ... İYPAKKAYA ÜMSÜZDÜR... ZAN, STALIN RIFKI, SER, DEERKEKLİK OLMA SA BİRAZ ZOR GETİRİR DİN SEN BENİ.

... Ve darbecilerin "darbecilik" itirafı

"MK Olağanüstü 2. toplantı kısa kararları" olarak 1-15 Mayıs 1995 tarihli Partizan Sesi'nde yayınlananları herkes okumuştur. Aralık 1994 tarihinde yapılan toplantı kararları kamuoyuna yeni yansıtılıyor. Alınan 50'den fazla karardan sadece 6 tanesi "kamuoyunu ilgilendirdiği" için yayımlandı.

Bunlardan tüm süreci açıklayan ve özellikle de bir mantığı, bir kültürü, sistemleşen bir çiziyi eklektik bir biçimde de olsa, yüzeysel yanlarıyla da olsa, günü kurtarma mantığıyla da olsa ve daha başka bir dizi nedeni ne olursa olsun bir gerçeklik olarak ortaya konulmuş ve ifşa edilmiştir.

Bakin ne deniliyor:

"Karar 46: MK'nın 2. toplantısında aldığı 3. karar değerlendirildi. MK'nın OPK delegelerini yargılamaya ve cezalandırma yetkisi yoktur. Ayrıca MK'nın kendi kendini veya herhangi bir üyesini cezalandırma yetkisi de yoktur. İşlenen suç P'ye karşı darbecilik yaparak saygısızlık etmiştir."

Partinin bu konudaki gösterdiği duyarlılık iyidir ve yürüttüğü eleştiriyi de doğrudur. P. üye çoğunluğu MK kararına itiraz etmiştir. Bu anlamda söz konusu karar geçersizdir. MK P'nin yürüttüğü eleştiriler sayesinde hatasını görmüştür. Bütün Parti üyeleri OPK'da söz-konusu suçun P'den gizlenmesine oy kullanan delegelere veya MK üyelerine tavrı takinmal ve düşüncelerini ivedilikle MK'ya iletmeliydi. (Oy çokluğu) (abc)

Önce karardaki temel anlayışları ele alarak soyutlama yöntemiyle anlaşılır hale getirelim. MK kimdir, ne tür suçlar işlemiştir ve bu suçlar nereye tekabül etmektedir? Bunun politik-ideolojik, örgütsel kaynakları nedir?

- 1- OPK delegelerini yargılamış ve cezalandırmış,
- 2- Organ olarak kendini yargılamış ve üyelerine ceza verme hakkını kendinde bulmuş.
- 3- İşlenen suç P'ye açmamış ve P'nin iradesine-kararına başvurmamış.
- 4- OPK'nın ve P. iradesinin üstüne çıkmış
- 5- Tüzük çiğnenmiş.
- 6- P'ye karşı darbecilik yapmış
- 7- Darbecilik yaparak saygısızlık yapmış.
- 8- İşlendiği suç nedeniyle özeleştiriyi yapmamış.
- 9- Kendini P'ye sunmamış.
- 10- P'nin vereceği karara rıza göstermemiş.

Evet, ortada bir MK ve bu MK P'ye neredeyse her şey yapıyor. Ama kimse bu MK bu gücü nereden alıyor, bu MK'ya tüm bu kötülükleri yaptıran mantık, kültür, ideoloji hangi sınıfın ideolojisidir, hangi kültürün sonucudur? Kimse bunun temelini inmiyor, sistemleşen bu anlayış tarihsel sürecini irdelemiyor.

Düşünün ki bir MK darbecilik yapıyor ve 10'a yakın suç işliyor. Ama P. üye çoğunluğu veya MK çoğunluğu bunu P'ye karşı basit bir "saygısızlık" la değerlendirip geçiştirebiliyor. Oyle bir "saygısızlık" düşünün ki sınıf savaşımının sorunlarında, proletaryanın rolü ve önemine biçilen misyondan tutun da, Proletarya P'nin niteliğine, işleyişine, hukukuna, ordusuna, kurumlarına, halka, devrime karşı suç işlesin, darbe yapsın ve bunu temel bir anlayış olarak sistemleştirsün. P.P'ni parçalasın, devrimcileri, komünistleri silahsızlansın, hakkında ölüm kararları tutuklama kararları çıkarsın ve siz kalkıp bunu küçük bir "saygısızlık" olarak değerlendirin. Nerede bilim? Nerede MLM yaklaşımı?..

Sonra da aşağıdaki belirlemeleri yapın.

- 1- P'nin gösterdiği duyarlılık iyidir.
- 2- P'nin yürüttüğü eleştiriyi de doğrudur.
- 3- P. üye çoğunluğu MK kararına itiraz etmiştir.

4- Söz-konusu karar geçersizdir.

5- MK hatasını görmüştür.

Gerçekten de "MK" olarak adlandırılan kurumun kendi hatalarını-suçlarını gördüğünü düşünmek ve buna inanmak mümkün değil. Eğer böyle olsaydı söz-konusu suçların nereye tekabül ettiği görüldü ve özeleştirisini verirdi. Ancak durum bu değil. Zira suların durulması sonucu, namuslu, dürüst devrimciler birçok şeyi bazı yönleriyle görmüş ve tepki göstermişlerdir. Bunun sonucu olarak söz-konusu kararlar, eklektik, yüzeysel ve samimi olmayan yaklaşımlarla almıştır. Bunun özellikle görülmesi ve üzerinde durulması gerekir. Peki aynı mantık, aynı mantık sahipleri 18 Nisan darbesi öncesi 6 kişiyle P'ye darbe yaptıklarında, P'yi bilerek düşman karşısında yenilgilere açık hale getirdiklerinde, birçok değeri yok sa-

▼ *Dün MLM'lerin partinin birliğini koruma noktasında getirdiği çözüm önerilerini hizip diye nitelendirip proletarya partisini darbeleyenler aradan 1 yıl geçtikten sonra MLM'lerin dün söylediklerini tekrarlayarak kendilerinin darbecilik yaptıklarını itiraf ettiler.*

Partizan Sesi 1-15 MAYIS 1995

TKP(ML) Merkez Komitesi Olağanüstü 2. toplantı kısa kararları

Not: PTT kanalıyla elimize ulaşan ve kamuoyunu ilgilendiren bölümlerini kapsayan TKP(ML)MK Olağanüstü 2. toplantı kısa kararlarını okuyucularımıza olduğu gibi sunuyoruz.

MK 2. olağanüstü toplantısını 16.11.1994-31.12.1994 tarihleri arasında başarıyla gerçekleştirmiştir.

..... MK'NIN 2. TOPLANTI KARARLARI HAKKINDA

KARAR 46: MK'nın 2. toplantısında aldığı 3. karar değerlendirildi. MK'nın OPK delegelerini yargılamaya ve cezalandırma yetkisi yoktur. Ayrıca MK'nın kendi kendini veya herhangi bir üyesini cezalandırma yetkisi de yoktur. İşlenen suç partiyeye açması ve partinin kararını beklemesi gerekir. Bu durumda parti organı olarak ceza önerisini de sunabilir. Oysa MK, OPK delegelerini yargılamış, bu anlamda OPK'nın ve partinin üstündeymiş gibi davranmış, tüzüğü çiğnemiş, partiyeye karşı darbecilik yaparak saygısızlık etmiştir. Yapılması gereken, işlendiği suç nedeniyle özeleştiriyi yapmak, kendisini partiyeye sunmak ve partinin vereceği karara rıza göstermektir.

Söz konusu karar faydacı anlayışın ürünüdür. Bu konuda özeleştiriyi veriyoruz. Ayrıca kararda geçen "suç duyurusu", "tanıklar", "deliller" vb. terimler yanlış çağrışım yapıldığından kullanılması yanlıştır. (Oy birliği)

KARAR 49: 7. karar değerlendirildi. Kararda bunlardan (hizipçiler-Y.N) elebaşları hariç, geriye kalan partili ve aday üyeler özeleştiriyi yapmaları ve partinin değerlerini geri vermeleri halinde orduya dönülebilir" denilmektedir. Hizip başlarının parti saflarına dönmelerinin bu şekilde yasaklanması yanlıştır. Hizip başları da diğerleri gibi özeleştiriyi vermeleri halinde parti saflarına geri dönebilir. (Oy çokluğu)

(Not: "Parti saflarına" geri dönmekten bahsedilen partiyeye üye olmak değildir. Parti dar, parti safları geniş ve bütün yan örgütleri kapsar)

KARAR 50: 10. KARAR, İÇERİDİĞİ YANLIŞLAR NEDENİYLE ŞU ŞEKİLDE DEĞİŞTİRİLDİ. MAFYA HİZİBİ, HİZİP OLMASI NEDENİYLE "TKP(ML) OLARAK MUHATAP ALINMAYACAK VE TANINMAYACAKTIR. ANCAK BU KARAR, HİZİPÇİLERLE KİTLE İÇİNDE TOPLANTI DÜZENLENMEMESİ VE TOPLANTILARDA ONUN GERÇEK YÜZÜNÜN TEŞHİR EDİLMEMESİ ANLAMINA GELEZ. KEZA BU KARAR, İTİRAZIMIZA RAĞMEN, BİR EYLEM BİRLİĞİ PLATFORMUNA

yarak, pervasızca davrandıklarında bu, P'ye, halka, devrime, sınıfa sizin deyiminizle "saygısızlık" kapsamına girmiyor mu? Olmaz arkadaşlar! Böyle çifte standartlık olmaz. Madem duyarlısınız Bu duyarlılığınızın sınırlarını biraz genişletip sürece ve mantığın temel işleyişine bir baksanız iyi olacak.

Ne diyorlardı? "MK toplantısına gelmediler tasfiye ettik". Sen kimsin, kimi tasfiye ediyorsun? Kimi yargılıyorsun? Bu yetkiyi nereden alıyorsun, diye sormazlar mı? Evet MLM'ler sordu. Ve onlar tarihi misyonularını oynadı. Dolayısıyla darbeyi etkisizleştirmeye çalıştılar. P'de barınmalarının tüm koşulları ortadan kaldırıldı. P. bölündü. MLM mücadelelerine cepheden devam etti. Bir süre sonra da ve şimdi tamamen sınıf savaşımının sorunları ve P'nin sorunlarına yöneldi. Darbecilik ve tasfiyecilik artık MLM'lerin sorunu olmaktan çıkmıştır.

Darbecilik ve tasfiyecilikle mücadele görevi bugün darbeci saflarda kalan namuslu, dürüst arkadaşların sorunudur. Bunu temizlemek ve kendilerini bundan arındırmak zorundadır.

Proletarya kültürünün ahlaki şuna elverişli mi? "Dün dündür, bugün bugündür". Evet soruyoruz. Yanıtını vermeden önce tüm sağduyulu arkadaşları "MK 2. toplantı kısa kararları" dedikleri ve Mayıs-Haziran 94 tarihli (Sayı 90) "İKK" da yayımlandıkları (ki bunların bir kısmı aynı dönemde legal yayınlarda da çıkmıştı) söz-konusu kararları yeniden okumalarını istiyoruz. Evet okumalıdır. Orada makyavelizmi, orada yukarıda her an ne yapacağı belli olmayan kişiliğin ve mantığın somut açık sonuçlarını görecektirler.

Partizan Sesi'ndeki kısa kararlardan 47. kararda bakın ne diyorlar:

"Karar 47: Karar 6'da mafya hizibinin suçları sıralanırken, 30. maddesinde yer alan ".... sonuçta imhasına sebebiyet veren" biçiminde ifade edilmesi doğru değildir. "İmha" edilmenin tek nedeni değil, nedenlerden biridir. (Oy çoğunluğu) (P.S. kararlardan)

Güler misiniz, ağlar mısınız? Söz-konusu o kararda tam 53 tane suç sayılıyor. Ve bunların hemen hepsi aynı nitelikte. Aynı kişiliğin, aynı mantığın kurguları, iddiaları, hezeyanları. Ve orada "kendi kendilerini yakalatarak P'ye zarar verdiler" gibi abuk-sabuk şeyler de var. Tüm bunlar dururken sözde kendi hatalarını görmek, MK'nın çoğunluğu ya da bazı suç katarak yağdırmaya, özünü değiştirmeye kalkışıyor. Zorlandıkça zorlanıyorlar. Yapay

" hakkında şimdiye kadar söylenenleri şöyle genel hatlarıyla bir hatırlayalım. Hafızasını yitirmeyenler veya özellikle yitirenler! düşünmeli! Bir kısmını biz hatırlatalım:

- "Çete başlarının devletle işbirliği olmadığını kim söylüyorsa yalan söylüyor." (06. 05. 1994 tarihli MK imzalı genelgeden)

- "... P. mizin tavri ajan ve provakatorlere karşı ne ise, aynı tavri çete ve çetenin koruyuculuğunu yapan... unsurlara karşı da uygulanacaktır..." (genelgeden)

- "... Karşı devrimin uzantısı olan mafya çetesi...." (genelgeden)

- "Emperyalizm ve komprador burjuvazinin P'nin içindeki uzantısı olan mafya hizibine karşı tavrı al" (16 Mayıs 94. İl Semt komitesi)

- "... bu halk düşmanı mafya çetesi..." (İl İşçi Komitesi. 16. 05. 1994)

Evet bunları sayfalarca sıralamak mümkün. Ancak sorun bu değil. Sorun bugün kendine "MK çoğunluğu" diyen anlayışın P'ye, proletaryaya, devrime bakışındaki erozyonun görülmesi sorunudur. Hiçbir samimiyet belirtisi olmadan, hiçbir özeleştiril yaklaşım olmadan dün söylediklerinin hiçbir anlamı yokmuşçasına böylesine sorumsuzca davranması sorunudur. Gerçek hakkındaki duygularını tümünden yitirmesi sorunudur.

Ne deniliyor? "Hizip başları da özeleştiriyi yapip P. saflarına geri dönebilir" Çağrısı anlaşılır kılalım:

1- Devletle işbirliği yapmış ele başları P. saflarına (ama dar saflarına değil ha, sadece geniş saflarına) dönebilirsiniz.

2- "Ajan-provakator" ele başları P'nin saflarına dönebilirsiniz.

3- "Karşı devrimin uzantısı" ele başları P. saflarına dönebilirsiniz.

4- "Emperyalizmin ve komprador burjuvazinin uzantısı" ele başları P'ye dönebilirsiniz.

5- "Halk düşmanı" ele başları P'ye dönebilirsiniz.

6- "Katiller, kontralar, namussuzlar, alçaklar, çukurlar" dan oluşan ele başları ve onların "koruyucuları" P'nin safları (geniş safları) size açılır gelebilirsiniz.

İşte dedikleri. İşte tatarlı ve dürüstlük olsa bu gerçek dışı belirlemelerinin özeleştirisini yapıp hesabını verirdi. Dürüstlük budur. Bunun özeleştirisi yapılmadığına göre demekki iddiaları hala geçerli ve bu durumda kimler çağrılıyor.

Evet şimdi siz bir KP düşünün. Ve bu KP tüm bu halk ve devrim düşmanlarına saflarını geniş saflarını açıyor. Onlara çağrı yapıyor. Siz bir Komünist P. düşünün proletaryanın azılı düşmanları emperyalistlere, kontralara, katillere saflarına katılma çağrısı yapıyor, vs. vs.

Bu KP nasıl bir KP'dir? Bunun yanıtını bilen, verebilen, kimse var mı? Ey namuslu, dürüst insanlar, ey devrimciler, ey MLM'ler sizlere soruyoruz. Bizlere bir yanıt verin!

MLM'lerin yanıtı vardır. Bu bir KP değildir. Bu yukarıda anlattığımız ve hangi sınıf ve tabakaların olduğu tam olarak belli olmayan ucube bir kişiliğin, ucube bir kültürün arabeske bir düşünce bileşeninin sonucudur. Ve nerede ne diyeceğini, ne yapacağını bilemeyecek kadar erozyona uğramış bir kişilik bozukluğu, ideolojik yıkımın, politik çıkmazın ürünüdür.

Sonuç olarak: Ne demişlerdi? "P'nin kasası, cephaneliği, uçaksavarlarıyla, füzesiyle, minali tüfeğiyle, roketatıyla P'miz ve ordumu denetimindedir." (MK2. Toplantı kararı:12)

Evet doğrudur. Bunlar sizde kaldı. Daha doğru deyimle ifşa etmiş olduğunuz "darbecilik" le, hile ve entrikalar çevirip el koydunuz.

Ancak sizde kalmayan esas şeyin ne olduğunu hala kavrayabilmiş, anlayabilmiş değilsiniz. En büyük, en gerekli silahın politika olduğunu, MLM bilimi olduğunu, proletarya ideolojisi olduğunu hala anlamış değilsiniz. En büyük silahın "tank-top-tüfek" olduğunu varsayarak var olmaya çalışmak işte sonuçta "kontra"ları P. içine çağırarak kadar zavallılaşabiliyor, devrimden, KP'den, MLM'den uzaklaşabiliyor.

İşte sizde kalmayan ve Komünistlerin sahip olduğu ve en büyük silah denilen şey budur. Yani MLM'dir. Yani politikadır. Yani bilimdir. Bu yönelim proletaryanın, bilimin, MLM'nin yönelimidir. Sınıf savaşımının tüm sorunlarını çözebilecek yegane dinamizm budur.

... Ve size kolay gelsin!

Kavganın Güncesi

O ki
Ormanda tomurcuk
Tarla da tohum
Yağmurda damla gibidir
Tam bir dava neferidir
Devrim ruhuyla işler
Onun yüreği
Beyni ve elleri

...
Şan ile şöhet
Madalyon ile mevki
Onun için ne ki
Onun gözündeki
Zincirleri kuraktan
Bir yürüyüş eylemektir
Esirler dünyasında
Cenneti zaptetmektir

Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının partisi olan TKP(ML)'nin kurucusu ve önderi; hayatını halkımızın halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesine adanmış komünist önder İBRAHİM KAYPAK-KAYA yoldaşı artan sınıf kinimizle anıyoruz.

İbrahim yoldaş, bir köylü ailesinin çocuğu olarak 1949 yılında Çorum'un Alaca kazası Karakaya köyünde dünyaya geldi. İlkokulu oku-

Ser verip, Sır vermeyen yiğit

duktan sonra, 1960 yılında Eskişehir'de bulunan İkiöğretmen Okulu'na girdi. Ve 1965 yılında Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'na oradan da İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'ne geçerek öğrenimine devam etmeye başladı.

Burada sosyalizmi benimseyen gençlerin yönetimindeki FKP'nin önderleri Federasyonu'na (FKF) girdi. O bir yandan FKP'nin düzenlediği eylemlere aktif olarak katılan, diğer yandan da FKP içinde çöreklenen ve TIP'in revizyonist yöneticilerinin uzantıları sözde adaylıklara karşı mücadele ediyordu. 1967 yılında FKP'nin Çapa Yüksek Öğretmen Okulu Şubesi'ni kuran İbrahim yoldaş, TIP'e üye oldu. Fakat TIP içinde çöreklenen revizyonist yöneticilere karşı mücadele için bir zaman gözardı etmedi.

Anti-faşist, anti-emperyalist eylemlerde öne çıkan İbrahim yoldaş okulun gerici ve faşist yöneticileri tarafından okuldan uzaklaştırıldı. 1969-70'li yıllarda gelindiğinde İbrahim yoldaş, yalnızca öğrenci gençliğinin içinde değil, fakat kavgalarında işçilerle, toprak işçileriyle köylülerle, kalem tutan emperyalist omuzla, yani hayatını bir amaçla, bir fikirle, bir düşünceyle, bir kitleyle birleştiren bir kitlelerden kitlelere ML'nin çizgisiyle aktif olarak faaliyet gösteriyordu.

70'li yıllardaki şanlı 15-16 Haziran büyük işçi direnişi içinde bizzat yer alan ve bunun yenilgisini iyi değerlendiren, gerekli dersleri çıkaran İbrahim, Türk solu içindeki ayrışmaların giderek netleştiği bir dönemde PDA içinde yer aldı.

Aradan uzun bir zaman geçmeden PDA'nın faşist, revizyonist, reformist yüzünü gören ve bunu parti içinde yürüttüğü mücadeleyle mahkum etmeye çalışan yoldaş, o dönemin PDA yöneticileri tarafından boy hedefi haline geldi ve İbrahim yoldaş örgüt içindeki mücadelenin yolları tıkatılmaya çalışıldı.

Önder yoldaş, sağcı, revizyonist, ihanetin çemberi içinde döngüye giren PDA revizyonistlerine karşı proletaryanın kıvılcık bayrağını dalgalandırarak cepheden mücadeleye geçti. Şubat 1972 DABK kararı olarak bilinen kararlarla TİKKP revizyonizmine cepheden mücadele için İ. KAYPAK-KAYA önderliğindeki ML kadrolar proletarya partisini kurmak için harekete geçtiler. Ve Nisan 1972'de TKP(ML) oluşturuldu.

Eldeki az sayıda kadro ile dört bir yanda faaliyet içinde olan yoldaşlarımız, 1973 Ocak ayının 24'ünde Dersim Vartınik mezarındaki bir kömde, azıllı faşist Fahmi

ALTINBİLEK konusundaki jandarma müfrezesi tarafından kuşatılarak, kurşun yağmuru altına tutuldular. Kurşunlar Ali HASAN YILDIZ ve İbrahim yoldaşa isabet ettiğinden Ali Haydar YILDIZ şehit düştü. İbrahim'ide öldü sağdırlar. Diğer yoldaşlar çemberi yarıp uzaklaştıkları için düşman güçleri onların peşinden gitmeye başladı. Düşmanın uzlaşmazlığına fırsat bulan İbrahim yoldaş, yaralı vaziyette izini kaybettiler ve çevreden uzaklaştı.

Yaralı olarak 5 gün 5 gece aç, susuz ve çetin doğa koşullarına karşı komünist bir inanç, azim ve kararlılıkla mücadele yürüten yoldaş, yöreyi fazla bilmediğinden uzaklaşamadı. 29 Ocak günü yol sormak için gittiği bir köyde gerici bir öğretmen ve bazı köylülerce bitkin ve savunmasız vaziyetteyken yakalandı ve düşmana teslim edildi.

İbrahim yoldaş, 3,5 ay boyunca süren işkence sonucunda en güçlü olduklarını sandıkları işkencehanelerde düşmanı yenilgiye uğrattı. Düşman içine düştüğü zavallılığı ve acizliği sonucunda Mayıs ayının 18'inde onu kurşuna dizerek alçakca katletti.

O, düşünceleriyle her an, her dakikada mücadelemizde yaşıyor ve yaşayacaktır.

tarihten kısa kısa olaylar

● Paris Komünü'nün düşüşü

Paris komünü 73 gün kadar kısa bir süre zarfında 28 Mayıs 1871 tarihinde devrimci güçlerin yenilgisiyle sonuçlanmıştır. Çok kısa bir süre işçi sınıfına ilk iktidar deneyimi yaşatan Paris komünü dünyada geniş yankılar uyandırmış ve proletaryaya deneyimler bırakmıştır.

● Kamboçya Demokratik Cumhuriyeti kuruldu

Önce Fransız daha sonrada Amerikan emperyalistlerine bağlı kalan ve sömürülen Kamboçya halkı yıllarca verdikleri ulusal kurtuluş mücadelesinden sonra 17 Mayıs 1975 yılında emperyalistlerin işgalinden kurtularak Kamboçya Demokratik Cumhuriyeti'ni kurdular.

PKP Halk Savaşı'nı başlattı

17 Mayıs 1980'de Peru Komünist Partisi (PKP) emperyalizm, komprador kapitalizm ve yarı feodalizmin sömürü ve baskısını yıkmak için dünya devrimi ve onun hizmetçisi olma vesilesi ile birlikte proletarya ve halkın devlet iktidarını alması ve demokratik devri-

mi yükseltmek için silaha sarıldı. 17 Mayıs, isyancıların açtığı kıvılcık bayraklar ve orak-çekicinin ilan ettiği başta yoksul köylüler olmak üzere halka "İsyan etmek meşrudur" ve "İktidar namlunun ucundadır" çağrısıyla, silah elde kalkmak için, Andlarda şenlik ateşleri yakmak ve dağı sarsmak için kırlarda ve Peru'nun karışık coğrafyasının her köşesinde yeni bir tarihi yazmak için, eski zulüm düzeninin köhnemiş duvarlarını yıkmak için, tepeleri zaptetmek için, elde silah, gökkubede fırtına estiren yeni bir şafağı almak için meydan okuyucu mücadele günüdür. PKP önderliğinde başlayan halk savaşı ilk yıllarında (1981-1982) gerilla savaşının ve halk komitelerinin filiz verdiği, işçiler, köylüler ve küçük burjuvazinin yeni politik iktidarını işçi-köylü ittifakını temel alan

proletarya önderliğinde ve proletarya partisi vasıtasıyla birleşik bir diktatörlük oluşturduğu yıllar olarak görünüyordu. 1983'den sonra halk savaşını geliştiren PKP, kırdan şehire halk savaşı stratejisi uygulayıp, askeri faşist cuntaya büyük darbeler vurdu. Peru devleti karşı-devrimci savaşını tasmamasından boşandı ve onun Silahlı Kuvvetler'i faşist saldırılarla halkı sindirmeye çalıştı. Binlerce insanın hayatına kıydılar ve binlerce insanı gözaltına alıp yok ederek öldürdüler. Halk Gerilla Ordusu (daha sonra adı Halk Kurtuluş Ordusu olarak değiştirilmiştir) gerillaları esasta köylü halktan aldığı güçle gerilla sayısını artırdı ve mücadeleyi savuşturarak yükseltti. Halk ordusu gerillalar 1981 yılında 1000 kişilik gerilla gücüyle ilk büyük askeri hareketi gerçekleştirerek bir

polis merkezine saldırdı. Daha sonra gerillalar Mart 1982'de Peru'da büyük yankı uyandıran bir eylem gerçekleştirdi, eyaletin başkanı Ayacucho'yu bir kaç saat için de olsa işgal ederek şehir hapishanesindeki tutukluları serbest bırakmayı başardı. Şehir merkezlerinin elektriklerini kesmek, toprak ağalarını ve polisle işbirliği içinde olan kişileri öldürmek PKP gerillalarının belirgin eylemleriydi. Faşist Peru hükümeti gelişen mücadeleyi engellemek için ülke genelinde terör estiriyor ve devrimci-demokrat insanları sindirmeye çalışıyordu. 12 Eylül 1992 yılında PKP Başkanı Abimael Guzman'ın esir düşmesine ve ülkenin üçte ikisinde sıkıyönetim olmasına rağmen halk savaşı bugün de sürüyor ve gericiğe büyük darbeler vuruyor.

★ yeşermek üzere toprağa düşenler ★

Kazım Çelik
(20 Mayıs 1987)

12 Eylül 1980'de Askeri Faşist Cunta (AFC) bir karabasan gibi çöküyordu ezilen halkların üstüne. Tarihte eşi görülmedik hummalı bir saldırı gerçekleştiriyordu faşizm. Halk hareketleri, zulümle sindiriliyor, devrimciler, komünistler katlediliyordu. İşçi önderliğine soyunan palavra kahramanların hepsi azgın saldırılar karşısında mevzilerini terk ederek Avrupa'nın "güvenlikli" kentlerinde alıyorlardı soluklarını. Emekçileri zalimin zulmüyle başbaşa bırakarak.

Proletaryanın ve emekçi halkın gerçek önderleri ise dış dış mücadelede ısrarlı kalarak mevzilerini terketmemiştir. Kavgayı geliştirip güçlendirmek için boşalan yerleri doldurmaya milyonlarca sıra neferi bekliyordu.

Bu süreçte TKP(ML)'nin üçüncü Genel Sekreteri Kazım ÇELİK ve yoldaşları Kürdistan dağlarında faşizme karşı mevzilerini genişletmek için ve

önder kadroların şehit düşmesiyle oluşan boşluğu gidermek için dağların doruklarına proletarya partisinin bayrağını diktiler.

Takvim 20 Mayıs 1987'yi gösterirken, TİKKO gerillaları ile faşizmin kolluk güçleri arasında çıkan çatışmada proletaryanın bir öğretmeni daha katılıyordu şehitler kervanına. KAZIM ÇELİK ve yoldaşları, Hıdır AYKIR, Cihan TAŞ, Müslüm EMRE, Ali KAYADOĞAN şehit düşmüşlerdi.

İsmail Oral
(19 Mayıs 1991)

Lise yıllarında devrimci düşünceyle tanışan İsmail ORAL 12 Eylül öncesinin mücadele döneminde (ML) saflarda aktif rol aldı. Faşizmin kanlı döneminde mücadele sürdürme zorluğunu o da kavramıştı. 12 Eylül AFC'sinin devrimcilere azgınca saldırdığı dönemde İsmail yoldaş, yakalanmış, 45 gün süren işkenceye kalarak oradan da cezaevine gönderilmişti. Üç yıl aşkın bir süre aktif mücadele eden uzak biriktirildi. Zindan yaşamının vermiş olduğu birikimi, çok geçmeden pratikçe

uygulanmanın ustalığını sergileyen İsmail yoldaş, Proletarya Partisi'nin gençlik örgütlenmesinde yer aldı. P.P'sinin, kendi gençlik örgütlenmesi tarihinde ilk defa bu denli sağlam örgütlenmiş, sağlam çekirdekler yetiştirmiş ve ülke çapına yayılmıştı. Bu İsmail'in eseri idi. Nitekim o eser mücadeleye alanlarında artık ses veriyor, vermeye devam edecek.

Komünist önder İsmail ORAL'ın şanlı mücadele azmini gören cellatlar, çareyi 19 Mayıs 1991'de yoldaş HATİCE DİLEK'le birlikte İstanbul Hasanpaşa'daki bir evde katlederek buldular. Yoldaşların anısı mücadelemize yol gösteriyor. Saygıyla anıyoruz.

Sinan Cemgil
(31 Mayıs 1971)

12 Mart öncesinde devrimci gençlik hareketinin önde gelen isimlerinden ve TÜRKİYE HALK KURTULUŞ ORDUSU (THKO) kurucularından Sinan CEMGİL, 1968'te yoğunlaşan öğrenci eylemlerinde ODTÜ içindeki mücadelesi ve sevilen kişiliğiyle üniversitedeki hareketin doğal önderi konumuna yükseldi.

12 Mart Muhtıması verildikten sonra arkadaşlarıyla birlikte Ankara'ya terkeden Cemgil, 7 Mart'ta Deniz

Gezmiş ve Yusuf Aslan'ın Gerek'te yakalanmaları üzerine Adıyaman'ın Nurhak dağlarına çıkarlar.

Faşist devletin kolluk güçleriyle girdikleri çatışmada, 31 Mayıs 1971 günü Alpaslan ÖZDOĞRU ve Kadir MANGA ile birlikte Nurhak dağlarında şehit düşerek devrim yolunda ölümsüzleştiler.

Ferhat Kutay

Ulusal Kurtuluş Mücadelesi içerisinde faaliyet yürüttüğü alanlarda kitleler üzerinde güçlü bir etki bırakabilen ve yoldaşları arasında da saygınlık kazanabilen Ferhat KUTAY, yapıcı özelliklerinin yanısıra sabırlılığı, yaratıcılığı ve zorluklar karşısında yılmayan kişiliğiyle örnek alınan bir devrimciydi.

Diyarbakır işkencehanelerindeki direnişin adı olan Ferhat KUTAY ve arkadaşları Eşref AYNAK, Nəcmi ÖNDER, Mahmut ZENGİN faşizmin gözü dönmüş bir şekilde gerçekleştirdiği cezaevi saldırılarını protesto için kendilerini yakarak Diyarbakır zindanlarındaki vahşeti dünyaya kamuoyuna duyurdular.

16-31 MAYIS ŞEHİTLERİ

CIHAN ÇELEBİ 27 MAYIS 1980/ İSTANBUL
HASAN CABAT 28 MAYIS 1989- ANKARA
REFİK YAŞAR 28 MAYIS 1991 (PALU)
KUMREYİ CIHAN 28 MAYIS 1991 (PALU)
YUSUF EKİCİ 28 MAYIS 1991 (PALU)
YILMAZ SAĞDIÇ 28 MAYIS 1991 (PALU)
HASAN TOY 20 MAYIS 1991 TOKAT/ ALMUS
AYDIN YILDIRIM 20 MAYIS 1991 TOKAT/ ALMUS
ALİ EKBER ATMACA 28 MAYIS 1992 ARTVİN
MEHMET (KOD ADLI) 28 MAYIS 1991
KUMRU (KOD ADLI) 28 MAYIS 1991
MEHMET YAŞAR 18 MAYIS 1992
TUNCAY BALI MAYIS 1977
EROL DOĞAN MAYIS 1977
HAMİT ASLAN isimli yoldaşlar devrim şehitleri kervanına katıldılar. Mücadeleleri kavgamıza ışık tutacak.

Genelev kadınlarına sendika

Şon günlerde genelevlerdeki kadınlar, sendikalaşma talepleri doğrultusunda bir dizi eylemlilikler gerçekleştirdiler.

Genelevlerdeki kadınların bu taleplerine ilk yanıt Emek-İş'ten ve DİSK'e bağlı Genel-İş'ten geldi. Genel-İş sendikası Genel Sekreteri Atilla Öngel, kadın ticaretinin kurumsallaştığı bir resmi yapı içinde, genelev kadınlarının patronlarını vergi rokertmeni yapacak ölçüde sömürdüklerini belirtti.

1593 sayılı Umumi Hıfzısıhha Kanunu uyarınca genelevlerde çalışan kadınların, toplumdaki ekonomik, sosyal ve psikolojik problemlerin en çarpıcı göstergelerinden biri olduğunu ifade eden Öngel, sayıları 3 bin civarında olan bu kadınların çağdaş bir sosyal hukuk devletiyle asla bağdaşmayan bir konumda tutulduklarını vurguladı. Ayrıca Atilla Öngel kadınların bu durumlarından kurtulmaları için sosyal güvenlik haklarının verilmesi gerektiğini

▼ **İzmir'de hayat kadınları, muayen ve tahlil ücretlerinin artırılmasını protesto amacıyla geçtiğimiz haftalarda boykot başlattılar.**

söyledi.

Burjuva- feodal-faşist baskıların yoğun olarak yaşandığı ülkemizde kadınların ezilmediğini ve sömürmediğini kabul etmeyen

yok gibidir. Halkın üzerinde estirilen terör (baskı, işsizleştirme, zam, zulüm, açlık, katliamlar) halkı günden güne yoksullaştırmakta ve neticesinde ahlaksal çö-

küntüyle karşı karşıya bırakmaktadır. Hayat kadınlığının, sapıklığın, hıfzısıhha ve dolandırıcılığın had safhaya ulaşmasında devletin içine girdiği ekonomik ve siyasi çıkmaz esas nedendir. Zira TC kendisine muhalif tepki göstermeyecek insanlar şekillendirmede ahlaksal çöküntüyü hoş görmekte hatta önünü açmaktadır. Keza onun için "terörist" olmayı ne olursanız olun demektir.

Hayat kadınlığını da bu çerçevede ele almak gerekir. Hayat kadınlarının sendikal ve sosyal güvence hakkını meşru görürken, kadınlarımızın bu tür insanlıklarını ve onurlarını ayaklar altına alan bir sektörde yer almaları gerektiğini vurgulamak gerekir. Önemli olan kadınlarımızın insanlık onuru ve insanca yaşama hakkını savunacakları mücadele içinde yer almanın olduğu bilince çıkarılmalıdır. Aksi takdirde verilen sendikal hak ve özgürlüklerin kısır döngüsü içinde kalınacaktır. ■

Omuz Omuz

Gülistan Deniz

Mücadelede omuz omuzla-

Toplumun yarısını kadınlar oluşturuyor. Bu "göğün yarısı" demektir. Diğer yarısını erkekler oluşturuyor. Her ikisinde toplumu, göğü tamamlıyor. Biri olmadan diğeri olmaz. Bunlar toplumu oluşturup toplumsal üretim ve yaşamı birlikte sürdürüyor. Tarihsel olarak topluma ortak emekler ve değerler katarak, yaşamı güzelleştirerek günümüze gelmişlerdir. Acalara, zorluklara birlikte katlanmışlardır. Bugünün burjuva-feodal faşist baskılarına birlikte maruz kalıp, göğüslemekte ve sermaye sınıfının sınıf egemenliğine son verip giderek sınıfsız, sömürsüz özgürlükler dünyasını birlikte kuracaklardır.

İyisiyle, kötüsüyle yaşadığımız dünyanın sorunlarını birlikte yaşıyoruz ve birlikte geçiyoruz. O halde birlikte yön göstereceğiz, müdahalede bulunacağız ve geleceğimizi inşa edeceğiz.

Yaşadığımız toplum özel mülkiyet sistemidir. Sınıflı toplumdur. Baskının binbir çeşidiyle doludur. Sömürü ve zulümün egemen olduğu, hükümdarlık sürdürdüğü bir toplumdur. Emperyalizmin desteğinde yarı-feodal burjuva bir toplumdur. Faşizmin hüküm sürdüğü bir sistemdir. Temelde birbirleriyle uzlaşamayacak olan iki düşman sınıf var: işçi ve emekçiler ile feodal, büyük burjuva sınıfı! Bir tarafta kuvvetin (işgücü) ve emeği ile geçinen sınıf ve tabakalar, diğer tarafta bunların emeklerinin sirtından saltanatlarını sürdüren kanemici, sömürücü sınıflar. Bir tarafta hemen herşeyden, mahrum kalan, ezilen sınıflar, diğer tarafta hiçbir toplumsal değerlere ve herşeyin en iyisini yaşayan ve mülkiyetine geçiren, feodal burjuva sömürücü sınıflar. Bir tarafta üretilen tüm maddi değer ve güzelliklerde, mahrum bırakılıp emeğini yabancılaştırılan açlar ordu-su işçi ve emekçiler, diğer tarafta ezerek, sömürerek, çalarak şişenler, çalıp sömürerek, ezerek şişen para çuvalı sömürücüler. Bir tarafta emeği toplum ve toplumun gidişatına ilişkin en ufak bir söz ve örgütlenme hakına "sahip olmayan" yani mahrum bırakılan modern köle işçi ve emekçiler, diğer tarafta bu modern köleler "adına" konuşan, örgütlenmiş ve tepeden tırnağa silahladılmış güçlerle ayakta duran katil ve katil başları sürsüz sömürücü sınıflar...

Bu toplum böyle doğmadı! Hayvan aleminden insan alemine geçişte böyle değil, ilkel toplum boyunca böyle değildi. Kadımla, erkeğiyle, yaşısıyla, çocuğuyla kimse kimseyi ezmiyordu, sömürmüyordu, hor görmüyordu. Bütün insanlar yaşadığı toplumun birer ferdi olarak, üretebilecek olanlar üretiyor ya da doğanın hazır nimetlerini topluyor, ihtiyaca göre bölüşerek ortak tüketiyorlardı. Kimse kimsese baskı ve zulüm yapmıyordu. Yani bugünkü sistem gibi böyle gelmemişti, bu böylede gitmeyecekti. Birçok toplumsal sistemden geçmiştir. Belli bir evrede tarihin çöplüğüne atılmıştır. Bu mevcut feodal, burjuva faşizmin egemen olduğu topluma böyle kalmayacaktır, böyle gitmeyecektir ve kaçınılmaz olarak yıkılacaktır. Ama kendiliğinden değil. Yine tarihsel süreç içinde ama mücadele sonucu. İstesek te istemekte, bu mücadele vardır, sürüyor ve sürecektir de. Ama bilinçli bir mücadele ile bu süreç daha da hızlanacaktır.

Mevcut toplumda bir dizi haksızlıklar, baskılar, eşitsizlikler vs. vs. vardır. Bunun yaratıcısı ve sorumlusu özel mülkiyet sistemidir. Sömürücü sınıflar ve devletlerdir. Bu sömürü ve baskılara kadınlarda erkeklerde maruz kalıyor. ■

1992 YILINDA GÖZALTINDA KAYBEDİLEN HASAN GÜLÜNAY'IN EŞİ BİRSEN GÜLÜNAY

'Örgütlü bir güçle kayıplara set çekelim'

- Eşinizin gözaltında kaybolma sürecini anlatır mısınız? Ne tür girişimlerde buldunuz ve kaybettirilmesinde ne gibi duygular uyandı?

20 Temmuz 1992 pazartesi günü evden ayrıldıktan sonra o akşam eve gelmedi. Gözaltına alındığının 3. günü bizi telefonla arayan bir şahıs arkadaş olduğunu söyledi. Hasan'ın gözaltında olduğunu onu her yerde aramamızı söyledi. Daha sonra bizde Halkın Hukuk Bürosu'na, oradan da Terörle Mücadele Şubesi'ne gittik. Gözaltında böyle biri yok denildi. Karakolları aradık, İHD'ye, sosyalist basına başvurduk. DGM'ye suç duyurusunda bulduk. DGM "bizde bu isimde gözaltı kaydı yok" dedi. İstanbul Cumhuriyet Savcılığına, İl Jandarma Komutanlığına, SHP İl Başkanlığına, Ercan Karakaş'a, Gündem Gazetesine başvurduk. Daha sonra Ankara'ya gittik. Ankara'da bazı bakanlar ve milletvekilleriyle görüştük. Eşimle ilgili bilgi ve gazete kopyalarını dosya halinde çoğaltarak bir çok yere verdik. Bir hafta önce dosya verdiğimiz, bakan, ilgileneceğini söyledi. Ancak daha sonra gittiğimizde "buyrun niçin geldiniz?", "Hangi Hasan? gibi sorularla o an için ilgili görülmese, sonuçta TBMM çatısı içinde devletin çanak yalayıcısıydılar. Hiçbir şahsın bize yardımcı olmayacağını anladık. Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'na başvurduk. İHD açlık grevi (10 gün)sürecinde Yeni Demokrat Kadınlar bizi yalnız bırakmadılar.

Ta ki başıma gelene dek insanların gözaltında kayıp edildiğini bilmiyordum. Yani toplumsal olaylardan uzak bir yaşam sürüyordum. Eşim işkencede acı çekerken, bizlerde dışarda onunla birlikte o acıları yaşadım. Sanırım en kötüsü insanın, yakınının, sevdiğinin, oğlunun veya kızının ne ölüsünü ne de dirisini sonsuza dek göremeyeceği, bir mezarının dahi olmaması. Ama ağlamak, dizlerini dövmenin pek bir işe yaramayacağını biliyordum. Onu aramak için başlatılan arama çalışmalarına yılmadan umutsuzluğa kapılmadan, bu işin yakın takipçisi olarak katılmak gerektiğini anlıyordum. Ve de öylede yap-

Birsen Gülünay eşini (küçük resim)nden yaklaşık 4 yıldır haber alamıyor

tım. Ama onun yokluğu yüreğimde derin bir yaradır.

- Eşinizin kaybolmasından önceki ve kaybolmasından sonraki yaşamınız nasıl bir süreç izledi?

- Eşim kayıp edilmeden önce kendi halinde, hiçbir şeyden habersiz, sıradan bir ev kadınıydım. 4 çocuk annesiyim. Ev işi dışında hiçbir işle uğraşmazdım. Zaten 4 çocuk ve ev işi bütün gününü alıyor insanın. Yaşamın gerçekliğinden uzak tüketici konumdasın. Dışarda çalışmak yok, sosyal yaşamdan uzaksın. Ot gibi bir yaşam biçimi.

Eşim kayıp edildikten sonra yaşam biçimimde çok büyük değişiklikler oldu. Önce eli kanlı katilleri tanıdım. Süreç içerisinde devrimcilerle tanıştım ve insanlara, düşünceye, ilgi ve sempati duymaya başladım. O güzel insanlarla bir arada olmak istiyordum. DKÖ'lerdeki arkadaşlar bana destek oldular. Beni yalnız bırakmadılar. Oysa yaşam ne kadar zorluklarla doluymuş. Tabi ki insan bunları dört duvar arasında kalınca öğrenemez. Hasan'ın ölümünden kısa bir süre sonra faşist devletin gerçek yüzünü tanıdım. Eşimin vermiş olduğu mücadeleye saygı duyuyorum. Benimde alanlara çıkıp insanların sesine ses katmam gerektiği bilincine vardım. Artık bunun başka yolu yok. Gün mücadele günümüştü. Bizler mücadele etmediğimiz sürece o güzel günleri aydınlık yıllara kavuşamayız.

- Hasan Ocak'ın kaybettirmesini protesto eden ve sağ bu-

lunulmasını talep eden eylemliliklere başından beri katıldınız. Bu eylemliliklerdeki duygularınız neydi ve neler yaptınız?

- Hasan Ocak'ın kayıp olduğunu duyduğum da onun ailesinin neler hissettiğini anlayabiliyordum. Çünkü aynı acıları yaşadım. Kayıp edilmeye çalışılan insanın ailesinin yanında olmak gerekir. Yapılan eylemliliklere bizzat katılmak gerekir diyorum. Bu kayıp olaylarında istediğim şey şudur. Devrimci demokrat insanları, ideolojisi ne olursa olsun yakından takip edip, onlara sahip çıkmalıyız. Onları katleden güçlerin hiç olmadık yerde bizlerin karşısına çıkması çok uzak değildir. O yüzden bu günden cellatların karşısında örgütlü bir güç oluşturursak, bir dahaki kayıpların önüne set çekeriz.

Ankara'da ilk gittiğimiz yer İHD oldu. Daha sonra sendikaları doluştuk. H. Ocak'la ilgili yapılacak eylemliliklere katılmaları yönünde taleplerimiz oldu. TBMM'de Kamer Genç'le görüştük. Kamer Genç devletin uygulaması dışında insanlık dışı muameleyi onaylamadığını söylerken, yapılanlara sessiz kalarak o da yapılanları onaylıyor. O süreçte HAVAŞ işçilerinin Ankara'da olduklarını öğrenmiştik. HAVAŞ işçi temsilcisiyle görüştük. Onlarla birlikte bizler de meclise kadar heyet olarak yürüyelim dedik. Kabul etmediler. Daha sonra HAVAŞ işçilerinin Ankara Güven Park'ta basın açıklaması oldu. Bu arada diğer arkadaşlar radyoları dolaşarak H. Ocak'la ilgili programları çıkıyorlardı. HAVAŞ Şube müdürü bize konuşma izni vermedi. Bizler de onları protesto etmek için gözaltında kayıpları protesto nitelikli yazıların olduğu, tişörtlerimizle sokakta yürüdük. Bir süre sonra gözaltına alındık. Daha sonra Emine Ocak'la birlikte tutuklanıp, cezaevinde 15 gün kaldık.

- Bu eylemliliklerin sana öğrettiği ne oldu? Bundan sonra neler yapılmasını istiyorsunuz?

- Pratik, insana çok şey öğretiyor. O kısa süreç beni belli oranda bir örgütlüğe soktu. Devrimci mücadeleye daha sık katılmak gerektiğini düşünüyorum. Bunun başka yolu yok. Biz ol-

sakta olmasakta mücadele sürüyor. Yaşadığımız süreç içerisinde mücadelenin bir parçası olmak zorundayız.

Kendine devrimciyim, demokratım diyen arkadaşlar eşlerinin önünde engel olmasınlar. Gözaltında kayıplara yargılı, yargısız infazlara, açlık grevlerine, anmalar, devrimcilerin cenazelerine, cezaevi protestolarına yani yapılan tüm eylemliliklere eşlerini de getirsinler. Onları dört duvar arasına mahkum etmesinler. Devrimcilerle sahip çıkmak, bizlerin görevidir.

- EKB'nin 28 mayısta Analar Kurultayı var. Özeldede şehit ve tutsak aileleri, genelde tüm emekçi aileleri ve anaları örgütlü mücadeleye çekip, şehit ve tutsaklara örgütlü sahip çıkmayı hedefleyen bir çalışmaya var. Böylesi bir çalışmayı nasıl değerlendiriyorsun? Senin durumunda olanlara ve tüm duyarlı insanlara nasıl bir çağrıda bulunmak istersin?

- Analar Kurultayı'na bir kez Ankara'da katılmıştım. Kurultaya katılan anaların birbiriyle tanışıp kaynaşması açısından olumlu. Bu kurultay, şehit, tutsak, kayıp ailelerinin yanısıra; çocuğu tutsak, kayıp, şehit olmayan analarında yüreğinde hissetmeli. Kurultayın amacı ailelerle birlikte, örgütlü bir güç oluşturmak. Analarımız artık yorulmuş benziyorlar. Tabi bunda uzun yıllar cezaevinin kapısını aşındırmanın etkisinde var. Daha sonra oğlu veya kızı içerden çıktıktan sonra bir daha kitle örgütlerine gelmiyorlar. İşte tam da burada, DKÖ'deki arkadaşlara daha çok görev düşmektedir. Kurultayın amacı çok yönlü olmalı. Yükselen toplumsal muhalefette anaların aktif olarak yer almaları gerektiğini anlatmak gerekir.

- Son olarak söylemek istediğin şeyler var mı?

Şunları söylemek istiyorum; mücadeleye devam ediyor; bizler istediğimiz kadar, kendimizi dışarıda tutsak da, yerimizde saksak da dışarda koskoca bir dünya var. O yerinde durmuyor. Herşey çok çabuk geliyor ve değişiyor. Süreç ayak uydurmak zorunda. Bizler kurtarılmak için kendi ellerimizle, kendimizi dışarıda tutmayalım. ■

dünyadan kısa... kısa... kısa...

Deng'in Çin'i çöküşte

Dış Haberler Servisi- "İki ayak üzerinde yürümek" di-yordu Mao Zedung. Esas olan buydu çünkü. Sanayi ve tarım, Çin Halk Cumhuriyeti'nin iki ayağıydı ve eşit geliştirilmeliydi.

Oysa Deng Siao Ping ve Hua Kao Feng kliği, "Sanayi!", "Sanayi!" diye bağırıyor, köylüyü adeta unutuyorlardı.

Deng, 1978'de iktidarı gaspettiğinde ilk iş olarak Mao'nun Halk Komünleri'ni dağıttı ve köylüler arasında ye-

niden özel mülkiyeti tesis etti. Böylece, zamanla büyük toprak sahipleri, kendileriyle rekabet edemeyen küçükleri yuttular. Yeni toprak ağaları türüyordu artık...

Bugün, Çin'in 800 milyon köylüsü kara kara düşünüyor. Örneğin, Yangze Irmağı delta-sında tarım yapan 44 yaşındaki Chen Sanlian, "Pirinç başbelası" diyor. 19 mu'luk (yaklaşık 1,3 hektar) toprağını tamamen üzüm bağına çevirmiş. Çünkü, Deng'in "Temsilcilik sistemi" köylüyü daha da sefalete itmiş. Bu sistem altında köylü, tarım taşeronlarına teslim ediliyor. Devlet, bu taşeronları muhatap alıyor. Deng, toprağın mülkiyetini bireyselleştirdiği halde, tahıl ticareti tekeli devlete ait. Böylece bürokratlar vurgun üstüne vurgun vuruyor ve tabii üreticiye düşük fiyat veriyor.

Deng iktidara geldiğinden bu yana, 110 milyon köylü şehirle-re göçmüş. Bugün ise, yıllık ortalama 15 milyon köylü şehre göçüyor. Bu yüzden, şehirlerde düşük-ücret sistemiyle çalışan fabrikalar artıyor. Köylülerin toprakları terketmesi ve bakımsız toprakların bu yüzden kaybedilmesi de sözkonusu. Deng iktidarı yönetimi altındaki Çin, 3,9 milyon hektar toprak kay-

▼800 milyon Çin köylüsü kara kara düşünüyor. Deng'in revizyonist politikaları sonucu tarım alanlarını terkeden 110 milyon köylü şehre göçtü.

10 kilometrekarelik parkları da unutmamak lazım.

Bugün dünyanın tahıl ambarı Çin açlıkla karşı karşıya. Tarım ayağı sakat, kapitalist bir devlet ne kadar yürüyebilirse, Çin burjuva devleti o kadar yürüyecek. Ne rastlantıdır ki, Çin'deki büyük köylü isyanları da hep tahıl ve açlık yüzünden çıkmıştı. Çin'in düşük-ücret girdabındaki aç işçisi ve köylüsünün Başkan Mao'nun ihtilalci yoluna her zamankinden çok gereksinimi var.■

Chirac başkan

■ Dış Haberler Servisi-Fransa'da 7 mayısta yapılan seçimleri, Cumhuriyet İçin Birlik Partisi adayı Jacques Chirac kazandı. Anket verilerine dayanan resmi olmayan rakamlara göre Chirac oyların yaklaşık % 52'sini aldı. Chirac'ı Fransa'nın en önemli sorunlarından işsizlik oldukça uğraştıracağı benziyor. Zira ülkedeki 3 buçuk milyon işsiz, patlamaya hazır barut gibi. Bunu iyi bilen Chirac, işsizlik sorununu ilk etapta ele alacaklarını duyurdu. Ülkedeki sendikalar ise, bu tür ciddi sorunların askıda tutulması halinde ülkenin 1968 Mayıs'ındakine benzer olmasa bile "emekçilerin sokağa dökülebileceği" bir hal alacağı uyarısında bulunuyorlar.

Belfast'ta uzlaşma sinyali

■ Dış Haberler Servisi-İngiltere hükümeti ile IRA'nın siyasi kolu Sinn Fein temsilcileri, 10 mayısta masaya oturdular. Görüşmeye İngiliz hükümetini temsilen Kuzey İrlanda Bakanı Michael Ancram ile Sinn Fein'in Garry Adams'tan sonra iki numaralı ismi, Martin McGuinness katıldı. İngiliz hükümeti, hiç olmazsa bir "iyi niyet gösterisi" olarak silahların bir kısmının bırakılmasını teklif ederken, McGuinness bunun mümkün olamayacağını belirtti. İngiliz hükümeti tarafından toplantı öncesi yapılan açıklamada, bunun sadece bir öngörüşme olduğu, IRA silahlarının en azından bir kısmını bırakmazsa, ana görüşmelere geçilemeyeceğini ifade edilmişti. Sinn Fein'in bu görüşmeyi bu şartlarda kabul etmesi dikkat çekti.

Tarımın, özellikle de tahıl üretiminin önemini anlatan bir afiş.

ABD-İran çelişkisi büyüyor

Dış Haberler Servisi- ABD Başkanı Bill Clinton'un, 30 nisan gecesi Dünya Yahudi Kongresi'nde verilen bir yemekte, "Bir numaralı terör ihracatçısı" ithamında bulunduğu İran'la tüm yatırım ve ticaret ilişkilerini keseceğini açıklaması, ABD-İran ilişkilerinde yeni bir dönemin başlayacağı sinyallerini verdi. Clinton, "İran nükleer silahlar kazanma peşinde kosmaya devam ederken daha fazla bir şey yapmamak felaket olur" ifadesini kullandı.

Clinton'un bu ambargo kararının hemen ardından Tahran'dan sert açıklamalar geldi. İran Devrim Muhafızları (Pasdaran) Komutanı General Mohsen Rezai, ABD ile askeri çatışmanın kaçınılmaz olduğunu ve orduya "savaşa hazır ol" talimatı verildiğini bildirdi.

Öte yandan, ABD'nin ambargo kararı, Batılı emperyalistlerden pek destek bulmadı. İngiliz hükümeti konu hakkında suskun kalmayı tercih ederken, Avustralya, Clinton'un çağrısını reddettiğini duyurdu. Kanada

betti.

İki ay önce, martta yapılan "Ulusal Halk Kongresi"nde, parlamenter Xu Linmu "Şensi vilayeti büyüklüğünde toprak kaybettik" dedi. "Aynı zamanda" diye ekledi Linmu, "Nüfusumuz 133 milyon arttı, ki bu Jiangsu ilinin nüfusu kadardır".

Sadece geçen yıl, Çin'in ekebilir arazisi 420 kilometrekare azaldı. Çünkü kırsal alanlarda yaklaşık 3 bin "endüstri tesisi", plansız kentleşmeden dolayı binlerce konut yapıldı. Tabii

Pentagon kararı, Kazakistan'dan İran'a 500 kilo zenginleştirilmiş uranyum gönderildiği iddia ediliyor.

lamcılar tarafından gerçekleştirildiğini söyledi. Japonya da, İran'a vermeyi vaadettiği 542 milyon dolar tutarındaki krediyi süresiz ertelediğini açıkladı.

Bu arada Moskova'ya giden Clinton, Rusya Devlet Başkanı Boris Yeltsin'le görüşerek bir anlaşmaya vardı. Bu anlaşma sonucu, Rusya, İran'a nükleer silah üretimi için vereceği gaz ayırıştırıcısını ve bazı askeri anlaşmalarını iptal ettiğini açıkladı.

Bütün bu olgular, merkezi İran üzerinde yoğunlaşan bir petrol diplomasisinin kızıştığını gösterirken, ABD- Rusya ikilisi karşısında Avrupalı emperyalistlerin çıkar dalaşlarının artacağı olasılığı yüksek. Daha da ötesi bu ambargonun uygulanmaması karşısında ABD'nin ortaya koyacağı tavır önem arz ediyor. Çünkü hemen tüm Avrupa İran'la ticaretini sürdürecektir. Daha da ötesi ABD şirketleri ambargoyu benimsemiyor. Örneğin dünyanın en büyük petrol şirketi Exxon'un yönetim kurulu başkanı Lee Raymond, "Bu karar hiçbir yarar sağlamayacak, çünkü İran'ı kesinlikle etkilemeyecek" dedi. Raymond, Clinton yönetiminin enerji politikasını da eleştirerek "Güneydoğu Asya ülkeleri petrol piyasasında bizim (ABD'nin) önümüze geçtiler. Hata yaptık" ifadesini kullandı.■

1 Mayıs gericiileri ürküttü

Dış Haberler Servisi- Enternasyonal proletaryanın ve ezilen halkların bayramı 1 Mayıs, çeşitli ülkelerde kitlesel gösterilerle kutlandı.

Kuşkusuz burjuva basını en çok telaşa düşüren kutlamalar, Rusya'da yapıldı. Ülke çapında birçok yerde yapılan mitinglere on binlerce kişi katılırken, en canlı miting Moskova'da yapıldı. Polisin olağanüstü yığınak yaptığı gösteri sırasında, Lenin ve Stalin posterlerinin yanısıra, "Bankerler hükümetinden bıktık", "Dört yıl oldu geçim derdi bitmedi" gibi pankartlar açıldı. Boris Yeltsin ise, işçi ücretlerini 34 bin 400 rubleden 43 bin 700 rubleye çıkardığını açıklayarak adeta işçilerle alay etti. İşçi sendikaları, Moskova'da bir kişinin ortalama günlük masrafının 44 bin 800 ruble olduğunu ifade ettiler.

En çatışmalı 1 Mayıs gösterisi ise Almanya'da meydana geldi. Yaklaşık 3 bin kişinin katıldığı Berlin'deki gösteriler sırasında polisle çatışma çıktı. Gece geç saatlere, hatta sabaha kadar süren çatışmalar sırasında 72 polis yaralanırken, 36 kişi gözaltına alındı. Göstericiler, polisin saldırısı karşısında yollara barikatlar kurdular ve kendilerini taşlarla savundular. Burjuva basını, göstericileri "aşırı sol görüşlü gruplar" olarak yıpratmaya çalıştı. Öte yandan Ulm muhabirimizin gönderdiği habere göre, kentte 1 Mayıs sadece işçi-emekçi bayramı olarak değil, aynı zamanda Erzincan'da katledilen üç komünistin anıldığı bir gün olarak kutlandı. Yaklaşık 2 bin kişinin katıldığı mitingte, TKP(ML) güçleri ellerinde kızıl karanfiller ile yerini aldı. 250 kişilik kortejin en önünde Komünist Önder Halil Çakıroğlu'nun fotoğrafı taşıdı. Miting alanına girildiğinde tüm devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Ardından, bir TKP(ML) taraftarı, üç komünistin, Halil Çakıroğlu, Süheyla Dağdeviren ve Munzur Keskin'in yaşam ve mücadelelerini anlattı.

Japonya ise, 1 Mayıs kutlamalarına en çok kitlenin katıldığı ülke oldu. Ülkede, 1 Mayıs kutlamalarına toplam 4 milyona yakın insan katıldı. Başkent Tokyo'nun Yagovi Parkı'nda düzenlenen mitingte 200 bin kişi vardı.

Bulgaristan'da, başkent Sofya'da yapılan mitingte, yaklaşık 15 bin kişi katıldı. Bu gösterilere, PKK taraftarı bir grubun da katılması, Türk basınının bildik tepkilerini çekti.

Atina muhabirimizin gönderdiği habere göre, Yunanistan'da 1 Mayıs başkent Atina,

▼ **Dünyanın birçok ülkesinde 1 Mayıs kitlesel bir biçimde ve coşkuyla kutlandı. Gerici medyayı en çok ürküten kutlamalar Rusya'da yapılırken, en çatışmalı kutlamalar Almanya'da meydana geldi. Burjuva basını birçok ülkedeki kutlamaları "unuttu".**

Rusya'nın başkenti Moskova'da yapılan gösterilerde Lenin ve Stalin posterlerinin yanı sıra, yaşlıların olduğu kadar gençlerin de katılımı dikkat çekti.

Selanik, Pirza, Voles gibi birçok kentte kutlandı. Atina'da yapılan yürüyüşe sendikalar, siyasi partiler, birçok devrimci örgüt ve parti katıldı. TKP(ML) taraftarlarının da katıldığı yürüyüş, Kolingos Meydanı'ndan başlayarak parlamento binasının önüne kadar devam etti. Yürüyüş boyunca reformist sendikaların teşhir edildiği dikkat çekerken, YKP(ML) ve TKP(ML) taraftarlarının, enternasyonal proleter dayanışma ruhuyla, birlikte hareket ettikleri gözlemlendi. YKP(ML) ve TKP(ML) taraftarları, Yunanca, İngilizce, Kürtçe ve Türkçe yazılmış "Yaşasın 1 Mayıs" pankartının arkasında yürüdüler. Ayrıca, 1 Mayıs'ın tarihçesi, anlamı, önemi ve yaşadığımız süreçte devrimciler ve MLM'lere düşen görevleri anlatan TKP(ML) GDYB imzalı Yunanca bildiriler dağıtıldı.

Polonya'da yapılan kutlamalarda ise Devlet Başkanı Lech Walesa hedef alındı. Başkent Varşova'daki gösterilerde "Walesa Gitmeli!" sloganı atıldı.

"Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti"nde ise, 1 Mayıs tamamen devlet güdümlü olarak "1 Mayıs İşçi ve Bahar Bayramı" adı altında kutlandı. Sarı sendikalar, "Demokrasi, Barış Federasyon" sloganı altında ortaklaşa yürüyüş düzenlediler.

Zürih muhabirimizin geçtiği habere göre, kentte 1 Mayıs iki ayrı platform tarafından kutlandı. Birinci platformda alter-

natifçiler (İsviçreliler) ile TKP(ML) taraftarları, ikinci platformda ise burjuva sarı sendikalar, Türkiyeli devrimci-demokratlar ve darbeci kesim yer aldı. İkinci platformda Türkiyeli devrimciler kitlesel bir güç olmalarına rağmen, sadece pankart açma, bildiri dağıtma, stand açma ve döner satma dışında hiçbir hakka sahip değildiler. Örneğin bu arkadaşların kürsüde söz alma hakkı tanınmamış, bu hak sadece sarı sendikalara verilmişti. TKP(ML) ve Alternatifçiler için maddi yanını bir kenara bırakarak manevi özüne sahip çıktılar. TKP(ML) yetkilileri tarafından yapılan açıklamada, her sene geleneksel olarak bu yürüyüşe katıldıkları, sarı sendikalara inat kızıl bayraklarını ve Mark, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun resmedildiği pankartı açarak yürüdükleri ve kendi propagandalarını daha özgürce yaptıkları dile getirildi. Yürüyüş sabah saatlerinde Postane'nin önünde başladı. Yürüyüş ortalarında DHKP ve THKP taraftarlarının birbirlerine girmeleri büyük bir olumsuzluktu. TKP(ML) taraftarları olaya müdahale ederek olumsuzluğu gidermeye katkıda bulunurken, birçoğu tekme ve tokatlardan nasibini aldı. Platformda yeralan kimi grupların buna seyirci kalması ayrı bir olumsuzluktu. Miting öğle saatlerinde son buldu. Bu arada, TSR adlı televizyon kanalında Alternatifçiler ile TKP(ML) taraftarları ve özellikle beşlerin

pankartı görüntülenerek "aşırı sol grup" diye teşhir edilmeye çalışıldı.

Kuzey Kore'de ise geleneksel kutlamalar yapıldı ve başkentte yapılan mitingte 40 bin kişi katıldı. Pyongyang'taki törenlerde, ölen devlet başkanı Kim İl Sung'un oğlu Kim Jong İl'e "sevgiler sunuldu."

Güney Kore'de yapılan gösteriler ise kutlamadan çok hükümeti protesto havası vardı. Sendikacıların ve öğrencilerin yoğunlukta olduğu gösterilerde göstericiler 100 bin kişinin öldüğü doğal gaz patlamasının sorumlusunun hükümet olduğunu vurguladılar.

İsveç'te de 1 Mayıs kutlamaları hükümeti şoka uğrattı. Sosyal demokrat iktidarın "darboğazdan geçmek için" merkez sağ partiyle anlaşması, gelenekleri alt-üst etti. 1 Mayıs'ta birçok sosyal demokrat, Sosyal Demokrat Partinin yöneticilerinin düzenlediği değil alternatif yürüyüşleri tercih etti. Örneğin 100 yıllık sosyal demokratlar parti geleneği olan Lulea kentinde, işçi sendikaları konfederasyonu LO kendi yürüyüşünü yaptı.

Burjuva medya tekellerinin, birçok sömürge ve yarı sömürge ülkelerdeki 1 Mayıs kutlamalarını gizlemeye çalıştığı dikkat çekiyor.■

dünyadan kısa... kısa... kısa...

Savaşın Avrupa'da bitimi

■ **Dış Haberler Servisi-** Bundan 50 sene önce, 8 Mayıs 1945'te, Almanya'nın kayıtsız şartsız boyun eğmesiyle II. Emperyalist Paylaşım Savaşı Avrupa'da sona ermişti. 15 Ağustos 1945'de Japonya'nın da yenilmesiyle savaş tamamen sona erdi. 1939 Mart'ında, sanayisi ve sermaye birikimi dev boyutlara ulaşan ve pazar sıkıntısı çeken Alman emperyalistleri, faşist Hitler iktidarı aracılığıyla savaşın ilk kıvılcımını Çekoslovakya'yı işgal ederek çaktılar. Sonuçta ABD, İngiltere, Fransa, Japonya, İtalya gibi kapitalist ülkelerin başını çektiği bir paylaşım savaşı patladı. Alman emperyalistlerinin sosyalist SSCB'ye saldırması üzerine, bu ülke de savaşa girdi. Savaş sonunda ABD, zafere imzayı kendisinin attığı yollu reklamlara girişti. Ancak gerçekte, Alman emperyalistlerinin belini kırarak, savaşın sonunu getirmede en önemli adımı Stalin önderliğindeki SSCB atmıştı.

İtiraf lar sürüyor

■ **Dış Haberler Servisi-** Latin Amerika'da itiraf lar sürüyor. Arjantin ordusunun itiraf larından sonra, El Salvador'da Katolik Kilisesi, orduya 1979-1992 yılları arasında süren iç savaşta gerçekleştirdikleri insan hakları ihlallerini kamuoyuna açıklama çağrısında bulundu. Savunma Bakanı ise "Ordunun özür dilemesi için bir sebep yok" dedi. Oysa bu süreçte 75 bin kişi ordu ve sağcı militanlar tarafından katledilmiş, işkenceye uğratılmış, kaybedilmişti. Öte yandan ABD Merkezi Haber alma Örgütü CIA, Senatör Robert Toricelli tarafından eleştirildi. Toricelli, CIA'nın Latin Amerika ülkelerinden Guatemala'da düzenlediği operasyonlarda yasama ve yürütme organlarının kontrolü dışında hareket ettiğini belirtti.

özgür gelecek

Elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız ABONE OLUN !

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SAN. LTD. ŞTİ Adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Fehiman Bozgurt Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: (0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 518 23 23. BÜROLAR: KARTAL: Hamam Sok. Demiri İ. Hanı No: 57/14 Kartal, Tel: (0216) 306 16 02 ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe-Teletaks: (0312) 230 69 22. İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koçuş İşhanı No: 87 D. 318 Konak/İZMİR Teletaks: (0332) 399 09 09. BURSA: Meşelikmez Çarşısı 39. Sokak No: 25 Kat: 1 BURSA MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yeni Sarıbayraklı Üst Kat No: 64 Teletaks: (0422) 322 09 01. AVRUPA MERKEZ BÜRO: Kaiser-Wilhelm Str. 284 47169- Duisburg-DEUTSCHLAND Tel: 0049203- 4061032 Baskı: BASMAT A.Ş.

-6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 240.000 TL/480.000 TL'yi Yıllık Hesap No: 87454-3 Erdal ÇİÇEK Yapı Kredi Bankası Çemberlitası Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.
-6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96'yi Erdal ÇİÇEK Yapı Kredi Bankası Çemberlitası Şubesi Mark Hesabı: 3002500-7 İsviçre Fransız Hesabı: 3002502-3 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.
ADRESİ: ADI SOYADI: TELEFON: İLİZE:

Banka makbuzunun fotokopisini "Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sok. No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

Mersin'de 1 Mayıs

■ **MERSİN/ Özgür Gelecek-** Mersin'de yapılan 1 Mayıs kutlamalarına çeşitli sendika, dernek ve siyasi partilerin yanısıra Özgür Gelecek, Atılım, Alınteri, Roja Medya, Partizan Sesi'nden oluşan Devrimci Sosyalist Basın Platformu da katıldı. Öğle saatlerinde İstasyon Meydanı'ndan yürüyüşe geçen 45 bin kişi "1 Mayıs Kızılder Kızıl Kalacak!", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!" sloganlarını attılar. Adliye ve Emniyet binalarının önünden geçerken ise "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek!" sloganı atıldı. Cumhuriyet Alanı'nda devrim ve demokrasi şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. 1 Mayıs Marşı'nın okunmasının ardından "Erzincan'da Bir Ses, Haliller Ölmez!" sloganı atıldı. Çeşitli mesaj ve konuşmalardan sonra miting sona erdi.

23. Kuruluş Yıldönümü'nde TKP(ML) - TİKKO TMLGB'den eylemlikler

■ **Haber Merkezi-** TKP(ML)'nin 23. Kuruluş Yıldönümü, TKP(ML) ve önderliğindeki Halk Ordusu TİKKO, Gençlik Örgütü TMLGB tarafından geçtiğimiz haftalar içerisinde çeşitli eylemliliklerle selamlandı. Birçok okulda TC bayrakları indirildi, yerine TKP(ML) bayrakları çekildi. Ayrıca devrimci düşmanı tutumlarından dolayı TMLGB tarafından, İhlamurkaya PSA Canlar Derneği Başkanı Yüksel Doğan ayağına kurşun sıkılarak cezalandırıldı.

Sayfa 10

... Ve darbecilerin "darbecilik" itirafları

1 8 Nisan 1994'te, yani yaklaşık bir yıl önce Proletarya Partisi'ne darbe yapılmıştı. Darbeciler, "Mafya hizbi" şamataları ile, çok gürleyerek, çok tehditler yağdırarak, en keskin tavırlarla böhörleniyorlardı. 1992'de yapılan OPK ile MLM güçler birleşmişti ve bu darbe ile, proletarya ve halkın önündeki tarihi fırsatlar bir kenara itiliyor, yüreği TKP(ML) ile atanların umutları kırılıyor, devrimle oynanıyordu. Daha da ötesi, Proletarya Partisi'nin hukuku göz göre göre çiğneniyor, parti disiplini defalarca ihlal ediliyordu.

Ve bir yıl sonra, şimdi kamuoyuna "TKP(ML) MK" imzalı açıklamalar yapılıyor. Deniliyor ki "tüzüğü çiğnedik", "darbecilik yaparak saygısızlık yaptık", "kendimizi partiye sunmalıydık."

Karardaki temel anlayışları ele alarak soyutlama yöntemiyle anlaşılır hale getirerek, bu MK'nin neler yaptığını şöyle sıralayabiliriz:

- 1- OPK delegelerini yarılama ve cezalandırma,
- 2- Organ olarak kendini yargılamış ve üyelerine ceza verme hakkını kendinde bulmuş,
- 3- İşlenen suç P'ye

1992'de yapılan OPK ile MLM güçler birleşmişti. Ancak yapılan darbe ile devrimin önündeki tarihi fırsatlar bir kenara itildi, umutlar kırıldı.

açmamış ve P'nin iradesine-kararına başvurmamış,

- 4- OPK ve P iradesinin üzerine çıkmış,
- 5- Tüzük çiğnenmiş,
- 6- P'ye karşı darbe yapmış,
- 7- Darbecilik yaparak saygısızlık yapmış,
- 8- İşlediği suç nedeniyle özeleştirme yapmamış,
- 9- Kendini P'ye sunmamış,
- 10- P'nin vereceği karara, rıza göstermemiş,

Peki sizin bu KP'niz nasıl bir KP'dir?

Ne demişlerdi? "P'nin kasası,

cephaneliği, uçaksavarlarıyla, füzesiyle, makinalı tüfeğiyle, roket atarlarıyla P'miz ve ordumuz denetimindedir." (MK 2. Toplantı kararları)Evet doğrudur. Bunlar sizde kaldı. Ancak sizde kalmayan esas şeyin ne olduğunu hala kavrayabilmiş, anlayabilmiş değilsiniz. En büyük, en geçerli silahın politika olduğunu, MLM bilimi olduğunu, proletarya ideolojisi olduğunu anlamış değilsiniz.

Sayfa 19

1 Mayıs gericileri ürküttü

Enternasyonal proletaryanın ve ezilen halkların birlik, dayanışma, mücadele günü olan 1 Mayıs, dünyanın birçok

ülkesinde, gericilerin korku dolu bakışları altında kutlandı. Moskova'da yapılan törenlerde, yaşlılar gibi

gençlerin de katılımı yüksek oldu ve ellerde özellikle Lenin ve Stalin'in resimleri taşındı. Sanayi devi Japonya'da kutlamalara 4 milyon kişi katıldı. Berlin'deki gösteriler çatışmalı geçti ve polise karşı kendilerini savunan göstericiler sabahlara dek taşlı barikat savaşı verdiler. Yunanistan'da Yunanistan Komünist Partisi (ML) ile Türkiye Komünist Partisi (ML) enternasyonal dayanışma ruhuyla hareket ettiler. İsveç'te yapılan gösterilerde, halk, 100 yıllık gelenekleri yıkarak sosyal demokratlardan bağımsız yürüyüşleri tercih etti. Gericiler medya tekelleri, birçok sömürge, yarı- sömürge ülkelerde gerçekleşen kutlamalara dair suskun kalarak sansür uyguladılar.

Rusya'nın başkenti Moskova'da yapılan törenlerde Lenin ve Stalin posterleri taşındı.

Sayfa 23'te